

ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศ
กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

นางสาวนิตยา พิมพ์พัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2560

**The Relationship between Foreign Investment
and Economic Growth**

Miss Nitaya Pimpat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics in Business Economics

School of Economics

Sukhothai Thammathirat Open University

2017

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ
ชื่อและนามสกุล นางสาวนิตยา พิมพ์พัฒน์
วิชาเอก เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พอพันธ์ อุทยานนท์

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.พณีย์ พันธ์วงษ์สวัสดิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พอพันธ์ อุทยานนท์)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา รุ่งโรจน์วัณชีชัย)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผู้วิจัย นางสาวนิตยา พิมพ์พัฒน์ รหัสนักศึกษ 2586000255 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. อภิญา วานเศรษฐ (2) รองศาสตราจารย์ ดร. พงษ์พันธ์ อูยานนท์
ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อ (1) ศึกษาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย (2) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นการศึกษาถึงภาพรวมของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ กับการเติบโตของเศรษฐกิจ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติและแบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive) ในการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศกับการเติบโตของเศรษฐกิจเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของทั้งสามตัวแปร โดยการศึกษาได้นำข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลารายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2548-ไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2560 รวม 50 ไตรมาส การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลตามวิธีของ Augmented Dickey-Fuller (ADF) Test และวิธีของ Phillips-Perron (PP) และหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวด้วยการทดสอบ Co-Integration จากนั้นจึงได้ทำการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลด้วยวิธี Granger causality

ผลการศึกษา พบว่า การลงทุนจากต่างประเทศ พ.ศ. 2548-2559 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น-ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของการลงทุนจากต่างประเทศ คือ ผลกระทบที่มวลรวมภายในประเทศ และปัญหาเศรษฐกิจ - การเมือง ภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจและเหตุการณ์ทางการเมืองของยุโรป สหรัฐอเมริกา ตะวันออกกลาง และญี่ปุ่น เป็นต้น นักลงทุนที่มีบทบาทสำคัญ คือ นักลงทุนจากญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฮองกง และจีน และ 2) เมื่อพิจารณาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กับการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศและการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และ การเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลทางบวกต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ ส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศไม่ส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

คำสำคัญ : เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เงินลงทุนโดยอ้อมจากต่างประเทศ การเติบโตทางเศรษฐกิจ

Thesis title : The Relationship between Foreign Investment and Economic Growth

Researcher : Miss NitayaPimpat; ID : 2586000255; **Degree :** Master of Economics;

Thesis Advisors: (1) Dr.ApinyaWanaset, Associate Professor; (2) Dr. Porphant Ouyyanont, Associate Professor; **Academic year:** 2017

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the general conditions of Foreign Investment in Thailand 2) study the relationship between Foreign Investment and economic growth by in the first part is a descriptive analysis of the study was divided into two part, overview of Foreign Direct Investment (FDI), Foreign Portfolio Investment (FPI) and Economic Growth (GDP) and the second part is applying the quantitative analysis. Econometric Method and Vector Autoregressive (VAR) Model, were applied to analyze the relationship between Foreign Direct Investment (FDI), Foreign Portfolio Investment (FPI) and Economic Growth (GDP). Secondary data time- series data from the first quarter of 2005 to the second quarter of 2017 result in total of 50 quarters were used in this study. The data were tested for consistency by applying the Augmented Dickey-Fuller (ADF) test and the Phillips-Perron (PP) methods. The integration Test were applied to find long-term equilibrium relationships. finally the data were tested for causality by Granger Causality method.

The results found that 1) During 2005-2016, the foreign investment had increase - decline amfinuosly. The factors affecting the changes of foreign investment were the Gross Domestic Product economic problem, political, natural disaster, which affected both in the country. For example, the economic the significant investors were problem and political station in Europe, US., middle-east and form Japan, Singapore, Hongkong and China. 2) The quantitative study found that at 0.05 significant level the Foreign Direct Investment (FDI), Foreign Portfolio Investment (FPI) and Gross Domestic Product (GDP) had the long-term relationships in the same directions. Furthermore, the economic growth had positive affects toward the direct and indirect foreign investments. In contrary, the direct and indirect investment had no effect on economic growth during the period of this study.

Keyword : Foreign Direct Investment, Foreign Portfolio Investment, Economic Growth

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ และรองศาสตราจารย์ ดร. พอพันธ์ อูทยานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาตลอดเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ คิดตามและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านแห่งสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ได้ให้ความรู้ทั้งด้านการเรียนและประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สำนักบัณฑิตศึกษา สำนักบรรณสารสนเทศ เพื่อนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

หากงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีข้อบกพร่องผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษายินดีน้อมรับข้อเสนอแนะเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อไป และขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นิตยา พิมพ์พัฒน์

พฤศจิกายน 2561

สารบัญ

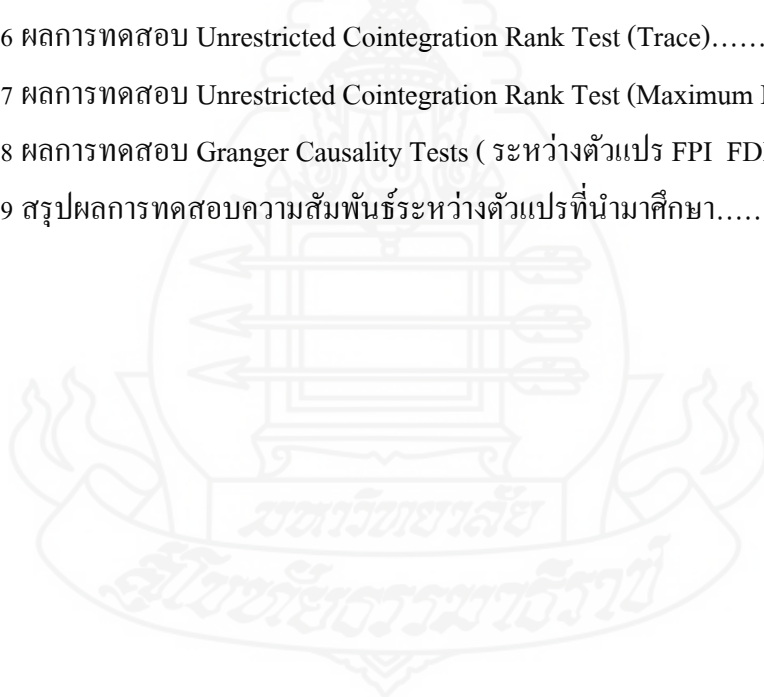
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
สภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย.....	12
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศและผลกระทบ.....	17
ทฤษฎีการค้าและลงทุนระหว่างประเทศ.....	18
ทฤษฎีการจัดสรรเงินลงทุน (Portfolio Theory).....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	35
แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive model).....	36
การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test).....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การทดสอบเชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration Test)	38
การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causality Test).....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	44
วิเคราะห์เชิงพรรณนา.....	44
ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test).....	66
ผลทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration Test).....	67
ผลการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Granger Causality Test).....	71
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปผลการศึกษา.....	77
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก.....	88
ก เงินลงทุนโดยตรงคงค้างจากต่างประเทศในไทย.....	88
ข เงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศคงค้างในประเทศไทย.....	93
ค รายจ่ายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในราคาตลาดปัจจุบัน.....	96
ง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ.....	103
จ ผลการทดสอบ Unit Root Test.....	106
ฉ ผลการทดสอบ Cointegration Test.....	134
ช ผลการทดสอบ Granger Causality Test.....	137
ประวัติผู้วิจัย.....	139

สารบัญญัตินี้

	หน้า
ตารางที่ 1.1 อัตราการเจริญเติบโตของ FDI และ FPI ต่อ GDP.....	4
ตารางที่ 1.2 ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนในประเทศไทย.....	5
ตารางที่ 4.1 มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชีย(รายสัญชาติ) พ.ศ. 2557-2560....	53
ตารางที่ 4.2 สัดส่วนการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชีย 10 สัญชาติ พ.ศ.2557-2560...	54
ตารางที่ 4.3 มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชียในตลาดหุ้นไทย พ.ศ. 2559-2560.....	55
ตารางที่ 4.4 การทดสอบความนิ่งของข้อมูลที่น่ามาศึกษา.....	67
ตารางที่ 4.5 ค่า Lag Length ที่เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ Akaike Information Criteria (AIC).....	69
ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบ Unrestricted Cointegration Rank Test (Trace).....	69
ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบ Unrestricted Cointegration Rank Test (Maximum Eigenvalue)....	70
ตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบ Granger Causality Tests (ระหว่างตัวแปร FPI FDI และ GDP)....	71
ตารางที่ 4.9 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่น่ามาศึกษา.....	74

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ.....	2
ภาพที่ 1.2 สัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทย เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561.....	3
ภาพที่ 1.3 อัตราการเจริญเติบโตของ FDI และ FPI ต่อ GDP.....	4
ภาพที่ 1.4 ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนในประเทศไทย.....	6
ภาพที่ 1.5 กรอบแนวคิดของงานวิจัย.....	10
ภาพที่ 2.1 ลักษณะของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ.....	14
ภาพที่ 3.1 ระเบียบการวิจัย.....	34
ภาพที่ 4.1 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศที่เข้ามาลงทุน ในประเทศไทย พ.ศ. 2548 -2559.....	45
ภาพที่ 4.2 สัดส่วนเงินลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในประเทศไทย พ.ศ. 2558.....	45
ภาพที่ 4.3 สถิติการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของญี่ปุ่นในไทย พ.ศ. 2551 -2557..	46
ภาพที่ 4.4 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิในประเทศไทย พ.ศ. 2548 -2559.....	47
ภาพที่ 4.5 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จำแนกตามประเทศที่เข้ามาลงทุน ในประเทศไทย	48
ภาพที่ 4.6 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 5 อันดับแรกของประเทศไทย พ.ศ. 2559...	50
ภาพที่ 4.7 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จำแนกตามประเภทธุรกิจ ของประเทศไทย พ.ศ. 2559.....	51
ภาพที่ 4.8 มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชีย(รายสัญชาติ) พ.ศ. 2557-2560.....	52
ภาพที่ 4.9 สัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทย เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561.....	55
ภาพที่ 4.10 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทย เฉลี่ยต่อวัน พ.ศ.2561.....	56
ภาพที่ 4.11 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561.....	57

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 4.12	มูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศสุทธิของประเทศไทย พ.ศ. 2548 -2559.....	57
ภาพที่ 4.13	การเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย	59
ภาพที่ 4.14	มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์สุทธิของ SET และ mai พ.ศ. 2554.....	59
ภาพที่ 4.15	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ช่วง พ.ศ. 2545 –ไตรมาส 3 พ.ศ.2560.....	61
ภาพที่ 4.16	มูลค่าความเสียหายจากมหาอุทกภัย พ.ศ. 2554	63
ภาพที่ 4.17	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย ณ ราคาคงที่.....	64
ภาพที่ 4.18	โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDP)ของประเทศไทย.....	65
ภาพที่ 4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร.....	75
ภาพที่ 4.20	แหล่งเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทย ตามประเภทเงิน.....	76

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญของปัญหา

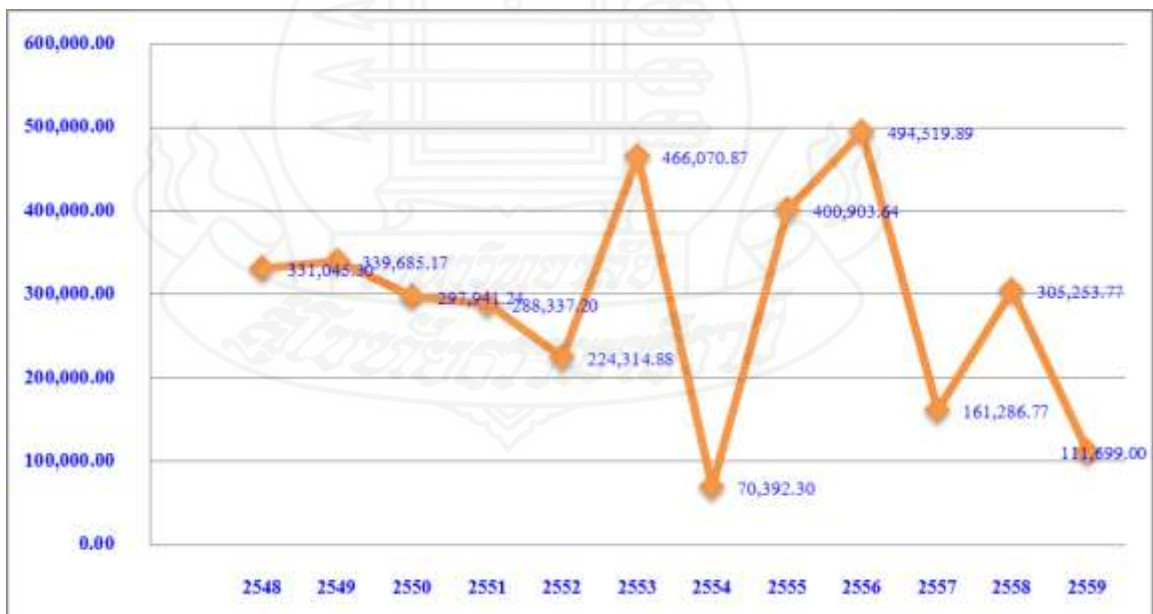
ในช่วงต้นทศวรรษ 1960 ประเทศกำลังพัฒนา (developing countries) ต่างๆ ในโลกจำนวนมากมีทัศนคติในทางลบต่อบริษัทข้ามชาติ (Multinational Corporations – MNCs) โดยมองว่าการเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติเป็นสิ่งเลวร้าย เป็นการเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทำให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบเสมือนกับการล่าอาณานิคมและเป็นปัญหาต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับการลงทุนจึงพยายามต่อต้านไม่เปิดรับการลงทุนจากบริษัทข้ามชาติ (อาชนัน เกาะไพบุลย์, อลงกรณ์ ศรีชัยฤกษ์กุล, ประเสริฐ วิจิตรนพรัตน์ : 2553) ประเทศกำลังพัฒนาที่เปิดรับการลงทุนของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) เช่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮังกอนและสิงคโปร์ ต่างประสบความสำเร็จอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จนสามารถยกระดับเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วนประเทศในกลุ่มละตินอเมริกาที่ปฏิเสธการเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติและเลือกดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบชาตินิยม ต้องประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจและเกิดวิกฤตการณ์หนี้สินต่างประเทศ ในปัจจุบันประเทศกำลังพัฒนาต่างมองว่าการลงทุนของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) เป็นวิธีการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว ดังนั้นประเทศกำลังพัฒนาจึงหันมาต้อนรับการเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) โดยสนับสนุนดึงดูดให้นักลงทุนของบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศเพื่อให้เกิดการไหลเข้า (inflow) ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งวิธีการที่จะดึงดูดนักลงทุนต่างชาติก็มีหลายวิธีที่ประเทศกำลังพัฒนานำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดคนนโยบายการค้าเสรี การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการผ่อนคลายนโยบายต่างๆ เกี่ยวกับการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศ และเสนอสวัสดิการพิเศษต่างๆ เช่น การลดหย่อนภาษีเงินได้หรือการให้สิทธิพิเศษอื่นๆ กับบริษัทข้ามชาติซึ่งเงินลงทุนจากบริษัทข้ามชาติที่ไหลเข้ามาลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาจะไหลเข้ามาทั้งในลักษณะของเงินลงทุนโดยตรง (Foreign Direct Investment : FDI) และเงินลงทุนทางอ้อม (Foreign Portfolio Investment : FPI)

นอกจากนี้เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้บริษัทข้ามชาติเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาก็คือประเทศกำลังพัฒนามีรายได้ต่ำทำให้ประสบกับปัญหาการขาดแคลนเงินออมภายในประเทศ ส่งผลให้เงินทุนภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุนใน

ภาคเศรษฐกิจภายในประเทศ ซึ่งการเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติในประเทศกำลังพัฒนานั้น ไม่ได้เข้ามาเพียงเงินลงทุนแต่บริษัทข้ามชาติ (TNCs) ยังได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัย นำความรู้ความสามารถ ทักษะและเทคนิคการบริหารงานมาให้ความรู้ในการบริหารและถ่ายทอดทักษะด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยไปยังคนในประเทศด้วยการถ่ายทอดผ่าน โครงการฝึกอบรมบุคลากร พนักงานและการเรียนรู้ระหว่างทำงาน (learning by doing)

สำหรับประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมาเงินลงทุนจากต่างประเทศมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้เปิดรับการเข้ามาลงทุนของบริษัทจากต่างประเทศตั้งแต่ทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา โดยให้นักลงทุนจากบริษัทต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมร่วมกับผู้ประกอบการของประเทศสำหรับเหตุผลที่ประเทศไทยเปิดรับนักลงทุนจากต่างประเทศเนื่องจากประเทศเป็นประเทศกำลังพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นเศรษฐกิจขนาดเล็กแบบผสมผสานระหว่างเกษตรกรรมกับอุตสาหกรรม ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ทำให้ประเทศไทยเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนเงินทุนที่จะนำมาพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะระดับการออมเงินภายในประเทศมีไม่เพียงพอต่อความต้องการเงินลงทุนในภาคเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งการลงทุนจากต่างประเทศที่ไหลเข้ามาในประเทศไทยมีทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ

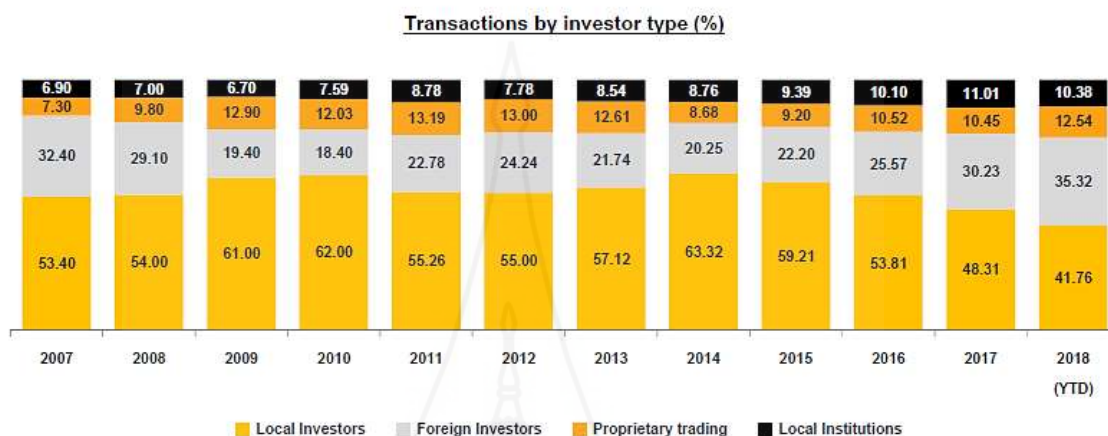
หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 1.1 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตามภาพที่ 1.1 ข้อมูลเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของธนาคารแห่งประเทศไทย ในช่วง พ.ศ. 2548 – 2559 พบว่า พ.ศ. 2548 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆจนถึง พ.ศ. 2552 และมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงต่ำสุดใน พ.ศ. 2554 เนื่องจากเป็นปีที่ประเทศไทยประสบปัญหาหมอกควันในภาค

ภาพที่ 1.2 สัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

ตามภาพที่ 1.2 สัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2550 ถึง เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561 นักลงทุนที่มีสัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทยมากที่สุดคือนักลงทุนภายในประเทศซึ่งมีสัดส่วนการซื้อขายเฉลี่ยร้อยละ 55.34 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนนักลงทุนจากต่างประเทศมีสัดส่วนการซื้อขายเฉลี่ยร้อยละ 25.15 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากพิจารณาแนวโน้มการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนจากต่างประเทศและนักลงทุนในประเทศพบว่าตั้งแต่ พ.ศ. 2557 แนวโน้มการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในประเทศมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่นักลงทุนจากต่างประเทศมีสัดส่วนการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

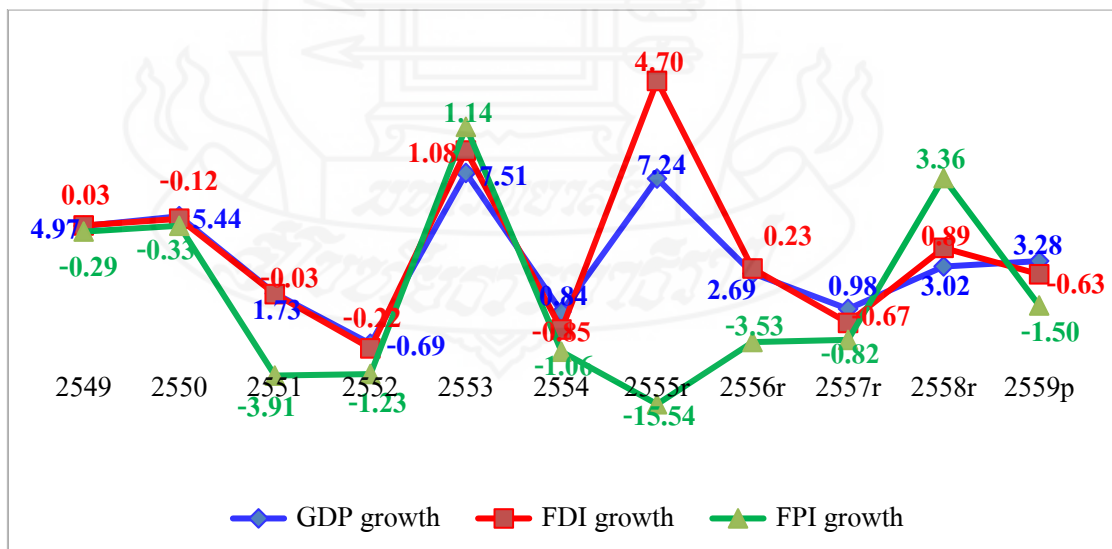
ตารางที่ 1.1 อัตราการเจริญเติบโตของ FDI และ FPI ต่อ GDP

	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555r	2556r	2557r	2558r	2559p
GDP (Billion of Baht)	8,400.65	9,076.30	9,706.93	9,658.66	10,808.14	11,306.91	12,357.34	12,915.16	13,230.30	13,747.00	14,533.47
GDP growth (%)	4.97	5.44	1.73	-0.69	7.51	0.84	7.24	2.69	0.98	3.02	3.28
FDI (Billion of Baht)	339.69	297.94	288.34	224.31	466.07	70.39	400.90	494.52	161.29	305.25	111.70
FDI growth (%)	0.03	-0.12	-0.03	-0.22	1.08	-0.85	4.70	0.23	-0.67	0.89	-0.63
Ratio of FDI to GDP	4.04	3.28	2.97	2.32	4.31	0.62	3.24	3.83	1.22	2.22	0.77
FPI (Billion of Baht)	83.78	55.73	-162.36	38.01	81.41	-5.29	76.90	-194.70	-35.70	-155.63	78.55
FPI growth (%)	-0.29	-0.33	-3.91	-1.23	1.14	-1.06	-15.54	-3.53	-0.82	3.36	-1.50
Ratio of FPI to GDP	1.00	0.61	-1.67	0.39	0.75	-0.05	0.62	-1.51	-0.27	-1.13	0.54

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560)

ตามตารางที่ 1.1 หากพิจารณาสัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2548-2559 พบว่าประเทศไทยมีเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ไทยเป็นบวกคิดเป็นประมาณร้อยละ 2.62 ของการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่วนการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ พบว่าตั้งแต่ พ.ศ. 2548-2559 เงินทุนไหลเข้าสู่ไทยมีความผันผวนไปในทิศทางลดลงคิดเป็นประมาณร้อยละ (0.074) ของการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

หน่วย : ร้อยละ

ภาพที่ 1.3 อัตราการเจริญเติบโตของ FDI และ FPI ต่อ GDP

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560)

ตามภาพที่ 1.3 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกันจะเห็นได้จากในช่วงที่อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น อัตราการขยายตัวของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 1.2 ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนในประเทศไทย

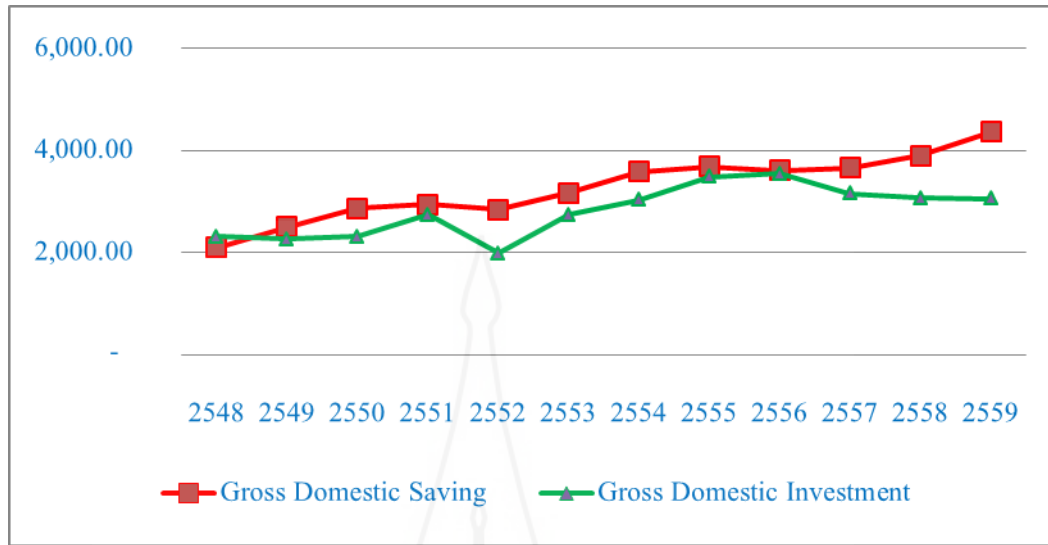
หน่วย : พันล้านบาท

	การออมและการลงทุนในประเทศ											
	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555r	2556r	2557r	2558r	2559p
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	7,614.4	8,400.6	9,076.3	9,706.9	9,658.7	10,808.1	11,306.9	12,357.3	12,915.2	13,230.3	13,747.0	14,533.5
การลงทุน	2,316.4	2,269.2	2,314.1	2,739.9	1,993.2	2,740.6	3,029.3	3,463.0	3,546.1	3,164.6	3,065.3	3,063.6
ภาคเอกชน	1,575.3	1,679.7	1,684.5	1,928.2	1,582.4	1,932.2	2,276.9	2,607.6	2,541.2	2,572.2	2,505.0	2,555.4
ภาครัฐบาล	534.9	575.6	626.0	639.1	649.6	661.0	644.4	728.1	737.1	690.6	864.9	928.9
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	206.2	13.9	3.6	172.7	-238.8	147.4	108.0	127.3	267.8	-98.2	-304.6	-420.7
เงินออมรวม	2,013.9	2,353.7	2,850.4	2,766.4	2,758.5	3,099.3	3,322.1	3,411.4	3,411.5	3,662.2	4,168.5	4,767.8
การออมสุทธิ	966.1	1,276.2	1,575.1	1,438.9	1,340.3	1,610.6	1,817.8	1,655.2	1,470.9	1,447.4	1,559.4	1,889.5
ค่าเสื่อมราคา	1,134.1	1,226.3	1,289.7	1,463.1	1,486.7	1,590.8	1,738.5	1,958.2	2,084.5	2,214.2	2,342.6	2,480.2
สต็อกภาคเคลื่อน	-86.4	-148.8	-14.4	-135.5	-68.6	-102.1	-234.2	-202.0	-143.9	0.5	266.5	398.0
ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน	-302.5	84.5	536.3	26.5	765.3	358.7	292.8	-51.7	-134.6	497.6	1,103.1	1,704.1
สัดส่วนต่อ GDP	-3.97	1.01	5.91	0.27	7.92	3.32	2.59	-0.42	-1.04	3.76	8.02	11.73

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560)

ตามตารางที่ 1.2 ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนใน พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2555-2556 ติดลบ มีมูลค่า (302.5) พันล้านบาท (51.70) พันล้านบาท และ (134.60) พันล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ (3.97) ,(0.42) และ (1.04) ของการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการออมภายในประเทศมีไม่เพียงพอต่อความต้องการการลงทุนภายในประเทศ ส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนติดลบ

หน่วย : พันล้านบาท

ภาพที่ 1.4 ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนในประเทศไทย

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หากพิจารณาตามภาพที่ 1.4 จะเห็นว่าใน พ.ศ. 2548 ระดับการออมภายในประเทศมีไม่เพียงพอต่อความต้องการเงินลงทุนภายในประเทศ และตั้งแต่ พ.ศ. 2549 – 2559 มูลค่าการออมจะสูงกว่ามูลค่าการลงทุนถึงแม้มูลค่าการออมจะสูงกว่ามูลค่าการลงทุนแต่หากพิจารณาช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนจะพบว่าช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนมีช่องว่างห่างกันไม่มากนัก แสดงให้เห็นว่าการออมภายในประเทศอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุน เพราะหากต้องการให้เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 7-8 ต่อปีต้องมีการลงทุนภายในประเทศถึงร้อยละ 35-40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ทั้งหมด (Nimal, 2011) ซึ่งระดับการออมภายในประเทศมีไม่เพียงพอ จึงต้องใช้การลงทุนจากต่างประเทศมาเติมเต็มการลงทุนภายในประเทศในส่วนที่ขาดไป (ดวงรัตน์ ประจักษ์ศิลป์ไทย : 2557) ดังนั้นประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศเพื่อนำมาพัฒนาและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สูงขึ้น เพราะเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ไหลเข้ามาในประเทศไทยนั้นจะช่วยลดช่องว่างของความต้องการเงินลงทุนกับระดับการออมภายในประเทศได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนและดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ รัฐบาลไทยได้มีการกำหนดนโยบายในการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สูงขึ้น โดยการกำหนดนโยบายการเปิดการค้าเสรีซึ่งที่เห็นนโยบายการเปิดการค้าเสรีเด่นชัดที่สุดคือในช่วงตั้งแต่ประเทศไทยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535-2539) ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยมีการเปิดเสรีในด้านต่างๆ ภายใต้กฎกติกาขององค์กรระหว่างประเทศไม่ว่าจะเป็น

องค์การการค้าโลก (World Trade Organization :WTO) และกองทุนระหว่างประเทศ (International Monetary Fund:IMF) ซึ่งเป็นยุคที่โลกไร้พรมแดน มีการเคลื่อนย้ายสินค้าและเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น (ศิริพร สัจจานนท์: 2553) การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการผ่อนคลายกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการค้าการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น การลดขั้นตอนการยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน โดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีการออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557 กำหนดคำขอรับการส่งเสริมฯ โดยคำขอรับการส่งเสริมฯ รุ่นใหม่ ได้รับการปรับปรุงให้เข้าใจง่ายขึ้น การกรอกข้อมูลไม่ซ้ำซ้อน ชัดเจน ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติ และการให้สิทธิประโยชน์กเว้นอากรขาเข้า เครื่องจักร และการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การเข้ามาลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยนั้นไม่ได้มีแค่บทบาทสำคัญในเรื่องการลดช่องว่างระหว่างการออมกับความต้องการเงินลงทุนในภาคเศรษฐกิจของประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทในเรื่องการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย นำความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และกระบวนการการผลิตที่ทันสมัยเข้ามาถ่ายทอดให้กับคนในประเทศไทยโดยผ่านการฝึกอบรมพนักงาน ทำให้เกิดการพัฒนาวัตถุดิบบุคลากร การคมนาคมขนส่ง ส่งผลให้แรงงานและระบบอุตสาหกรรมของประเทศไทยมีประสิทธิภาพ เกิดกระบวนการผลิตที่ทันสมัยส่งต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการลงทุนจากต่างประเทศว่ามีความสัมพันธ์ต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างไรบ้าง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย
- 2.2 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

3. ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรง (FDI) และการลงทุนทางอ้อม(FPI) จากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2548 – ไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2560 รวม 50 ไตรมาส

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลง ตัวแปรอื่นก็จะมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลงไปในทิศทางเดียวกัน

4.2 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีความสัมพันธ์กันในระยะยาว กล่าวคือ ในระยะยาวแล้วการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) จะมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกัน

4.3 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของกันและกัน กล่าวคือ ถ้าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เพิ่มขึ้นหรือลดลงทุกตัวแปร หรือมีตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะส่งผลให้ตัวแปรอื่นเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามไปด้วย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การลงทุนระหว่างประเทศ (Foreign Investment) หมายถึง การที่นักลงทุนเอกชนหรือรัฐบาลในประเทศใดประเทศหนึ่งมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากประเทศหนึ่งเข้าไปลงทุนในอีกประเทศหนึ่งในรูปแบบต่างๆ เช่น การเข้าไปดำเนินการเพื่อผลิตและจำหน่ายสินค้าและบริการ การ

เข้าซื้อหุ้นสามัญหรือตราสารทางการเงินอื่น โดยเป้าหมายหนึ่งคือ การคาดหวังอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนในประเทศของตน

5.2 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) หมายถึง การเคลื่อนย้ายทุนภาคธุรกิจจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นเจ้าของ ทุนและมีอำนาจในการดูแลกิจการที่ตนเองเป็นเจ้าของ เป็นการนำเงินไปลงทุน โดยผู้ลงทุนเข้าไป ดำเนินกิจการ มีการนำทรัพยากรการผลิต แรงงานและเทคโนโลยีเข้าไปยังประเทศที่ลงทุนส่วนใหญ่ เป็นการลงทุนในระยะยาว

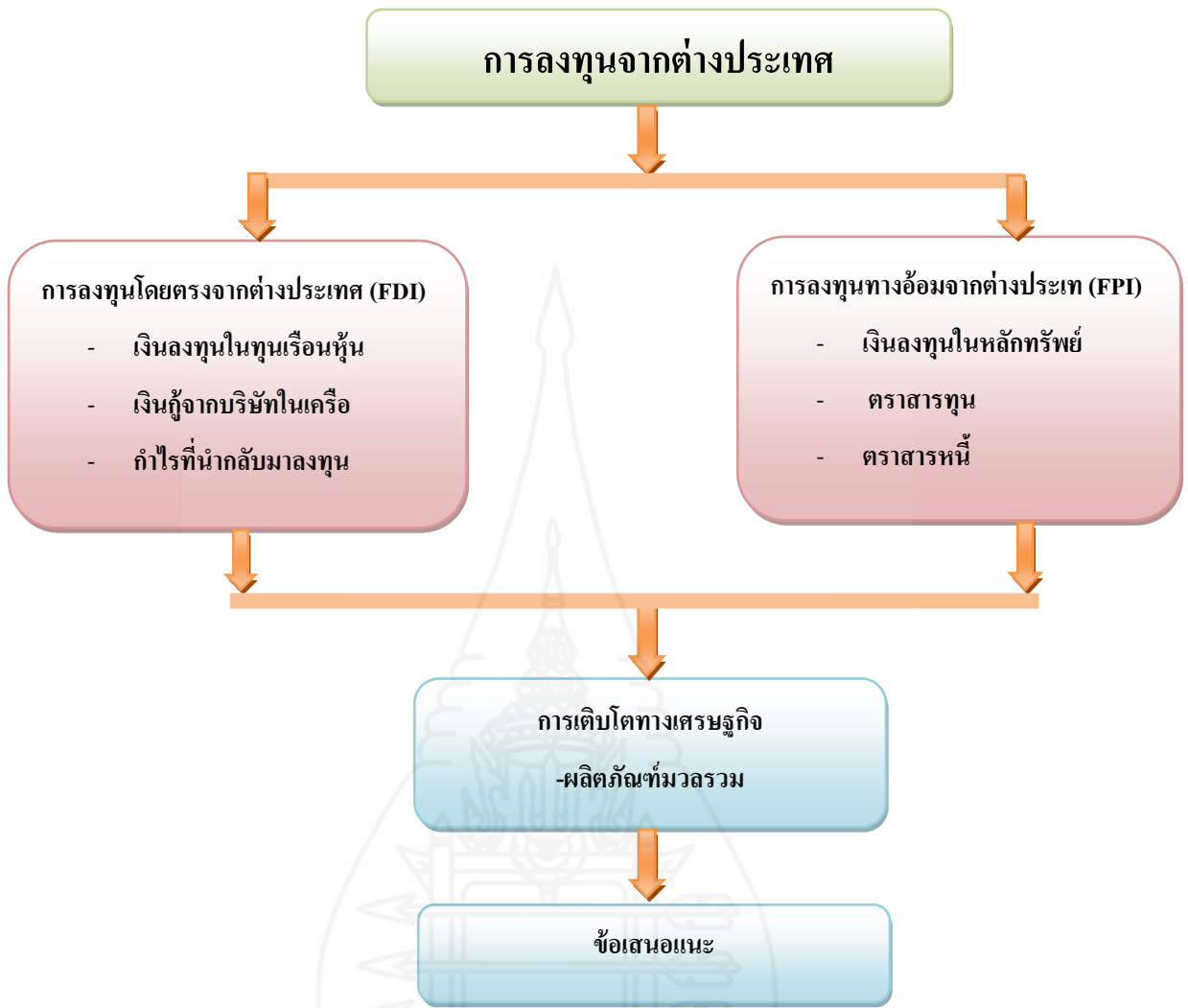
5.3 การลงทุนโดยอ้อมจากต่างประเทศ (Foreign Portfolio Investment : FPI) หมายถึง การลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน หมายถึง การลงทุนในรูปการซื้อขายตราสารหุ้น ตราสารหนี้ ทั้งในรูป พันธบัตร ตั๋วเงิน ในต่างประเทศ รวมทั้งการกู้เงินจากต่างประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยผู้ลงทุนจะไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการหรือควบคุมดูแลกิจการนั้น ๆ เป็นการลงทุนที่ผู้ลงทุนต่างชาติไม่ได้เข้ามามีส่วนดำเนินการ ผู้ลงทุนในลักษณะนี้มักจะเป็นปัจเจกบุคคล หรือ อยู่ในรูปของกองทุนต่าง ๆ อาทิ กองทุนบำเหน็จบำนาญ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือนักลงทุนสถาบัน เช่น บริษัทประกันภัยและกองทุนรวม

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ทราบถึงข้อมูลหรือตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศและนำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติ นโยบายทางเศรษฐกิจมาใช้ในการสนับสนุนและดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเทคนิคการบริหารงานของบุคลากรในประเทศด้วย

6.2 สามารถระบุถึงความสัมพันธ์ที่เกิดจากการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

6.3 เสนอแนะนโยบาย โดยนำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปปรับใช้กับการพัฒนาเพื่อให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศและเพื่อให้ประเทศได้รับประโยชน์สูงสุดจากการที่นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศ

ภาพที่ 1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

สำหรับการเติบโตทางเศรษฐกิจสามารถอธิบายเป็นสมการดังนี้

$$GDP = C + I + G + (X - M)$$

โดยที่	GDP	=	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)
	C	=	รายจ่ายเพื่อการบริโภค(Consumption : C)
	I	=	รายจ่ายเพื่อการลงทุน(Investment Expenditure : I)
	G	=	รายจ่ายภาครัฐบาล (Government Expenditure : G)
	X	=	การส่งออกสินค้า(Exports : X)
	M	=	การนำเข้าสินค้า(Imports : M)
	(X-M)	=	การส่งออกสุทธิ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรได้แก่ รายจ่ายเพื่อการบริโภค รายจ่ายเพื่อการลงทุน รายจ่ายภาครัฐบาล และการส่งออกสุทธิ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนประกอบหลัก กล่าวคือ ถ้าตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรเพิ่มขึ้นทุกตัวแปร หรือมีตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งการส่งออกทำให้ได้มาซึ่งเงินตราจากต่างประเทศเพื่อนำไปใช้ในการลงทุนพัฒนาศักยภาพการผลิตให้ดีขึ้น หรือนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรมเพิ่ม ส่งผลให้เกิดการลงทุนในประเทศมากขึ้น ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้น มาตรฐานการครองชีพของประชาชนดีขึ้น ทำให้อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจของประเทศเติบโตเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และวรรณกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการจัดทำงานวิจัย และสรุปผล ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นหลักๆ ได้แก่ (1) สภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย (2) ทฤษฎีการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย

ความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจระหว่างประเทศ นอกจากการค้า การส่งออกสินค้าและบริการแล้วการลงทุนระหว่างประเทศก็มีความสำคัญกับเศรษฐกิจของประเทศด้วย ซึ่งความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศ (อภิญา วนเศรษฐ :2555) ได้กล่าวไว้ดังนี้

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment :FDI) คือ การที่ภาคธุรกิจของประเทศใดประเทศหนึ่งมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าไปลงทุนในอีกประเทศหนึ่งโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าไปบริหารกิจการ ซึ่งการลงทุนในลักษณะนี้ผู้ลงทุนมีกรรมสิทธิ์ในกิจการสามารถแบ่งลักษณะการลงทุนออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ การลงทุนในแนวดิ่ง และการลงทุนในแนวราบ สำหรับเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่สำคัญ ก็คือเพื่อแสวงหาปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ แสวงหาตลาดใหม่ แสวงหาวิทยาการใหม่ๆ หลีกเลี่ยงอุปสรรคเกี่ยวกับการกีดกันทางการค้าและการแข่งขันที่รุนแรง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือทฤษฎีวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ที่อธิบายพัฒนาการและขั้นตอนวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นแบบจำลอง OLI อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ และได้กล่าวถึงผลกระทบจากเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อประเทศเจ้าบ้านทั้งทางบวกและทางลบ

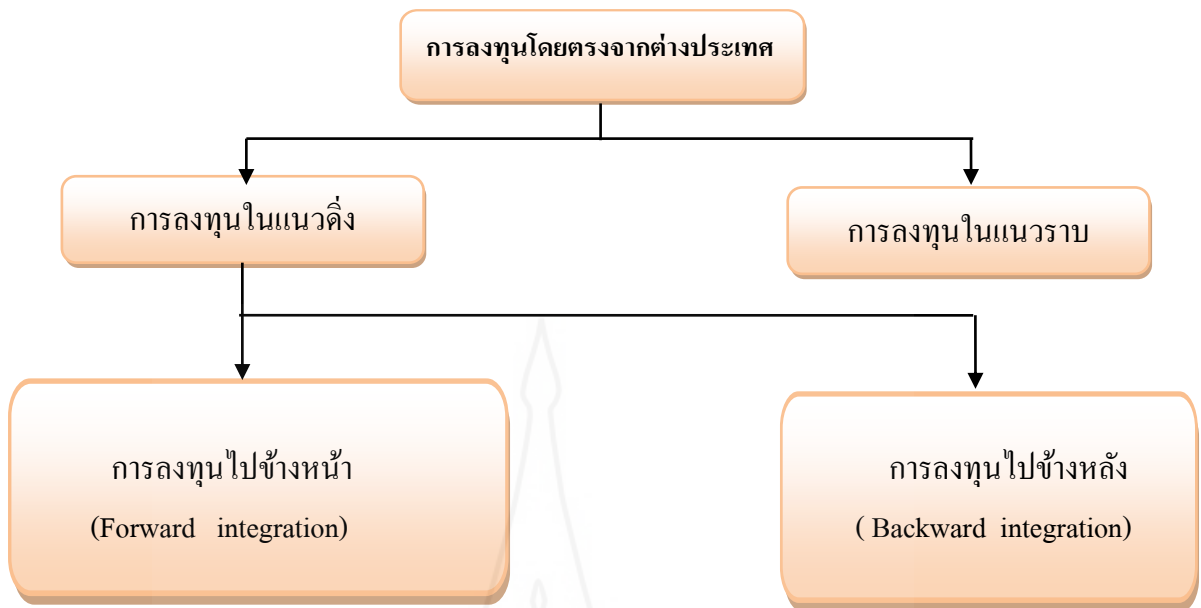
การลงทุนโดยอ้อมจากต่างประเทศ หมายถึง การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ โดยผู้ลงทุนสามารถเลือกช่องทางต่าง ๆ ในการลงทุนได้ เช่น การลงทุนผ่านทางบริษัทหลักทรัพย์ โบรคเกอร์ ธนาคาร หรือกองทุนส่วนบุคคล ซึ่งช่องทางการลงทุนดังกล่าวได้ให้บริการการลงทุนในรูปแบบของการลงทุนในหุ้นกู้ หุ้นทุน หน่วยลงทุน กองทุนรวม ตราสารหนี้ภาคเอกชน ตราสารหนี้

รัฐบาล ตราสารอนุพันธ์ สำหรับเหตุจูงใจที่สำคัญของการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ คือ การเพิ่มทางเลือกในการลงทุนและศักยภาพในการทำกำไรจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่เข้าไปลงทุนและลดความเสี่ยงจากการกระจายการลงทุน สำหรับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในหลักทรัพย์ คือ ทฤษฎีการจัดสรรเงินลงทุน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายภาพรวมของผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ และการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ นอกจากนี้ยังมีตัวแบบ CAPM ซึ่งเป็นตัวแบบของการจัดการการลงทุนสมัยใหม่

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เป็นการลงทุนของบริษัทข้ามชาติ ที่เข้าไปลงทุนโดยทำการผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศที่ตนเข้าไปลงทุนเป็นหลัก และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การลงทุนในแนวตั้ง (Vertical investment) และการลงทุนในแนวราบ (Horizontal investment) (Helpman 2006) นอกจากนี้การลงทุนในแนวตั้งนั้นกิจการสามารถเลือกลงทุนแบบไปข้างหน้า (Forward integration) หรือแบบไปข้างหลัง (Backward integration) หรืออาจใช้ทั้งสองแบบร่วมกัน

1. การลงทุนในแนวตั้ง (Vertical investment) เป็นการเข้าไปลงทุนในธุรกิจที่เป็นต้นน้ำหรือปลายน้ำของธุรกิจเดิม การลงทุนในธุรกิจที่เป็นต้นน้ำอาจกล่าวได้ว่าเป็นการลงทุนแบบไปข้างหลัง (Backward integration) เป็นการลงทุนในกิจการที่ทำการผลิตวัตถุดิบให้กับกิจการที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

2. การลงทุนในแนวราบ (Horizontal investment) เป็นการลงทุนในธุรกิจเดิมของกิจการ แต่มีการกระจายการลงทุนไปในต่างประเทศหรือภูมิภาคอื่นๆ เช่น บริษัท โกลดา- โกล่าที่เข้าไปลงทุนในประเทศต่างๆ เพื่อผลิตน้ำอัดลมจำหน่ายไปทั่วโลก เพื่อใกล้ชิดตลาดทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว ทราบการเปลี่ยนแปลงและความเคลื่อนไหวของตลาดได้เป็นอย่างดี รวมทั้งประโยชน์ในเรื่องของการลดต้นทุนในการขนส่ง การประหยัดต่อขนาด และการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนอีกด้วย

ภาพที่ 2.1 ลักษณะของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ที่มา : อนุสัญญา วนเศรษฐ (2555)

มูลเหตุจูงใจในการไปลงทุนในต่างประเทศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ส่วนคือ ปัจจัยที่เกิดจากประเทศผู้ลงทุน ปัจจัยที่มีอยู่ในประเทศผู้รับทุน และปัจจัยภายนอกประเทศ(รัตน และพุทธกาล, 2549)

1. ปัจจัยที่เกิดจากประเทศผู้ลงทุน

1.1 ปัจจัยทางด้านองค์กรธุรกิจ มีทรัพย์สินพิเศษบางประการในครอบครองคือ การที่องค์กรธุรกิจนั้นมีสินทรัพย์พิเศษอยู่ในครอบครอง การมีสินทรัพย์พิเศษทำให้้องค์กรธุรกิจต่างประเทศมีความได้เปรียบเหนือองค์กรธุรกิจของประเทศผู้รับทุน

1.2 ปัจจัยทางด้านการตลาด เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้้องค์กรธุรกิจมาลงทุนทางตรงในต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างอำนาจผูกขาด เพื่อเป็นการรักษาสถานภาพในการแข่งขัน และเพื่อทดแทนการค้าต่างประเทศกล่าวคือ

1.2.1 เพื่อเป็นการสร้างอำนาจผูกขาด เป็นการลงทุนในต่างประเทศเพื่อสร้างพลังของตนเอง(Offensive Direct Investment) ซึ่งทำให้เข้าถึงตลาดได้มากกว่าคู่แข่งอื่นๆ มักจะมีผลทำให้ผู้ริเริ่มทำการลงทุนมีอำนาจผูกขาดจนได้รับส่วนแบ่งของตลาดในประเทศที่เข้าไปทำการลงทุน

1.2.2 เพื่อรักษาสถานภาพในการแข่งขัน เป็นการลงทุนเพื่อป้องกันตนเอง (Defensive Direct Investment) เมื่อมีผู้ริเริ่มเข้าไปทำการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเกิดขึ้นแล้วคู่แข่งรายอื่นๆ จำเป็นต้องดำเนินการตาม เพื่อมิให้ตนต้องสูญเสียส่วนแบ่งของตลาดในต่างประเทศนั้นๆ ไป

1.2.3 เพื่อทดแทนการค้าต่างประเทศ การค้าต่างประเทศนั้นประกอบไปด้วย การส่งออกและการนำเข้า ดังนั้นจึงเกี่ยวข้องกับตลาดสินค้าส่งออกของประเทศและตลาดสินค้านำเข้าภายในประเทศ หากมีการขยายตัวของตลาดสินค้าส่งออกของประเทศหรือตลาดสินค้านำเข้าภายในประเทศ อาจมีผลทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเพื่อทดแทนการค้าในต่างประเทศ

1.3 ปัจจัยทางด้านต้นทุน เป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงาน จะต้องพิจารณาเลือกแหล่งโรงงานที่ทำให้ตนเองได้รับกำไรสูงสุดคือจะเลือกที่ตั้งโรงงานในแหล่งที่ทำให้เกิดส่วนต่างมากที่สุดระหว่างรายรับกับรายจ่ายที่เป็นต้นทุนการผลิตและต้นทุนค่าขนส่ง ซึ่งแหล่งที่ตั้งที่เหมาะสมอาจจะเป็นแหล่งที่ใกล้กับปัจจัยการผลิตหรือแหล่งที่ใกล้กับตลาดก็ได้ ในกรณีที่ต้นทุนค่าขนส่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ

1.4 ปัจจัยอื่นๆ ภายในประเทศที่กระตุ้นการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศได้แก่นโยบายของรัฐบาลของประเทศผู้ลงทุน อิทธิพลของสภาพแรงงานในประเทศ การยอมรับความเสี่ยงของผู้ถือหุ้นขององค์กรธุรกิจ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.1 นโยบายของรัฐบาลของประเทศผู้ลงทุนการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ อาจเกิดจากการที่รัฐบาลของบางประเทศสนับสนุนให้นักลงทุนภาคเอกชนทำการลงทุน โดยตรงกับต่างประเทศโดยใช้มาตรการต่างๆ

1.4.2 อิทธิพลของสภาพแรงงาน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ กับสภาพแรงงานในประเทศ นักลงทุนจึงยินดีที่จะไปลงทุนโดยตรงเพื่อตั้งโรงงานผลิตสินค้าในแหล่งอื่นที่นอกจากจะมีค่าจ้างแรงงานถูกแล้ว แรงงานยังไม่สามารถรวมตัวกันเป็นสหภาพแรงงานหรือแรงงานยังไม่พร้อมที่จะรวมตัวกันก็ได้

1.1.3 ความยินยอมของผู้ถือหุ้น การลงทุนโดยตรงต่างประเทศจะเกิดขึ้นได้ก็

ต่อเมื่อผู้ถือหุ้นของนักลงทุนให้ความยินยอมที่จะให้ใช้เงินทุนของสินทรัพย์อื่น ๆ ของกิจการ บางส่วนเพื่อการลงทุน โดยตรงต่างประเทศซึ่งมีเชื้อชาติ ศาสนา ระบบกฎหมายและสภาพแวดล้อม ต่างๆ แตกต่างกันไปและยังต้องรับภาระเสี่ยงภัยเนื่องจากการดำเนินกิจการล้มเหลว ต้องประสบ ภาวะขาดทุน

2. ปัจจัยที่มีอยู่ในประเทศผู้รับทุน

ปัจจัยที่อยู่ในประเทศผู้รับทุนที่สนับสนุนการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ ได้แก่ นโยบายของรัฐบาลของประเทศที่เข้าไปลงทุน การลดความขัดแย้งของความรู้สึกชาตินิยม การเข้าร่วมเป็นภาคีในการให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่ทรัพย์สินทางปัญญา ทางอุตสาหกรรม การ เป็นแหล่งทรัพยากรและแหล่งแรงงาน และความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่าง ประเทศ กล่าวคือ

2.1 นโยบายของรัฐบาลของประเทศที่เข้าไปลงทุน เช่น นโยบายการค้าคุ้มกัน นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และนโยบายส่งเสริมการลงทุนทางตรงจาก ต่างประเทศ การดำเนินนโยบายของรัฐบาลของประเทศผู้รับทุน จึงมีส่วนกระตุ้น ให้นักลงทุน ต่างประเทศเข้ามาทำการลงทุนทางตรงในประเทศนั้น และแม้ว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นจะเป็นการผลิตโดย สาขาขององค์กรธุรกิจต่างประเทศก็ตาม แต่ก็เป็นการผลิตขึ้นภายในประเทศนั้น จึงมักได้รับสิทธิ พิเศษในด้านต่างๆ มากกว่าสินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าจากต่างประเทศ

2.2 ความรู้สึกชาตินิยมของคนในประเทศ ประชาชนมีความรู้สึกชาตินิยมอย่าง รุนแรง ทำให้เกิดการต่อต้านการใช้สินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการส่ง สินค้าเข้าไปขายในประเทศดังกล่าว นักลงทุนต่างประเทศจึงหาทางลดข้อขัดแย้งดังกล่าวโดยการ เข้ามาทำการลงทุนทางตรงในประเทศร่วมกับคนของประเทศแทน แม้ว่าจะยังคงผลิตสินค้าภายใต้ เครื่องหมายการค้า ตลอดจนใช้เทคโนโลยีของกิจการในต่างประเทศก็ตาม แต่ความรู้สึกของ ประชาชนในการต่อต้านสินค้านี้จะลดน้อยลงกว่ากรณีที่ได้มีการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจาก ต่างประเทศ

2.3 การเข้าไปเป็นภาคีในการให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่ทรัพย์สินทางปัญญา ทางอุตสาหกรรมทำให้ประเทศยอมให้ชาวต่างประเทศสามารถจดทะเบียนสิทธิบัตรเครื่องหมาย การค้าความลับทางการค้าและลิขสิทธิ์ของตนได้ ทำให้เกิดการคุ้มครองทางกฎหมายในกรณีที่มีการ ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านี้เป็นต้น ก็มีส่วนกระตุ้น ให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาทำการ ลงทุนทางตรงในต่างประเทศที่ให้การคุ้มครองดังกล่าว

2.4 การเป็นแหล่งทรัพยากรและแหล่งแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าแหล่งทรัพยากรที่ประเทศนั้นมีอยู่นั้นเป็นเจ้าของทรัพยากรไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้เองแล้ว ก็ต้องเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนทางตรงหรือการมีทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ มีแรงงานมากโดยมีค่าจ้างแรงถูกก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุน เพราะจะช่วยให้สามารถผลิตสินค้าโดยได้เสียต้นทุนต่ำกว่าการผลิตในประเทศของผู้ลงทุนเอง

2.5 ความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ผู้รับทุนจำเป็นต้องพิจารณาว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของประเทศนั้นมีเสถียรภาพหรือไม่ ทั้งนี้เพราะความไม่มีเสถียรภาพของอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราอาจมีผลทำให้องค์กรธุรกิจต้องประสบการขาดทุนหรือได้ผลกำไรน้อยกว่าที่คาดคะเนไว้และมูลค่าของทรัพย์สินเมื่อคิดอยู่ในหน่วยของเงินตราต่างประเทศอาจจะมีค่าลดลงได้ทำให้มีความเสี่ยงมากขึ้น ซึ่งเป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ

3. ปัจจัยภายนอกประเทศ

ปัจจัยภายนอกประเทศที่สำคัญ ที่ส่งเสริมให้มีมาตรการขยายการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศได้แก่ความก้าวหน้าในการขยายและการปรับปรุงเทคโนโลยีในการสื่อสารและการคมนาคมระหว่างประเทศ อาทิเช่น การขยายตัวทางด้านโทรเลข โทรศัพท์และโทรพิมพ์ระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพราะทำให้การติดต่อส่งข่าวระหว่างกิจการแม่กับกิจการสาขาต่างๆ ทำได้สะดวกรวดเร็ว การขยายตัวทางการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศทำให้การโยกย้ายผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่ไปประจำ หรือไปให้คำแนะนำ คำปรึกษาระหว่างสำนักงานต่างๆ ที่อยู่ห่างไกลกันทำได้คล่องตัวขึ้น การที่สามารถติดต่อสื่อสารและเดินทางไปมาระหว่างสำนักงานที่มีแหล่งที่ตั้งในที่ต่างๆ กันได้อย่างรวดเร็วเช่นนี้จึงไม่ทำให้ระยะทางที่ห่างไกลเป็นอุปสรรคในการขยายการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและผลกระทบ

- **The Benign Model of FDI** (อภิญา วนเศรษฐ 2555) มีแนวคิดว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ กับประเทศผู้รับการลงทุน ทั้งด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและเกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันมากขึ้น โดยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่ขาดแคลนเงินออมและเงินทุนจากการที่ประเทศมีรายได้น้อยและอัตราการออมต่ำ จึงต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเชื่อว่าบริษัทข้ามชาติที่เข้ามาลงทุนมัก

นำมาซึ่งวิทยาการใหม่ๆ ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการที่ดี การตลาด และเทคโนโลยีใหม่ๆ ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของบริษัทในประเทศผู้รับทุนหรือประเทศเจ้าบ้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของประเทศดีขึ้น

- **The Malign Model of FDI** (อภิญา วนเศรษฐ:2555) เป็นแนวคิดที่ได้แย้งกับแนวคิด The Benign Model of FDI โดยสิ้นเชิง แนวคิดนี้เชื่อว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศค่อนข้างจะก่อให้เกิดผลด้านลบมากกว่าทั้งผลด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและด้านการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ การเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติมักจะนำมาซึ่งการผูกขาดในระยะยาว ส่งผลให้จำนวนผู้ผลิตในตลาดและการลงทุนในประเทศลดลง ปริมาณสินค้าลดลง ราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้น การถ่ายทอดเทคโนโลยีอาจไม่เกิดขึ้นจริงหรือเกิดขึ้นได้น้อย

2. ทฤษฎีการค้าและลงทุนระหว่างประเทศ (Trade and investment theory)

2.1 ทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (Absolute Advantage) ของ อัดัมสมิธ(Adam Smith) ค.ศ. 1723 –1790 ในการยึดหลักการแบ่งงานกันทำ(division of labor) ประเทศจะผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบ โดยสมบูรณ์ เมื่อเปรียบเทียบกับอีกประเทศหนึ่งและส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังประเทศนั้น ในทางตรงกันข้ามก็จะนำเข้าสินค้าที่ผลิตแล้วเสียเปรียบโดยสมบูรณ์จากประเทศนั้น การค้าของโลกก็จะเพิ่มขึ้น เขาเห็นว่าการค้าระหว่างประเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศคู่ค้าเมื่อแต่ละประเทศยึดหลักในเรื่องการแบ่งงานกันทำ หมายความว่า ประเทศใดที่ถนัดในการผลิตสินค้าอย่างใด ก็ควรผลิตสินค้านั้นแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันจะส่งผลให้เพิ่มความมั่งคั่งในรูปของผลผลิตหรือรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นสาระสำคัญของทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ คือ ประเทศหนึ่งจะได้เปรียบโดยสมบูรณ์ ถ้าประเทศนั้นสามารถผลิตสินค้าชนิดหนึ่งได้มากกว่าอีกประเทศหนึ่งด้วยปัจจัยการผลิตจำนวนเท่ากันหรือผลิตได้จำนวนเท่ากันได้โดยการใช้ปัจจัยการผลิตที่น้อยกว่า ดังนั้นประเทศควรทำการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบโดยสมบูรณ์เพื่อการส่งออกแล้วซื้อสินค้าที่ตนเสียเปรียบโดยสมบูรณ์เป็นสินค้าเข้า

2.2 ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) ของ เดวิด ริคาร์โด(David Ricardo) ค.ศ. 1772 –1823 ในการยึดหลักการแบ่งงานกันทำ ซึ่งเดวิด ริคาร์โด พัฒนามาจากการนำข้อบกพร่องของทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ ของ อัดัมสมิธ มาทำการแก้ไขเพิ่มเติม โดยเดวิด ริคาร์โด กล่าวว่าประเทศที่ไม่มีมีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ในการผลิตสินค้าทุกอย่างกับประเทศอื่น ยังคงสามารถทำการค้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายได้ และการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรและการเจริญเติบโตของ

ประเทศ ซึ่งผลประโยชน์ที่แต่ละประเทศจะได้รับจากการค้าระหว่างประเทศคือได้รับจากการผลิตสินค้าที่ตนมีความถนัดมากที่สุด และในขณะที่เดียวกันก็จะนำเข้าสินค้าประเภทที่มีราคาถูกเข้ามาในประเทศซึ่งมีส่วนช่วยชะลอภาวะการชะงักของระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากไปชะลอไม่ให้ค่าจ้างสูงเกินไป การค้าจะเกิดขึ้นได้แม้ประเทศหนึ่งจะมีประสิทธิภาพมากกว่าประเทศอื่นในการผลิตสินค้าทุกชนิด ซึ่งจะพิจารณาจากอุปทานของตลาด โดยดูจากความได้เปรียบทางธรรมชาติและความได้เปรียบที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่สร้างขึ้น กล่าวคือประเทศที่ค่อยประสิทธิภาพควรผลิตและส่งออกเฉพาะสินค้าที่ประเทศตนมีความเสียเปรียบ โดยสมบูรณ์น้อยกว่าเพราะถือได้ว่าสินค้านี้เป็นสินค้าที่ประเทศผลิตด้วยความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ หรือประเทศจะผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอีกประเทศหนึ่งหรือผลิตสินค้าด้วยต้นทุน ค่าเสียโอกาสต่ำที่สุด และส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังประเทศนั้น ในทางตรงกันข้ามก็จะนำเข้าสินค้าที่ผลิตแล้วเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบที่ต่ำกว่าหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสที่สูงกว่าจากประเทศนั้น การค้าของโลกก็จะเพิ่มขึ้น ซึ่งเขาไม่เห็นด้วยกับ อัดัม สมิท ใน ประเด็นต่อไปนี้เป็น

- ประเทศคู่ค้าที่ผลิตสินค้าและส่งออกนั้นควรจะเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ได้เสมอไป

- ประเทศสามารถผลิตสินค้าและส่งออกอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ได้ถ้าประเทศนั้นมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้า

- ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ของประเทศคู่ค้าในทุกกรณีของการผลิตสินค้าก็มีได้หมายความว่า ประเทศนั้นสมควรผลิตสินค้าเสียทุกอย่าง หากแต่สมควรที่จะเลือกผลิตสินค้าส่งออกชนิดที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่า

- ในทางปฏิบัติ การค้าระหว่างประเทศยังคงเกิดขึ้น แม้ว่าประเทศหนึ่งมีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (เสียเปรียบโดยสมบูรณ์) เหนืออีกประเทศหนึ่งและประโยชน์จากการค้าระหว่างประเทศยังคงเกิดขึ้นในรูปแบบผลิตรวมที่เพิ่มขึ้น

2.3 ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของเฮคเชอร์-โอลิน (Heckscher-Ohlin Trade Theory) Bertil Gotthard Ohlin ค.ศ. 1899 – 1979 Eli Filip Heckscher ค.ศ. 1879 – 1952 เนื่องจากแต่ละประเทศมีทรัพยากรการผลิตในปริมาณที่แตกต่างกัน การผลิตสินค้าชนิดใดก็จะขึ้นอยู่กับปริมาณและชนิดของทรัพยากรการผลิตของแต่ละประเทศมีอยู่ ดังนั้นถ้าหากประเทศใดประเทศหนึ่งมีแรงงานจำนวนมาก กระบวนการผลิตของประเทศนั้นจะเป็นการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น (labor intensive) ก็จะผลิตและส่งออกสินค้าที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยในการผลิต ในทางตรงกันข้ามถ้าหากประเทศใดประเทศหนึ่งมีปัจจัยทุนจำนวนมาก กระบวนการผลิตของประเทศนั้นจะเป็นการผลิตที่ใช้ทุนเข้มข้น (capital intensive) ก็จะผลิตและส่งออกสินค้าที่ใช้ทุนเป็นปัจจัยในการผลิต

2.4 ทฤษฎีการจัดการสรรเงินลงทุน (Portfolio Theory) ทฤษฎีการจัดการสรรเงินลงทุน (Markowitz,1952) อธิบายภาพรวมของผลตอบแทน และความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ (Correlation) และการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่แตกต่าง อภิญา วนเศรษฐ (2555) ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio selection) นั้น มีข้อสมมติฐานที่ว่านักลงทุนจะพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ (Expected return) กับความเสี่ยง (Risk) จากการลงทุนโดยความเสี่ยงมาจากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับหรือความแปรปรวน (Variance) นั่นเอง และนักลงทุนที่มีเหตุผลจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงที่สุดก่อน ณ ระดับความเสี่ยงที่กำหนดให้ ในทางกลับกันหากกำหนดอัตราผลตอบแทนไว้ในระดับหนึ่งแล้ว นักลงทุนก็จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุดก่อน โดยอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในพอร์ต ดังสมการดังนี้

$$E(R_p) = \sum_i W_i E(R_i)$$

โดยที่

$E(R_p)$ = อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในพอร์ต

$E(R_i)$ = อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ i

w_i = ค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ i

i = 1, 2, 3, ...

ดังนั้นอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในพอร์ต จะเท่ากับผลรวมของค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ i คูณกับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ i นั่นเอง

ส่วนความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับนั้น สามารถวัดได้จากความแปรปรวน (Variance) ของผลตอบแทนดังสมการดังนี้

$$\sigma_p^2 = \sum_i w_i^2 \sigma_i^2 + \sum_{i \neq j} w_i w_j \sigma_i \sigma_j \rho_{ij}$$

โดยที่

σ_p^2 = ความแปรปรวนผลตอบแทนของพอร์ต

σ_i = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ i

σ_j = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ j

$$\begin{aligned}
 w_i &= \text{ค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ } i \\
 w_j &= \text{ค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ } j \\
 \rho_{ij} &= \text{ความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ } i \text{ และ } j, -1 \leq \rho_{ij} \leq 1
 \end{aligned}$$

การเลือกหลักทรัพย์ลงทุนที่มีความหลากหลายโดยพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ เป็นพื้นฐานในการเลือกหลักทรัพย์ โดยเลือกหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำ จะช่วยให้ลดความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนได้ เช่น เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทางเศรษฐกิจจะทำให้บางหลักทรัพย์ได้รับผลกระทบด้านลบ แต่บางหลักทรัพย์ไม่ได้รับผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบทางบวก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย พบวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศไทย

พัชรภรณ์ อัครศิสุวรรณ (2548) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลรายปี ประเภทอนุกรมเวลา (time-series) ตั้งแต่ พ.ศ. 2520-2547 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square-OLS) เพื่อใช้ในการอธิบายถึงตัวแปรที่มีผลต่อการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ก็คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (GDP) เงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ (CDRP) ย้อนหลังไป 1 ระยะเวลา และอัตราค่าจ้างแรงงาน (Wages-W) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยกับตัวแปรที่กำหนดดังกล่าวเป็นดังนี้ 1) การเปลี่ยนแปลงไป 1% ในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นจะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 0.02% ในทิศทางเดียวกัน 2) การเปลี่ยนแปลงไป 1% ในเงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ (CRP) ย้อนหลังไป 1 ระยะเวลา จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 2.28% ในทิศทางเดียวกัน 3) การเปลี่ยนแปลงไป 1% ของอัตราค่าจ้างแรงงาน (Wages-W) จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 4.02% ในทิศทางตรงกันข้าม

ถัดจากวัลย์ พรหมคนตรี (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยใช้ข้อมูลรายปีประเภทอนุกรมเวลา (time series) ตั้งแต่ พ.ศ. 2525 -2549 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทยมากที่สุดคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และปัจจัยรองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์ อัตราค่าจ้างแรงงานภายในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ส่วนอัตราค่าจ้างแรงงานภายในประเทศความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

อาสยา ชวงส์เลิศ (2550) ศึกษาการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ ทั้งประเภทตราสารทุนและตราสารหนี้ โดยใช้ข้อมูลรายเดือนเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2545 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549 รวมระยะเวลา 5 ปี โดยวิธีประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ภาคเอกชนจากต่างประเทศมากที่สุดคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมข้ามคืนระหว่างธนาคาร รองลงมา ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ดัชนีผลตอบแทนรวมในตลาดหลักทรัพย์ และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ตามลำดับ โดยที่ดัชนีผลตอบแทนรวมในตลาดหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมข้ามคืนระหว่างธนาคาร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในทิศทางตรงข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญ

อมรินทร์ นวมขุนทด (2551) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับผลิตภาพรวมในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของผลิตภาพรวมของไทยเมื่อมีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กับตัวแปรทางเศรษฐกิจ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของการจ้างงานและผลผลิตเมื่อมีการเปิดประเทศ (openness) กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) รายปีในช่วงระยะเวลาระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2550 เป็นระยะเวลา 19 ปี ทำการวิเคราะห์ผลโดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติสร้างสมการในรูปแบบการถดถอย ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

แบบธรรมดา (Ordinary Least Squares-OLS) ผลการศึกษาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับผลิตภาพรวมของประเทศนั้นเป็นสิ่งที่สอดคล้องกันเสมอ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของช่วงเวลาการศึกษา เพราะปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยมีปริมาณเฉลี่ยที่มากกว่า 100,000 ล้านบาท ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ.2540 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน การสะสมทุนคงที่ในการศึกษาไม่มีนัยสำคัญ เนื่องจากผลิตภาพรวมของประเทศ พิจารณาจากผลผลิตขั้นสุดท้าย (final product) ผลของทุนสะสมคงที่อาจไม่สามารถแสดงความสัมพันธ์ที่แท้จริงของผลิตภาพรวมของประเทศไทยได้ กำลังแรงงานให้ผลที่สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีผลต่อผลิตภาพรวมของประเทศโดยเป็นการใส่แรงงานเข้าไปในการผลิต และวัดค่าผลผลิตในรูปของค่า TFP

ดวงตา งานกรณาธิการ (2552) ศึกษาผลการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศที่มีต่อหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานและกลุ่มพืชพลังงานทดแทนใหม่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิรายเดือน (Secondary data) ประเภทอนุกรมเวลา (Time series data) ระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2551 รวมทั้งสิ้น 90 เดือน โดยใช้แบบจำลอง (Model) ทางเศรษฐมิติแบบสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Linear Regression Model) ซึ่งกะประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในแต่ละสมการของแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square:OLS) คำนวณหาค่าเฉลี่ยของดัชนีราคาปิดของกลุ่มหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขายเฉลี่ย และมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยของหลักทรัพย์แต่ละกลุ่ม และใช้ค่าเฉลี่ยนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศสามารถชี้้นำการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน เนื่องจากหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานเป็นหลักทรัพย์กลุ่มนำตลาดที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) ขนาดใหญ่ และเป็นเป้าหมายหลักในการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติ การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ จึงมีผลต่อหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่หลักทรัพย์กลุ่มพืชพลังงานทดแทนใหม่ เป็นหลักทรัพย์กลุ่ม Market cap ขนาดเล็กที่ได้รับความสนใจค่อนข้างน้อยจากนักลงทุนชาวต่างชาติปริมาณการลงทุนส่วนใหญ่จึงเป็นของนักลงทุนภายในประเทศที่อาศัยข้อมูลด้านอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลต่อหุ้น และราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี

ทัศนะ ศิริชัยพาณิชย์ (2552) ศึกษาลักษณะและผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนใช้วิธีการวิเคราะห์จุดแข็งและโอกาส กับจุดอ่อนและอุปสรรคของแต่ละประเทศ ทำการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ซึ่งใช้ข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิ ตั้งแต่ พ.ศ. 2533 – 2551 รวม 19 ปี

และข้อมูลภาคตัดขวาง พ.ศ. 2550 -2551 ผลการศึกษาพบว่า (1) ความแตกต่างในระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจสามารถจำแนกตามกลุ่มประเทศอาเซียนออกได้เป็น 3 กลุ่มสำคัญได้แก่ กลุ่มที่ 1 มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และเน้นภาคบริการ ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่เป็นฐานการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ ไทย และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่เป็นแหล่งวัตถุดิบและทรัพยากร ได้แก่ ประเทศบรูไน และประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และ เวียดนาม (2) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจใน 3 ประเทศ คือ ประเทศอินโดนีเซีย ลาวและเวียดนาม ในขณะเดียวกันพบว่าการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศที่แท้จริง และมูลค่าการส่งออกที่แท้จริง มีผลกระทบต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในแทบทุกประเทศ และพบว่าการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศที่แท้จริงส่งผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าตัวแปรอื่น

นุชนารถ ปานทอง (2553) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย ได้แก่ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ การส่งออก ความต้องการบริโภคภายในประเทศ และการลงทุนภาคเอกชน โดยนำข้อมูลในอดีตมาหาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ข้อมูลทศวรรษรายไตรมาส ในช่วง พ.ศ. 2542 – 2551 ทำการทดสอบ Unit root เพื่อดูความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) Test กำหนดช่วงเวลา (Lag Length) ด้วยวิธี Akaike Information Criterion (AIC) จากนั้นจึงทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธี Granger Causality ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุเป็นผลกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศคือการส่งออกและความต้องการบริโภคภายในประเทศ โดยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นเหตุให้การส่งออกเปลี่ยนแปลงมีนัยสำคัญทางสถิติ และความต้องการบริโภคภายในประเทศเป็นเหตุให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเปลี่ยนแปลงมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงให้เห็นว่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีส่วนสำคัญต่อภาคการส่งออกของไทยและการบริโภคภายในประเทศเป็นตัวดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ จะเห็นได้ว่าแม้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงกับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของไทย แต่ก็อาจส่งผลทางอ้อมต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยผ่านทางการส่งออก เนื่องจากการส่งออกเป็นส่วนสำคัญของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนการลงทุนภาคเอกชนนั้นการศึกษานี้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งให้ข้อสรุปที่ขัดแย้งกับงานการศึกษาอื่นที่มีในอดีต ซึ่งอาจเกิดจากความถี่ของข้อมูลที่ใช้แตกต่างกัน หรือวิธีการประมวลผลที่แตกต่างกัน

กรวิสา รัตนวราหะ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำการศึกษาในลักษณะเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดยใช้ข้อมูลทศวรรษรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2545 ถึงไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2552 รวม 30 ไตรมาส ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน และวิธีกำลังสองน้อยสุดแบบธรรมดา ผลการศึกษาพบว่า (1) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนโยบายหลัก คือ มีได้มุ่งหวังกำไรเนื่องจากเป็นสถาบันกึ่งทางการและมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ และระดมเงินทุนระยะยาว และช่วยปรับ โครงสร้างทางการเงินของธุรกิจเอกชนและรัฐวิสาหกิจให้มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นแหล่งกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีระบบระเบียบ มีสภาพคล่องและยุติธรรมและเป็นดัชนีที่สามารถชี้การพัฒนาศรษฐกิจของประเทศ (2) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศไทย อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศบาทต่อเยน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อภิรัตน์ จิตต์ช่วย (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทศวรรษแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2530- พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 23 ปี การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares :OLS) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDP) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EX) และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา (FDI_{t-1}) มีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย(W)มีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้รัฐบาลสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการและนโยบายต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมจากต่างประเทศ

พีรพล ธีระตันติกุล (2554) ศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสร้างแบบจำลองระบบสมการเกี่ยวเนื่อง และทำการประมาณค่าสมการด้วย Maximum Likelihood Estimator Method โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ มกราคม พ.ศ.2540 ถึง ธันวาคม พ.ศ.2551 ผลการศึกษาพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก และความผันผวนของการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทางลบ

ในขณะที่อัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระดับราคาน้ำมันในตลาดโลก และส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศกับต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทางบวก การลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความผันผวนอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

สิทธิ มุลแก้ว (2555) ศึกษาปัจจัยกำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลแบบ Panel Data ระหว่าง พ.ศ. 2513-2554 ซึ่งได้ทำการประมาณค่าแบบจำลองในการศึกษา 3 วิธี ประกอบด้วยวิธี Pooled OLS, Fixed Effects, และ Random Effects เพื่อใช้ในการอธิบายตัวแปรที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าวิธี Random Effects มีความเหมาะสมที่สุดที่ใช้ในการประมาณค่า และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศคู่ลงทุน (Home Country'GDP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย (Host Country'GDP) ระยะทางระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่ลงทุน (distance) อัตราค่าจ้างที่แท้จริงในประเทศไทย (real wage) อัตราภาษีศุลกากรเฉลี่ยในประเทศไทย (exchange rate) ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย กับตัวแปรที่กำหนดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า หากค่าสัมประสิทธิ์ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศคู่ลงทุน (GDP) มีเครื่องหมายเป็นบวกโดยมีนัยสำคัญด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศคู่ลงทุนเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1.2492 เปอร์เซ็นต์ และหากค่าสัมประสิทธิ์ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย (GDP) มีเครื่องหมายเป็นบวกโดยมีนัยสำคัญด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น 0.4350 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างมากก็ตามแต่ถ้ามองในทางกลับกันอาจก่อให้เกิดผลเสียด้วย เช่น การเกิดปัญหาหามลพิษ การถูกชักนำทางเศรษฐกิจโดยชาวต่างชาติ ดังนั้นควรกำหนดทิศทางการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศให้มีความเหมาะสมโดยนำกลวิธีของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์และปูพื้นฐานของการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศให้สามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว

สรลลักษ์ณ์ สายสุริยา (2555) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอุตสาหกรรมการผลิตของไทย ศึกษาทั้งวิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงพรรณนา โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิลักษณะอนุกรมเวลาเป็นรายปีและรายไตรมาส ในช่วง พ.ศ.

2536-2553 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ร้อยละ และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า (1) การลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม โดยประเทศญี่ปุ่นลงทุนมากที่สุดในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อ่องกงลงทุนในอุตสาหกรรมเบา ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในประเทศไทยกรณีของประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิตและระดับการเปิดเสรีของประเทศที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.01 กรณีประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 กรณีสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 และกรณีฮ่องกง ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05

สมศักดิ์ โชติช่วง (2557) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลแบบ Panel Data ระหว่าง พ.ศ.2548-2555 โดยทำการศึกษาตัวแบบที่เหมาะสมในการประมาณสมการถดถอย คือ Random Effect Model ผลจากการศึกษาพบว่าตัวแบบที่เหมาะสมในการประมาณสมการถดถอย คือ Random Effect Model เมื่อพิจารณาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้ลงทุน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย ระดับการเปิดประเทศของประเทศไทย อัตราแลกเปลี่ยน อัตราส่วนระหว่างอัตราดอกเบี้ยของประเทศผู้ลงทุนกับประเทศไทยและการเข้าร่วมเขตการค้าเสรี ในขณะที่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ ระยะทางระหว่างประเทศผู้ลงทุนกับประเทศไทย โดยระดับความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยและวิกฤติเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงาน

ฐาณิญา โอฆะพนม และ ฐิติวรรณ ศรีเจริญ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในประเทศไทย โดยศึกษาเฉพาะประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงในประเทศไทยเฉลี่ยสูงสุด 20 ประเทศจากทั่วโลก โดยใช้ข้อมูลทศนิยมแบบอนุกรมเวลาเป็นรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 – 2536 รวมระยะเวลา 20 ปี การวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อนและใช้วิธีการประมวลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผล

การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในประเทศไทย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปีที่ผ่านมา(GRT-1) อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเฉลี่ย (W)อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF)การใช้จ่ายของภาครัฐบาล (GOV)และการเก็บภาษี (TAX)โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลทดสอบความสัมพันธ์พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติกับตัวแปรอิสระพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ 1)อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปีที่ผ่านมา(GRT-1)2)อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (W)และ 3)อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ(INF) ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่ 1) การใช้จ่ายของภาครัฐบาล(GOV) และ 2)ตัวแปรการเก็บภาษี(TAX)

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hang Minh Le (2004) ศึกษาความสัมพันธ์สองทางระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยได้ตั้งสมมติฐานที่สำคัญ 3 ประการคือ (1) ความสัมพันธ์แบบสองทิศทางระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ กล่าวคือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศช่วยเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงจะดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมากขึ้น (2) การดำเนินการของระบบการกำกับส่งออก (EOR) เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์แบบสองทิศทางระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและ (3) ทุนมนุษย์ในประเทศผู้รับการลงทุนมีบทบาทในเชิงบวกในความสัมพันธ์นี้ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ (1) การวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติสำหรับสี่ประเทศในอาเซียน ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์และไทยระหว่าง พ.ศ. 2518-2538 โดยใช้การประมาณค่าสมการพร้อมกันสำหรับข้อมูล Panel Data และ(2) การศึกษาสำหรับประเทศเวียดนามในช่วง พ.ศ. 2528-2543 ซึ่งรวมถึงกรณีศึกษา 3 บริษัทที่ได้รับเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมรถยนต์ ผลการศึกษาพบว่า การประมาณค่าสมการสอดคล้องกับสมมติฐานข้างต้นในสี่ประเทศในกลุ่มอาเซียนระหว่าง พ.ศ. 2518-2538 สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันแบบสองทิศทางค่อนข้างสูง กล่าวคือการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศให้สูงขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสูงเช่นกัน ซึ่งเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในอาเซียนส่วนใหญ่จะส่งผลกระทบต่อส่งออกและความก้าวหน้าทางเทคนิค การเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรง

จากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนมีผลต่อการดำเนินงานของระบบการกำกับกำกับการส่งออก (EOR) ในขณะที่ทุนมนุษย์ก็เป็นปัจจัยทางบวกและเป็นปัจจัยอำนวยความสะดวกช่วยในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเช่นกัน

Kailei WEI (2008) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและภาวะเศรษฐกิจขยายตัวของเศรษฐกิจระดับภูมิภาคในประเทศจีน ระหว่าง พ.ศ. 2522 –2546 ใช้ข้อมูลล่าสุดและข้อมูลที่ครอบคลุมจังหวัดของจีนในช่วง พ.ศ. 2522-2546 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กลายเป็นปรากฏการณ์สำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนก่อน พ.ศ. 2535 ประเทศจีนอนุญาตให้การลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) เข้าเขตเศรษฐกิจพิเศษและเปิดเมืองชายฝั่งให้เป็นประโยชน์ แต่ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีน้อยเนื่องจากรัฐบาลและคนของประเทศจีนไม่ได้มีประสบการณ์ในการดึงดูดเงินทุนจากต่างชาติและกลัวว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอาจเปลี่ยนลักษณะของรัฐสังคมนิยมและลักษณะของพรรคคอมมิวนิสต์ได้อย่างไรก็ตามในการปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมของจีนรัฐบาลไม่อนุญาตให้เงินทุนจากต่างชาติไหลเข้ามาในประเทศจีนทำให้การปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาลไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิรูปและปัญหาอีกประการที่เป็นอุปสรรคในการปฏิรูปคือการเพิ่มขึ้นของประชากรในประเทศจีนการแข่งขันระหว่างประเทศและผลผลิตอุตสาหกรรมในระยะสั้นในช่วง พ.ศ. 2521-2535 ถือได้ว่าเป็นการปฏิรูปภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ส่วนการปฏิรูปหลังจาก พ.ศ. 2535 ถือได้ว่าเป็นการเปิดกว้างในเรื่องการผลักดันการส่งออกและโลกาภิวัตน์ ซึ่งกุญแจสำคัญของการปฏิรูปหลังจาก พ.ศ. 2535 คือบทบาทของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เพราะถึงแม้ประเทศจีนจะเร่งดำเนินนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและเร่งปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศแต่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศก็ไม่ได้ทำให้ประเทศจีนขาดแคลนเงินลงทุนและในขณะเดียวกันที่ประเทศจีนเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแต่ประเทศจีนยังสามารถคงการรักษาอัตราการออมไว้สูงได้ สมมติฐานของการศึกษาคือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) มีส่วนช่วยในการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างไรโดยใช้แบบจำลองการเจริญเติบโตและผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงสมมติฐานที่สำคัญสองข้อคือ (1) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เป็นตัวบ่งชี้ของประสิทธิภาพการผลิต นั่นหมายความว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศช่วยให้บริษัทในประเทศสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (2) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เป็นตัวบ่งชี้การผลิตภายในประเทศ หมายความว่า การลงทุนโดยตรงสามารถช่วยให้ประเทศจีนเข้าสู่เขตแดนด้านเทคโนโลยีที่สูงขึ้นเพื่อการพัฒนาการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้นกล่าวคือสำหรับจำนวนเงินทุนที่เท่ากันของปัจจัยการผลิตนั้นประเทศจีนสามารถผลิตผลผลิตได้มากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีที่เข้ามาพร้อมกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้นำมาซึ่งสิ่งใหม่ๆ ของเทคโนโลยี กระบวนการผลิตและการจัดการที่ดี ซึ่งไม่เคยมีใน

ประเทศมาก่อนผลการศึกษายังให้ข้อสรุปดังต่อไปนี้ (1) การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของจีนได้รับความช่วยเหลือจากการไหลเข้าของเงินลงทุนขนาดใหญ่ (2) การลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ช่วยให้บริษัทในต่างประเทศเข้ามาปรับปรุงการผลิต และการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติช่วยเพิ่มการลงทุนของจีนรวมทั้งเพิ่มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (3) การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติไม่เป็นอุปสรรคต่อความไม่เสมอภาคในระดับภูมิภาค ประเทศจีนควรสนับสนุนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยเฉพาะในพื้นที่ในประเทศเพื่อส่งเสริมการเติบโตและเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในระดับภูมิภาค (4) การไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัยซึ่งนโยบายของรัฐบาลและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมหภาคมีความสำคัญ

Hongxu Wei (2010) ศึกษาการลงทุนโดยตรงทางด้านต่างประเทศและการพัฒนาทางเศรษฐกิจในประเทศจีนและเอเชียตะวันออก โดยมุ่งเน้นการศึกษาไปที่ประเทศจีนและประเทศในเอเชียตะวันออกสองแห่ง ได้แก่ เกาหลีใต้และไต้หวันในช่วง พ.ศ. 2523 ถึง พ.ศ. 2549 ทำการทดสอบข้อมูลโดยใช้แบบจำลอง VAR ผลการศึกษาพบว่ามีผลกระทบด้านลบของเงินลงทุนโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนและไต้หวันแต่ไม่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ และยังคงพบว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วอาจเป็นตัวดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศเหล่านี้ องค์ประกอบสำหรับการเติบโตทางเศรษฐกิจเช่นเงินทุนและแรงงานมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจในขณะที่องค์ประกอบได้รับการแนะนำโดยทฤษฎีใหม่เช่นการพัฒนาเทคโนโลยีและทุนมนุษย์พบว่ามีบทบาทที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ กลยุทธ์การพัฒนาการเปลี่ยนแปลงการสร้างทุนการจ้างงานและทุนมนุษย์อาจชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจการลงทุนโดยตรงอาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยทางอ้อมผ่านผลกระทบทางด้านทุนมนุษย์

Hosein A. T. Elboiashi (2011) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการลงทุนในประเทศและการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศผู้รับการลงทุน โดยใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา และข้อมูลแบบ Panel data วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติและใช้แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive) และใช้รูปแบบการแก้ไขข้อผิดพลาด (ECM) ผลการศึกษาพบว่า ทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอนุกรมเวลาและการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel data ต่างให้ผลการศึกษาที่ตรงกันว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศผู้รับการลงทุน การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศทั้งหมดมีอิทธิพลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศผู้รับการลงทุนซึ่งการไหลเข้าของเงินทุนมีผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าการไหลเข้าของเงินทุนประเภทอื่น ๆ เช่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และการไหลเข้าของเงินให้สินเชื่อ

Wenyu Zang (2012) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน โดยตรงในประเทศและต่างประเทศและความสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยมุ่งเน้นไปที่ประเทศ OECD ที่พัฒนาแล้วเนื่องจากเป็นแหล่งที่มาและผู้รับทุนสำคัญของโลกและการศึกษาในปัจจุบันเกี่ยวกับประเทศที่พัฒนาแล้วโดยใช้ข้อมูลเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของประเทศโดยรวม การศึกษานี้เป็นการทดสอบปัจจัยการไหลเข้าของเงินลงทุน โดยตรงและความสัมพันธ์ของการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้แบบจำลองสมการแบบ 2SLS และใช้ข้อมูลในการศึกษาระหว่าง พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2551 สำหรับกลุ่มประเทศ OECD ที่พัฒนาแล้ว 20 ประเทศ ผลการศึกษาพบว่า การไหลเข้าของเงินทุนไหลเข้าไม่ส่งผลกระทบต่อเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเจ้าบ้านและการเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อ การไหลเข้าของเงินทุน และการไหลออกของเงินลงทุน โดยตรงผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าการไหลเข้าของเงินลงทุน โดยตรงจะช่วยลดการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศเพิ่มการไหลเข้าของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ นอกจากนี้ระดับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น การเปิดเสรีทางการค้า ต้นทุนแรงงานต่ำและการด้อยค่าของสกุลเงินในประเทศก่อให้เกิดแรงจูงใจในการลงทุนในต่างประเทศของบริษัทในประเทศ

Lin Wu (2014) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในไต้หวัน ในช่วงหลังทศวรรษที่ 1980 ไต้หวันเมื่อเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโดยเปลี่ยนแปลงจากการผลิตแบบดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่มีเทคโนโลยีสูง ตัวอย่างเช่นรัฐบาลไต้หวันได้เสนอแผนพัฒนาแห่งชาติฉบับที่ 6 ประจำปีศูนย์ปฏิบัติการภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (APROC) และมีนโยบายเกี่ยวกับนโยบายจูงใจตั้งแต่ ค.ศ. 1990 เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่มุ่งเน้นด้านการส่งออกและการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไต้หวันอย่างมากโดยมีการลงทุนเพิ่มขึ้นจากนักลงทุนต่างชาติและประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค โดยใช้ชุดข้อมูลที่ครอบคลุมช่วงระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอุตสาหกรรมในไต้หวัน ผลการศึกษาสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเด็นดังนี้ (1) ทำการทดสอบโดยได้ทำการทดสอบทั้งวิธีแบบพลวัตและแบบไดนามิก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าขนาดของตลาดระดับการจ้างงานและอัตราแลกเปลี่ยนยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการอธิบายการไหลเข้าของการลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ในไต้หวัน ในขณะที่ต้นทุนค่าจ้างและความมั่นคงทางการเมืองไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งนักลงทุนจากต่างประเทศไม่ถือว่าไต้หวันเป็นประเทศที่มีการจัดหาแรงงานราคาถูกเพื่อการผลิต แต่ก็เป็นหนึ่งในซัพพลายเออร์ที่มีประสิทธิภาพและมีทักษะสูงสำหรับอุตสาหกรรม

ผลิตและบริการ นอกจากนี้ นักลงทุนจากต่างประเทศก็ไม่ถือว่าความไม่มั่นคงทางการเมืองเป็นประเด็นสำคัญสำหรับประเทศได้หวั่นเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่มั่นคงมีประชาธิปไตยและการทูต (2) การประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของ Granger แสดงให้เห็นว่าข้อเสนอแนะแบบสองทิศทางระหว่างการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ(FDI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) มีความสำคัญทั้งในระดับอุตสาหกรรมและระดับประเทศในขณะที่ข้อเสนอแนะทางเดียว (จาก FDI ถึง GDP) มีนัยสำคัญที่ข้ามระดับอุตสาหกรรมในกรณีแรกเชื่อว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวทั้งในด้านเศรษฐกิจการผลิตและบริการ ในกรณีที่สองก็สะท้อนให้เห็นว่าการเติบโตของเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ไม่เพียงแต่ได้รับการกระตุ้นจากการลงทุนโดยตรงในประเทศในอุตสาหกรรมของตนเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่เข้ามาในประเทศอีกด้วย (3)การทดสอบการคำนวณแบบเวกเตอร์ (VAR) เป็นการยืนยันการดำรงอยู่ของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและพลวัตสองทางระหว่างกลุ่มประเทศการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ FDI, การเติบโตทางเศรษฐกิจ GDP และ การส่งออกผลการตอบรับแบบสองทิศทางนี้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับข้อค้นพบที่กล่าวถึงข้างต้น แต่ยังหมายถึงว่าการลงทุนโดยตรงอาจเป็นแรงขับเคลื่อนขั้นพื้นฐานของการเติบโตทางเศรษฐกิจในได้หวั่นและจะกลายเป็นตัวกลางที่ใกล้ชิดสำหรับระดับการเปิดกว้างของเศรษฐกิจมหภาค นโยบายและตำแหน่งของรัฐบาลได้หวั่น นอกจากนี้ในขณะที่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ FDI, การเติบโตทางเศรษฐกิจ GDP และ การส่งออกทั้งหมดพบว่ามีผลต่อการจ้างงานในเชิงบวก แต่ความสัมพันธ์แบบย้อนกลับก็ไม่มีนัยสำคัญ การเติบโตทางเศรษฐกิจก็ส่งผลกระทบต่อทางบวกต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนในประเทศทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว การลงทุนในประเทศยังมีความสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเช่นกัน เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวหรือไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของประเทศผู้รับการลงทุนว่าประเทศผู้รับการลงทุนมีขีดความสามารถในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศมากน้อยเพียงใด โดยวัดจากคุณภาพชีวิต ช่องว่างของเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพของสถาบันการเงินหรือตลาดการเงินและการเปิดกว้างของการค้าขายระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศผู้รับการลงทุนต้องมีขีดความสามารถในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อให้ได้รับผลกระทบด้านบวกที่ดีจากการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

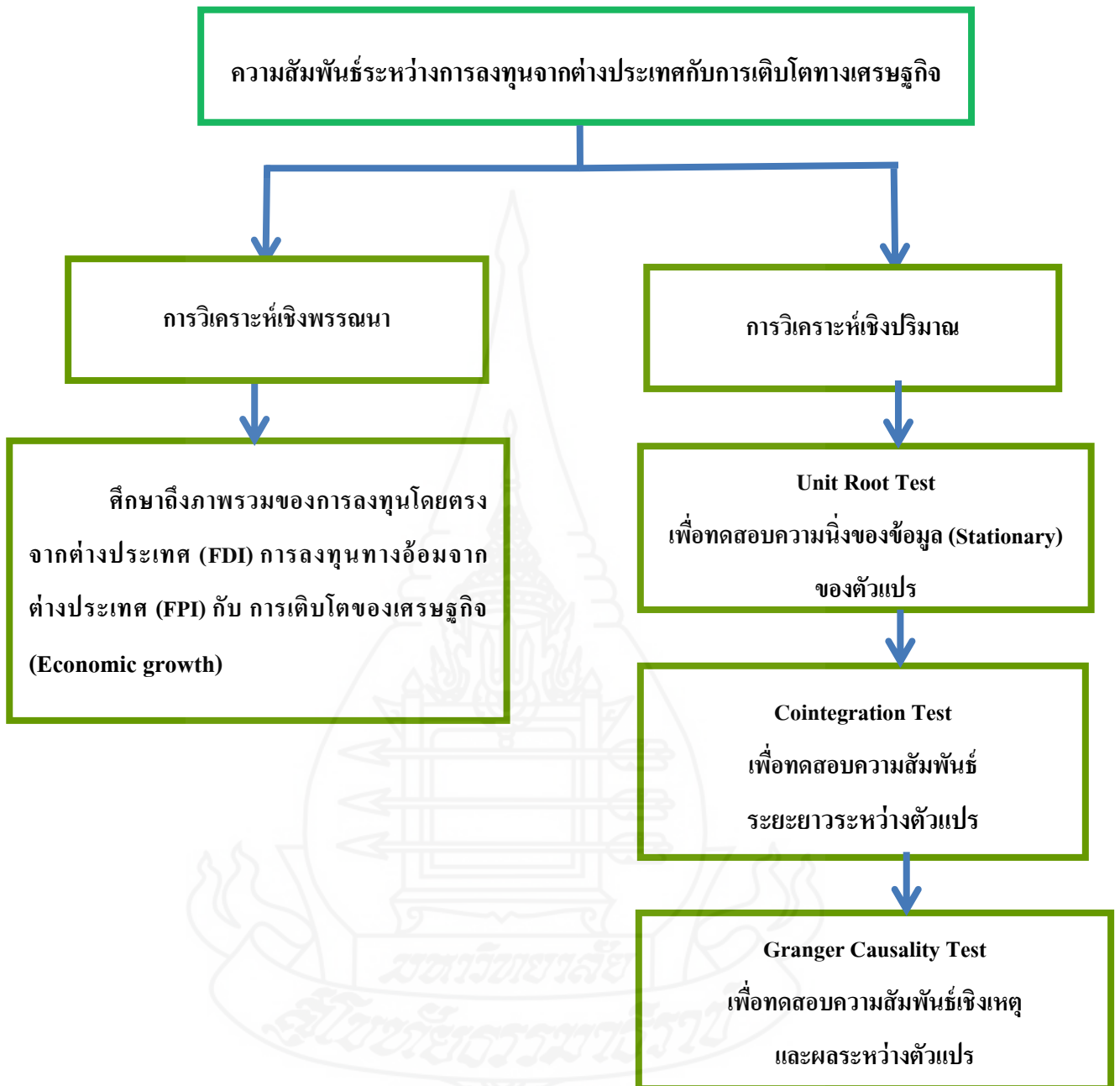
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตของเศรษฐกิจ (Economic growth) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) และความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Granger causality) ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ในประเทศไทย การศึกษาจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นการศึกษาถึงภาพรวมของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตของเศรษฐกิจ (Economic growth)

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติและใช้แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive) ในการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของทั้งสามตัวแปร

โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอบเขตการศึกษา
3. การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 3.1 ระเบียบการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ จำนวนของข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ณ ราคาตลาด เป็นรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปีพ.ศ. 2548 – ไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2560 รวม 50 ไตรมาส

3.2 การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิเคราะห์ทั้งวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ จะเป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

3.2.1 ธนาคารแห่งประเทศไทย (BOT) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยในการศึกษานี้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน ดอลลาร์สหรัฐ (USD)

3.2.2 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นข้อมูลการลงทุนจากต่างชาติที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย

3.2.3 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคอุตสาหกรรม

3.2.4 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นข้อมูลนโยบายการเงิน การออม และการลงทุนนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

3.2.5 สำนักนโยบายการออมและการลงทุน เป็นข้อมูลการออมและการลงทุนรวมทั้งตลาดทุน

3.2.6 งานวิจัย งานวิทยานิพนธ์ บทความ วารสาร จากเว็บไซต์ของสำนักงานสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา www.tdc.thailis.or.th เว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยต่างๆในประเทศไทย

3.2.7 การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จากเว็บไซต์ของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.2.8 เว็บไซต์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกัน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive model) และใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ ดังนี้

1. แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive model)
 2. การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root test)
 3. การทดสอบเชิงคูลยภาพระยะยาว (Co-integration test)
 4. การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causality test)
- ซึ่งแต่ละวิธีที่ใช้ในการทดสอบมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.3.1 แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive model)

แบบจำลอง Vector Autoregression (VAR) คิดค้นขึ้น โดย Christopher Sims (Sims,1980) ซึ่งเสนอครั้งแรกใน ค.ศ. 1980 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาในอดีตของหลายตัวแปร (Multivariate Time-Series Data) เพื่อหาความสัมพันธ์กัน โดยตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) หนึ่งตัวจะขึ้นอยู่กับค่าในอดีตของตัวเองและตัวแปรอื่นๆ อย่างไรก็ตามแบบจำลอง VAR จะกำหนดให้ตัวแปรภายในแต่ละตัวแปรมีค่าล่าช้า (Lagged Value) ในตัวเองและค่าล่าช้าของตัวแปรภายในที่เหลือทั้งหมดในแบบจำลอง VAR (อภิญา วนเศรษฐ : 2553,2555) สามารถเขียนในรูปสมการได้ ดังนี้

$$Y_t = \mu + \sum_{i=1}^p \phi_i Y_{t-i} + u_t, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

$$u_t = R\varepsilon_t, \quad p \geq 1 \text{ และ } 1 \leq i \leq p$$

โดยที่	Y_t	=	เวกเตอร์ที่กำลังศึกษา
	μ	=	เวกเตอร์ของ Intercept Term
	ϕ_i	=	เวกเตอร์ของสัมประสิทธิ์
	ε_t	=	เวกเตอร์ของ Error Term
	R	=	ตัวไม่รู้ค่าที่เป็น Fixed Non Singular Matrix
	i	=	1, 2, 3, ..., p
			$\varepsilon_t \sim \text{iid } N(0,1), t = 1, 2, \dots, T$

3.3.2 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

เป็นการทดสอบความนิ่งของข้อมูลตัวแปรที่จะนำมาศึกษา ได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ว่าข้อมูลที่จะนำมาทดสอบนั้นมีความนิ่ง (Stationary) หรือไม่นิ่ง (Non-Stationary) และมีความนิ่งอยู่ในระดับใด เนื่องจากข้อมูลอนุกรมเวลาส่วนมากแล้วจะพบ

ปัญหาความไม่นิ่งของข้อมูล หากนำข้อมูลที่ไม่มีความนิ่ง (Non Stationary) มาทำการวิเคราะห์จะมีความผิดต่อความแม่นยำและความถูกต้องของผลการวิเคราะห์ สำหรับการศึกษาคำนี้ จะทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) ซึ่งการศึกษาคำนี้ ใช้การทดสอบ (Unit Root Test) ตามวิธี Augmented Dickey – Fuller (ADF) Test เสนอ โดย Dickey and Fuller 1979 และ 1981 และวิธีของ Phillips-Perron (PP) test เสนอ โดย Phillips and Perron 1988 ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

ในการศึกษาความนิ่งของข้อมูลในรูปแบบอนุกรมเวลา หากผลการทดสอบ Unit Root พบว่าข้อมูลที่น่ามาทดสอบมีความไม่นิ่งของข้อมูล เพื่อให้การทดสอบมีความน่าเชื่อถือและถูกต้องจึงจำเป็นต้องปรับระดับความนิ่งโดยการหาผลต่างลำดับที่ 1 (First Difference) หรือลำดับที่สูงถัดไปเรื่อยๆจนกว่าข้อมูลจะมีความนิ่ง(Stationary) (อักษรพจนานุกรม : 2550) และในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลมีสมการที่จะต้องทำการทดสอบดังนี้

$$\Delta X_t = \gamma X_{t-1} + \sum \phi \Delta X_t + \varepsilon_t \quad (\text{random walk Process})$$

$$\Delta X_t = \alpha + \gamma X_{t-1} + \sum \phi \Delta X_t + \varepsilon_t \quad (\text{random walk with drift})$$

$$\Delta X_t = \alpha + \beta_1 t + \gamma X_{t-1} + \sum \phi \Delta X_t + \varepsilon_t \quad (\text{random walk with drift และ liner time trend})$$

โดยที่

$$\Delta X_t = \text{ข้อมูลตัวแปร ณ เวลา } t$$

$$\Delta X_{t-1} = \text{ข้อมูลตัวแปร ณ เวลา } t-1$$

$$\varepsilon_t = \text{ค่าความคลาดเคลื่อนเชิงสุ่ม}$$

$$\gamma = \text{ค่าคงที่หรือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร}$$

$$\beta_1 = \text{ค่าคงที่หรือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ณ เวลา } t$$

$$t = \text{แนวโน้มของเวลา}$$

ภายใต้สมมติฐาน

$$H_0 : \gamma = 0 \text{ (Non -stationary)}$$

$$H_1 : \gamma \neq 0 \text{ (stationary)}$$

ถ้ายอมรับ H_0 แสดงว่า X มีลักษณะของข้อมูลไม่นิ่ง (Non -stationary) เนื่องจาก

$\gamma = (1 - \rho)$ ในสมการ $X_t = \rho X_{t-1} + \varepsilon_t$ แสดงว่าค่า X_t มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง

การทดสอบเชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration test)

เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดในระยะยาว ได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวหรือไม่ (อภิญญา วนเศรษฐ : 2553,2555,2559) ซึ่งมีขั้นตอนในการทดสอบดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (co-integration test) เป็นการประมาณค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดที่นำมาทดสอบเพื่อหาจำนวน Cointegrating Vector ทำการทดสอบด้วยวิธี Maximal Eigenvalue Test และ Trace Test โดยการเปรียบเทียบค่า Trace Statistic และ Max-Eigen Statistic กับค่า Critical Value ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 5 โดยมีสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ถ้าหากค่า Trace Statistic และ Max – Eigen Statistic มากกว่าค่า Critical Value สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว โดยในการทดสอบนี้ข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องมีความนิ่งของข้อมูล (Stationary) ในลำดับเดียวกัน (Order of Integration , I(d)) โดยที่ $d = 1,2,3$ ดังนั้นในขั้นตอนนี้ต้องมีการดำเนินการดังนี้

- การทดสอบหาอันดับความนิ่งของข้อมูล (Order of Integration , I(d))
- การหาจำนวนตัวแปรที่เหมาะสม (Optimal Lag Length)
- การหาค่า Rank ของเมทริกซ์ π จากสมการ
- จำนวน rank ของเมทริกซ์ π จะเท่ากับจำนวน Characteristic Rootของเมทริกซ์ π

และ จำนวน cointegration Vectors พอดี (Enders 2004)

การทดสอบเชิงดุลยภาพระยะยาว (Co-Integration test) นำเสนอครั้งแรกโดย Engle and Granger (1987) โดยการทดสอบดุลยภาพระยะยาวของตัวแปร ภายใต้ความเชื่อที่ว่าในระยะยาวแล้วตัวแปรที่นำมาศึกษาในแบบจำลองควรจะมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกัน

การทดสอบความสัมพันธ์ในระยะยาวของตัวแปรทั้งหมดที่นำมาศึกษาซึ่งเหมาะสมกับกรณีที่ทำกรทดสอบตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ 1. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) 2. การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และ3. การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) การวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้จะทำให้ทราบว่าตัวแปรที่นำมาศึกษานั้นมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวหรือไม่ โดยทำการทดสอบด้วยวิธี Johansen Cointegration test ด้วยแบบจำลอง Vector Autoregressive (VAR)

3.3.3 การทดสอบด้วยแบบจำลอง VAR จำเป็นจะต้องมีการกำหนดตัวแปรล่าที่เหมาะสมซึ่งมักจะให้ผลการประมาณค่าที่ดีกว่า เนื่องจากคุณสมบัติของแบบจำลอง VAR มีข้อจำกัดในเรื่องของการเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสม (Optimal Lag) ซึ่งการสร้างแบบจำลอง VAR ค่าของตัวแปรหนึ่งจะถูกกำหนดจากค่าในอดีต (Lagged Values) หรือค่าความล่าช้าของตัวมันเอง และของตัวแปรอื่นๆ การเลือกค่าความล่าช้าที่เหมาะสม (Optimal Lag Length) หรือค่า n ที่มีค่าน้อยหรือมากเกินไปจะทำให้การกำหนดสมการผิดพลาดทำให้ค่าสถิติที่ประมาณได้ไม่น่าเชื่อถือ ดังนั้นจึงต้องเลือกค่าความล่าช้าที่เหมาะสม (Optimal Lag Length) มาเป็นตัวชี้วัด ในการศึกษานี้ใช้เกณฑ์ Akaike Information Criteria (AIC) และ Schwarz's Bayesian Information Criterion (SC, BIC หรือ SBC) เป็นเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้ในการพิจารณาจำนวนความล่าช้าหรือ Lag (อภิญญา วนเศรษฐ : 2553,2555) โดยมีสูตรดังนี้

$$\begin{aligned} \text{AIC} &= T \log |\Sigma| + 2N \\ \text{SBC หรือ SC} &= T \log |\Sigma| + \log N |T| \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } T &= \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด} \\ |\Sigma| &= \text{ค่า Determinant ของค่าความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วม} \\ &\quad \text{ของค่าความคลาดเคลื่อน} \\ N &= \text{จำนวนของค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดที่ต้องประมาณค่า} \end{aligned}$$

สำหรับหลักเกณฑ์การตัดสินใจเลือกแบบจำลอง จะเลือกแบบจำลองที่มีค่า AIC ที่มีค่าน้อยที่สุด ซึ่งค่า AIC จะน้อยด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้

1. มีความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมน้อย
2. มีจำนวนของตัวแปรและจำนวน Lag น้อย
3. มีจำนวนข้อมูลในการประมาณค่ามาก

แบบจำลองที่ให้ค่า AIC ต่ำที่สุดจะเป็นแบบจำลองที่มีการเลือกใช้ตัวแปรล่า(Lag) อย่างเหมาะสมและสามารถประมาณค่าได้อย่างถูกต้องเนื่องจากมีความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมน้อยจำนวนของตัวแปรและจำนวนlag น้อยและจำนวนข้อมูลในการประมาณค่ามากดังนั้นเกณฑ์ดังกล่าวจะพิจารณาที่ AIC น้อยที่สุดซึ่งหมายถึงการเพิ่มตัวแปรหรือ (Lag) เข้าไปในแบบจำลองจะไม่ทำให้ค่าเหล่านี้ลดลงแล้วจึงทำให้การประมาณค่าจากแบบจำลองมีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ

ถ้าข้อมูลมี Cointegration จะมี Cointegration Vectors จำนวนเท่าใด โดยค่าสถิติ λ_{Max} และ λ_{Trace} สามารถแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\lambda_{Max}(r, r+1) &= -T \ln(1 - \lambda_{r+1}) \\ \lambda_{Trace(r)} &= -T \sum_{i=r+1} \ln(1 - \lambda_i)\end{aligned}$$

โดยที่

λ_i = ค่าประมาณของ *Characteristic Root*

T = จำนวนค่าสังเกต และ $r = rank$ และ $\lambda_1 > \lambda_2 > \lambda_3 > \dots > \lambda_n$

ภายใต้สมมติฐาน

ตารางที่ 3.1 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบ	สมมติฐาน H_0	สมมติฐาน H_1
λ_{Max} tests	$r = 0$	$r = 1$
	$r = 1$	$r = 2$
	$r = 2 \dots$	$r = 3 \dots$
λ_{Trace} tests	$r = 0$	$r > 0$
	$r \leq 1$	$r \geq 1$
	$r \leq 2 \dots$	$r \geq 2 \dots$

ที่มา : Ender 2004

ถ้าค่าสถิติที่คำนวณได้ทั้งค่า λ_{Max} และค่าสถิติ λ_{Trace} มีค่ามากกว่าค่าสถิติ *Critical value* ในแบบจำลองแสดงว่าตัวแปรที่ทดสอบในแบบจำลองมี Cointegration หรือมีความสัมพันธ์เชิงคงภาพในระยะยาว ในทิศทางตรงกันข้ามถ้าหากค่าสถิติ λ_{Max} และ λ_{Trace} มีค่าน้อยกว่าค่าสถิติ *Critical Value* แสดงว่าแบบจำลองดังกล่าวไม่มี Cointegration หรือไม่มีความสัมพันธ์เชิงคงภาพในระยะยาว

3.3.4 การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causality test)

เป็นการใช้ข้อมูลในอดีตมาอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง ได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ว่าตัวแปรใดเป็นเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่น หรือว่าแต่ละตัวแปรมีอิสระต่อกันหรือแต่ละตัวแปรเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของกันและกัน

การประมาณค่าด้วยวิธีนี้จะอธิบายความเป็นเหตุและผลของความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรคือตัวแปร X และตัวแปร Y เพราะถ้าแบบจำลองมีตัวแปร 2 ตัวแปร มักจะมีคำถามในการวิเคราะห์ว่าตัวแปรใดเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของอีกตัวแปรหนึ่ง หรือตัวแปรทั้งสองต่างส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน จึงได้นำการทดสอบที่เรียกว่า “Granger Causality Test” เข้ามาทำการทดสอบในประเด็นดังกล่าวสำหรับแนวคิดตามวิธี Causality ถูกนำเสนอครั้งแรกโดย Clive Granger (1969)

สมมติมีตัวแปรอนุกรมเวลามี 2 ตัวแปร คือ X และ Y แนวคิดของ Granger ต้องการทดสอบว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร X เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร Y หรือว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร Y จะเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร X การประมาณค่าด้วยวิธีนี้จะอธิบายความเป็นเหตุและผลของความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร คือ ตัวแปร X และตัวแปร Y

ภายใต้สมมติฐานหลักของการทดสอบทั้งสองกรณี คือ

H_0 : X ไม่ได้เป็นสาเหตุของ Y (X does not Granger Cause Y)

H_0 : Y ไม่ได้เป็นสาเหตุของ X (Y does not Granger Cause X)

จากสมมติฐานหลักที่ว่า “ H_0 : X ไม่ได้เป็นสาเหตุของ Y (X does not Granger Cause Y)” ถ้าค่า F-statistic ที่คำนวณได้สูงกว่าค่าวิกฤติ [Prob. $< \alpha$] แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า X เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ Y ในทำนองเดียวกันจากสมมติฐานหลักที่ว่า “ H_0 : Y ไม่ได้เป็นสาเหตุของ X (Y does not Granger Cause X)” ถ้าค่า F-statistic ที่คำนวณได้สูงกว่าค่าวิกฤติ [Prob. $< \alpha$] แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า X เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ Y (อภิญา วนเศรษฐ 2553, 2555) โดยสามารถแสดงสมการที่ใช้ในการทดสอบได้ดังนี้

$$\Delta Y_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^p \alpha_i \Delta Y_{t-i} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta X_{t-i} + e_t$$

(ตัวแปร X_t เป็นสาเหตุให้ตัวแปร Y_t เปลี่ยนแปลง ถ้า β_i ไม่เท่ากับ 0)

ภายใต้สมมติฐาน

$$H_0 : \beta_i = 0$$

$$H_1 : \beta_i \neq 0$$

และ
$$\Delta X_t = a_0 + \sum_{i=1}^p a_i \Delta Y_{t-i} + \sum_{i=1}^p \gamma_i \Delta X_{t-1} + u_t$$

(ตัวแปร Y_t เป็นสาเหตุให้ตัวแปร X_t เปลี่ยนแปลง ถ้า a_i ไม่เท่ากับ 0)

ภายใต้สมมติฐาน

$$H_0 : a_i = 0$$

$$H_1 : a_i \neq 0$$

โดยที่

$$\Delta Y_t = \text{ผลต่างอันดับหนึ่งของตัวแปร } Y_t$$

$$\Delta X_t = \text{ผลต่างอันดับหนึ่งของตัวแปร } X_t$$

$$\Delta Y_{t-i} = \text{ตัวแปรค่าของผลต่างอันดับหนึ่งของตัวแปร } Y_t, i=1,2,\dots,n$$

$$\Delta X_{t-i} = \text{ตัวแปรค่าของผลต่างอันดับหนึ่งของตัวแปร } X_t$$

โดยผลของการประมาณค่าสามารถแสดงได้ 4 กรณี ดังนี้

1. $X \longrightarrow Y$ คือ ตัวแปร X เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร Y
2. $Y \longrightarrow X$ คือ ตัวแปร Y เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร X
3. $X \longleftrightarrow Y$ คือ ตัวแปร X เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร Y ในขณะเดียวกันตัวแปร Y ก็เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร X ด้วยเช่นกัน

4. ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรเป็นอิสระต่อกันหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสนับสนุนงานวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการแบ่งการศึกษาข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการศึกษาโครงสร้าง ภาพรวมการเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth)

3.4.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติและใช้แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสามตัวแปรว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) หรือไม่ และใช้วิธี Granger causality Test เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรว่าตัวแปรใดเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่น หรือว่าแต่ละตัวแปรต่างก็เป็นอิสระต่อกัน หรือ แต่ละตัวแปรต่างเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของกันและกัน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

สำหรับผลการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ประกอบด้วย 1) การศึกษาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ 2) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยในส่วนแรกจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศ และในส่วนที่สองจะเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

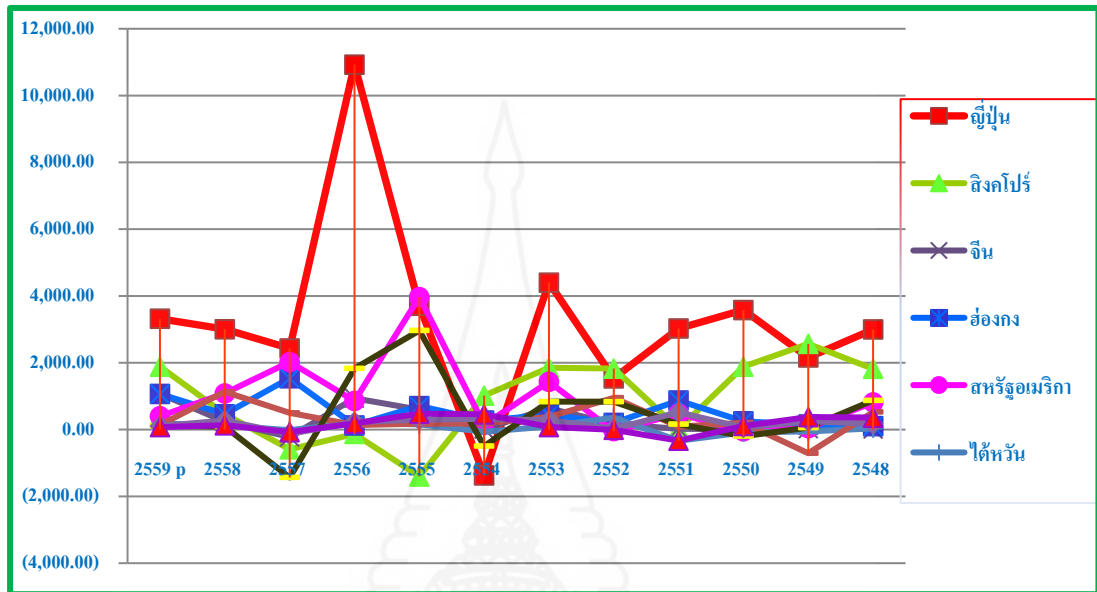
การลงทุนจากต่างประเทศประกอบไปด้วย 1) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) 2) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ในส่วนนี้เป็นการศึกษาถึงโครงสร้าง ภาพรวม การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ และการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

1.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยมีเงินออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคธุรกิจที่จะนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการพัฒนาธุรกิจ และใช้ในการขยายกิจการ ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงมีบทบาทอย่างมากในการลดช่องว่างระหว่างเงินออมภายในประเทศกับความต้องการเงินทุนของภาคธุรกิจ ซึ่งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศถือเป็นอีกหนึ่งแหล่งเงินทุนที่มีความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะหากไม่มีเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ประเทศไทยอาจจะประสบกับปัญหาการขาดแคลนเงินลงทุนที่จะนำไปลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ และอาจจะไม่มีเงินทุนที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เช่น พัฒนาระบบสาธารณสุขไปไกล เส้นทางการขนส่งและการคมนาคม รวมทั้งพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศ สำหรับโครงสร้างของ

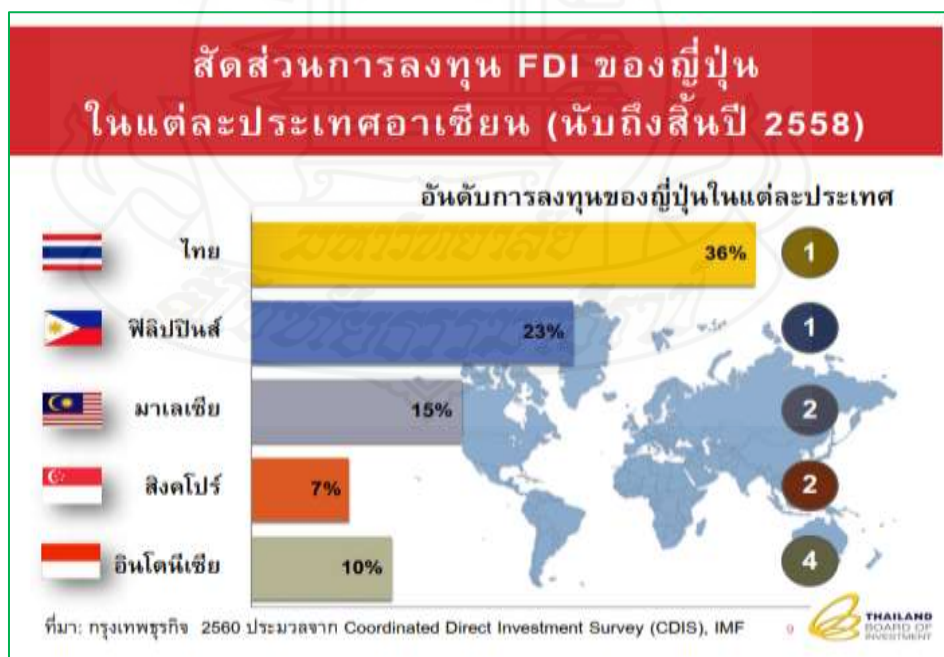
เงินลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – 2559 ประเทศที่เข้ามาลงทุนมากที่สุดในประเทศไทย คือ ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.1)

หน่วย : ล้านดอลลาร์ สหรัฐ.

ภาพที่ 4.1 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จำแนกตามประเทศที่เข้ามาลงทุนในไทย ปี2548-2559

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ภาพที่ 4.2 สัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศญี่ปุ่นในอาเซียน พ.ศ.2558
ที่มา : บงกช อนุโรจน์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2560)

ตามภาพที่ 4.1 และ 4.2 จะเห็นได้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จำแนกตามประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – 2559 ประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดคือประเทศญี่ปุ่นรองลงมาคือสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่นถือเป็นประเทศผู้ลงทุนรายสำคัญที่สุดของประเทศไทยซึ่งนักลงทุนจากญี่ปุ่นมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่น่าลงทุนมากที่สุดแห่งหนึ่งในโลกรองจากประเทศจีนเพราะญี่ปุ่นมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีฐานการผลิตที่เหมาะสมกับการลงทุนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของภูมิประเทศ วัตถุดิบ แรงงานและตลาดขยายสินค้า เป็นต้น (บงกช อนุ โรจน์ : 2558) ตั้งแต่ พ.ศ.2529-2550 ช่วงของข้อตกลง Plaza Accord อุตสาหกรรมที่ญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในประเทศไทย คือ อุตสาหกรรมยานยนต์ ชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์และพลาสติก ตั้งแต่ พ.ศ.2551 – 2557 อุตสาหกรรมที่ญี่ปุ่นเข้าไปลงทุนคืออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง เคมีภัณฑ์และพลาสติก ส่วนใน พ.ศ. 2558-2560 ญี่ปุ่นเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษมีแนวโน้มสูงขึ้น (ภาพที่ 4.3)

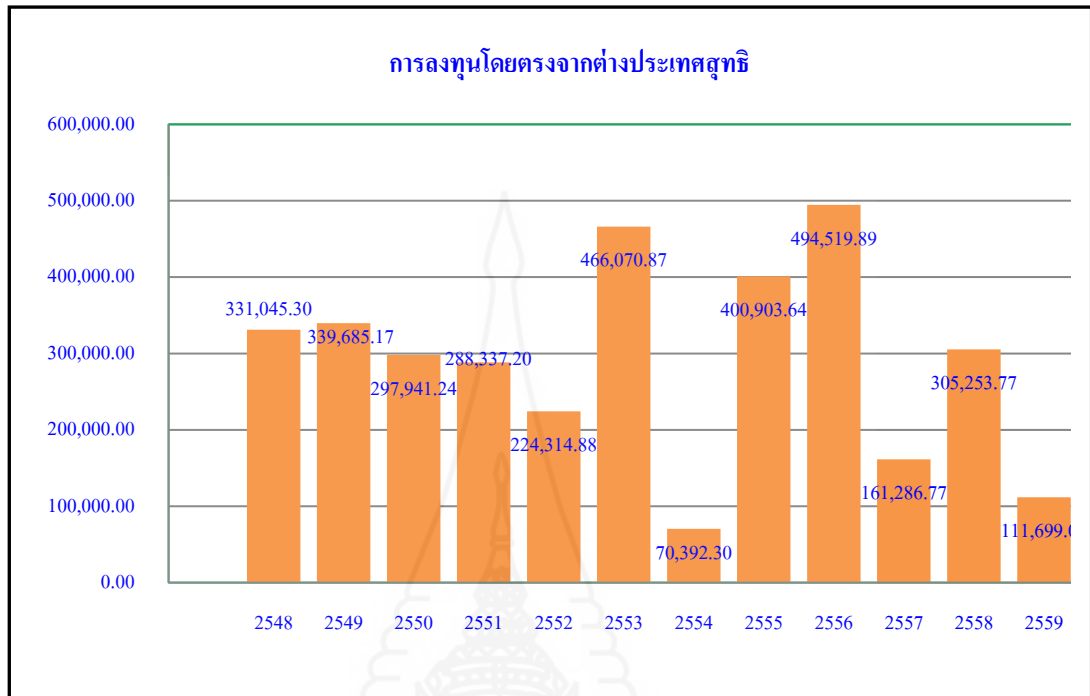

ภาพที่ 4.3 สถิติการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของญี่ปุ่นจำแนกตาม

อุตสาหกรรม พ.ศ. 2551 -2557

ที่มา : บงกช อนุ โรจน์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2558)

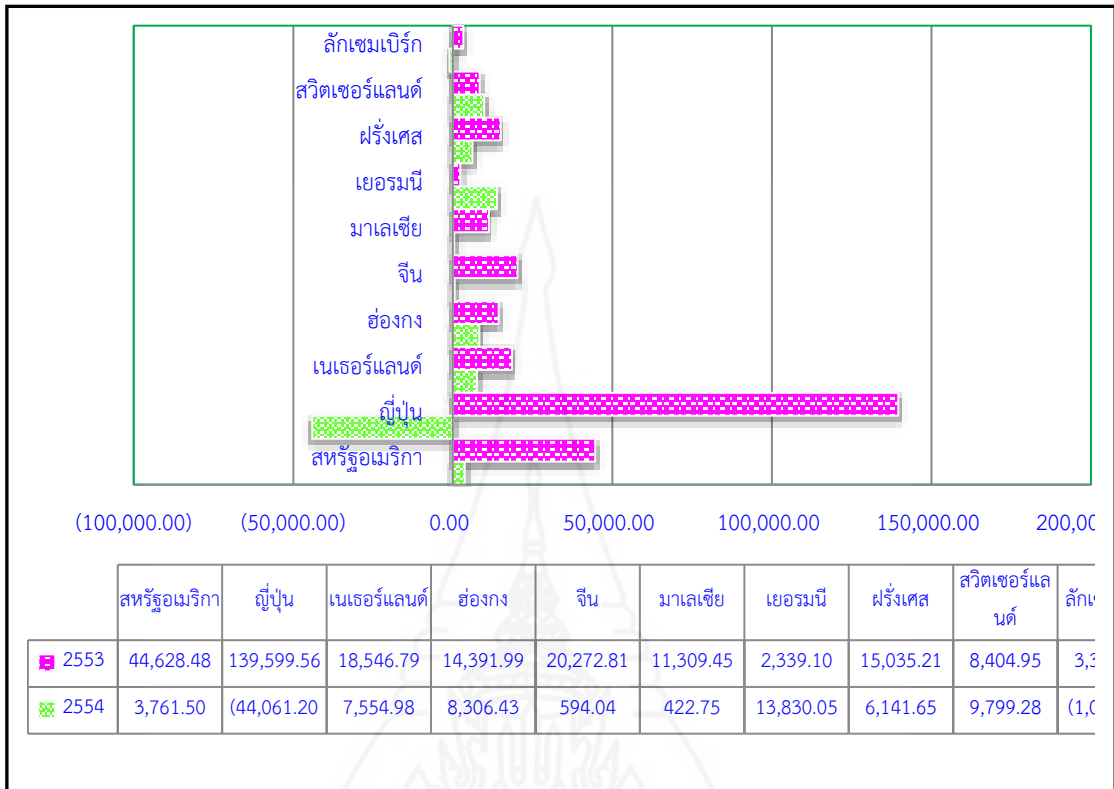
หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 4.4 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของประเทศไทย พ.ศ. 2548 -2559
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

โครงสร้างเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – 2559 พบว่า แนวโน้มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการขยายตัวลดลง ซึ่งตามภาพที่ 4.4 โดยตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – 2552 มีแนวโน้มปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องแต่การลดลงมีส่วนการลดลงเพียงเล็กน้อย โดยลดลงเฉลี่ยประมาณ 296,264.76 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2552 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดิม 224,314.88 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 466,070.87 ล้านบาทใน พ.ศ. 2553 คิดเป็นสัดส่วนการเพิ่มขึ้น 107.78% การที่มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นใน พ.ศ. 2553 เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเจริญเติบโตได้ถึงร้อยละ 7.5 โดยเติบโตจากธุรกิจภาคการส่งออก การท่องเที่ยว และการใช้จ่ายภายในประเทศที่ขยายตัวดีขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการคลังและการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ ซึ่งประเทศที่เข้ามาลงทุนในไทยมากที่สุดคือญี่ปุ่นมีปริมาณเงินลงทุนสูงถึง 139,599.56 ล้านบาท (ภาพที่ 4.5) สำหรับภาคอุตสาหกรรมที่ญี่ปุ่นเข้าไปลงทุนเป็นอันดับหนึ่งได้แก่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องจักร และอุตสาหกรรมอุปกรณ์ขนส่ง (ภาพที่ 4.3)

หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 4.5 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จำแนกตามประเทศที่เข้ามาลงทุนในไทย
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

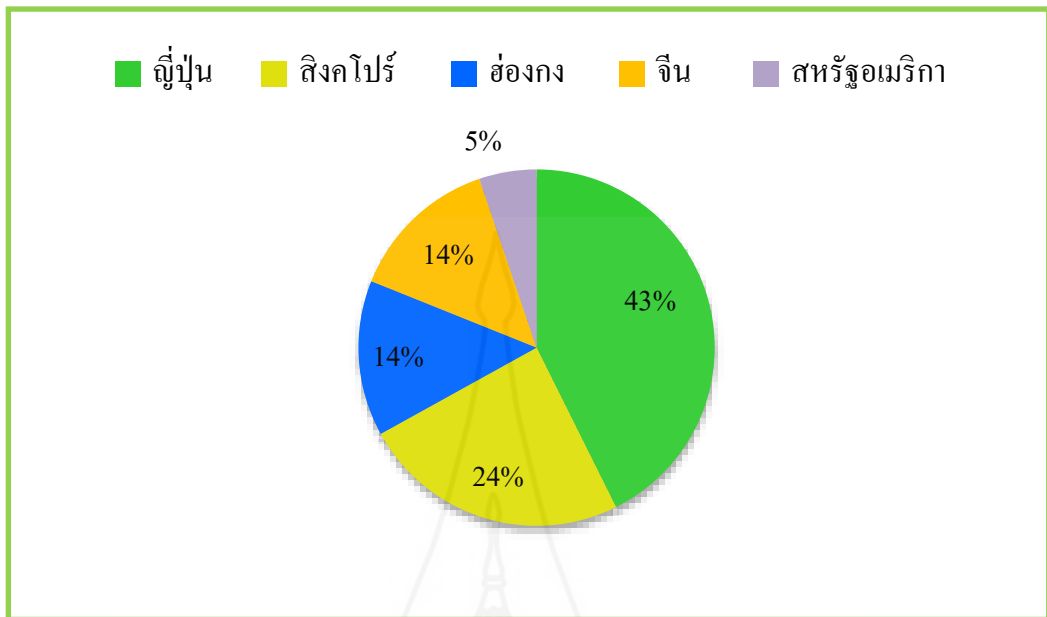
ตามภาพที่ 4.4 ใน พ.ศ. 2554 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการปรับตัวลดลงจากเดิม 466,070.87 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2553 ลดลงเป็น 70,392.30 ล้านบาทใน พ.ศ. 2554 คิดเป็นสัดส่วนการลดลง 84.90% สาเหตุของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงเนื่องจากใน พ.ศ. 2554 ประเทศไทยได้รับผลกระทบรุนแรงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งในประเทศญี่ปุ่นและมหาอุทกภัยในประเทศเกือบทั้งประเทศเป็นระยะเวลาานหลายเดือนซึ่งการเกิดภัยพิบัติครั้งนี้ส่งผลให้การลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยลดลงประมาณ 51,477.16 ล้านบาท จาก 139,599.56 ล้านบาทใน พ.ศ. 2553 ลดลงเหลือ (44,061.20) ล้านบาท ใน พ.ศ. 2554 การเกิดมหาอุทกภัยในประเทศครั้งนี้ทำให้โรงงานในเขตอุตสาหกรรมหลายจังหวัด โดยเฉพาะที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดอยุธยา พื้นที่การเกษตรถูกน้ำท่วมได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ทำให้เศรษฐกิจชะงักงัน โรงงานหลายแห่งถูกปิด แรงงานต้องหยุดงานทำให้รายได้ของแรงงานลดลง การจับจ่ายใช้สอยของแรงงานภายในประเทศหยุดชะงัก ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ

ของประเทศในวงกว้างส่งผลให้ทั้ง พ.ศ. 2554 เศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 0.1 เท่านั้นทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศชะลอการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ตามภาพที่ 4.5

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มขึ้นจากเดิม 70,392.30 ล้านบาทใน พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นเป็น 400,903.64 ล้านบาทใน พ.ศ. 2555 และ 494,519.89 ล้านบาทใน พ.ศ. 2556 สาเหตุของการเพิ่มขึ้นเนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวร้อยละ 6.4 จากการเติบโตที่ดีของอุปสงค์ภายในประเทศเนื่องจากได้รับแรงกระตุ้นจากมาตรการภาครัฐ พ.ศ. 2557 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการปรับตัวลดลงจากเดิม 494,519.89 ล้านบาทใน พ.ศ. 2556 ลดลงเป็น 161,286.77 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2557 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงเนื่องมาจากเศรษฐกิจของไทยขยายตัวเพียงร้อยละ 0.7 จากปีก่อน ส่วนสาเหตุที่ทำให้เศรษฐกิจไทยไม่ขยายตัวส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานบางส่วนของภาครัฐ โครงการหลายโครงการของภาครัฐหยุดชะงัก สถาบันการเงินระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว นักลงทุนจากต่างประเทศก็ชะลอการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย : 2557) ใน พ.ศ. 2558 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดิม 161,286.77 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2557 เพิ่มขึ้นเป็น 305,253.77 ล้านบาทใน พ.ศ. 2558 สาเหตุเนื่องมาจากสถานการณ์ทางการเมืองสงบลงรัฐบาลออกมาตรการเพื่อช่วยสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ประกอบกับรัฐบาลเร่งทำการเบิกจ่ายตลอดปี ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้น เมื่อเศรษฐกิจในประเทศดีขึ้นทำให้อัตราการลงทุนจากนักลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น พ.ศ. 2559 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการปรับตัวลดลงจากเดิม 305,253.77 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2558 ลดลงเหลือ 111,699.00 ล้านบาทใน พ.ศ. 2559 สาเหตุเนื่องมาจากใน พ.ศ. 2559 มีปัจจัยด้านลบหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นประสพกับภัยแล้งภายในประเทศ ความไม่แน่นอนของการเมืองภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของต่างประเทศ ความผันผวนของตลาดการเงินโลก อุตสาหกรรมการส่งออกซบเซา ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวเพียงเล็กน้อย ส่งผลให้นักลงทุนจากต่างประเทศชะลอการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2548–2559 พบว่า ประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการลงทุนโดยตรงในประเทศไทย คือประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฮองกง จีน และสหรัฐอเมริกา (ภาพที่ 4.6)

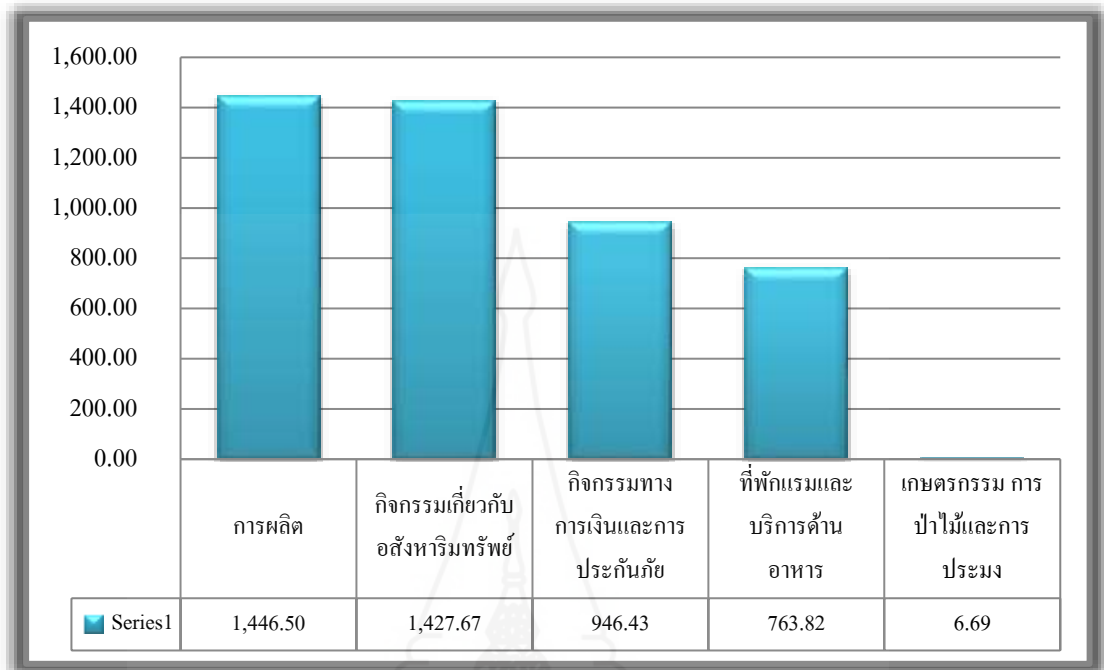
หน่วย : ร้อยละ

ภาพที่ 4.6 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 5 อันดับแรกของประเทศไทย พ.ศ. 2559
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

จะเห็นได้ว่าใน พ.ศ. 2559 นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นมีสัดส่วนการลงทุนมากที่สุด ซึ่งการลงทุนของนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43 ถึงแม้ใน พ.ศ. 2559 ประเทศไทยจะเผชิญปัญหาหลายอย่างที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นปัญหาภัยแล้งในช่วงกลางปี ความไม่แน่นอนภายในประเทศ ธุรกิจภาคการส่งออกซบเซา แต่เศรษฐกิจยังคงขยายตัวถึงอัตราร้อยละ 3.2 และเหตุผลที่นักลงทุนกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการปรับตัวดีขึ้นโดยได้รับแรงขับเคลื่อนจากภาคการส่งออก ภาคการท่องเที่ยว การใช้จ่ายภายในประเทศไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายภาครัฐ การใช้จ่ายภาคครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยได้รับการสนับสนุนจากการจ้างงานในภาคบริการที่ขยายตัวตามการท่องเที่ยว รายได้ของเกษตรกรที่ฟื้นตัว และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของโดยเฉพาะด้านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ผ่านมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายส่งผลให้ภาพรวมใช้จ่ายภายในประเทศปรับตัวดีขึ้น

หน่วย : ล้านดอลลาร์ สหรัฐ.

ภาพที่ 4.7 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จำแนกตามประเภทธุรกิจ
ของประเทศไทย พ.ศ. 2559

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

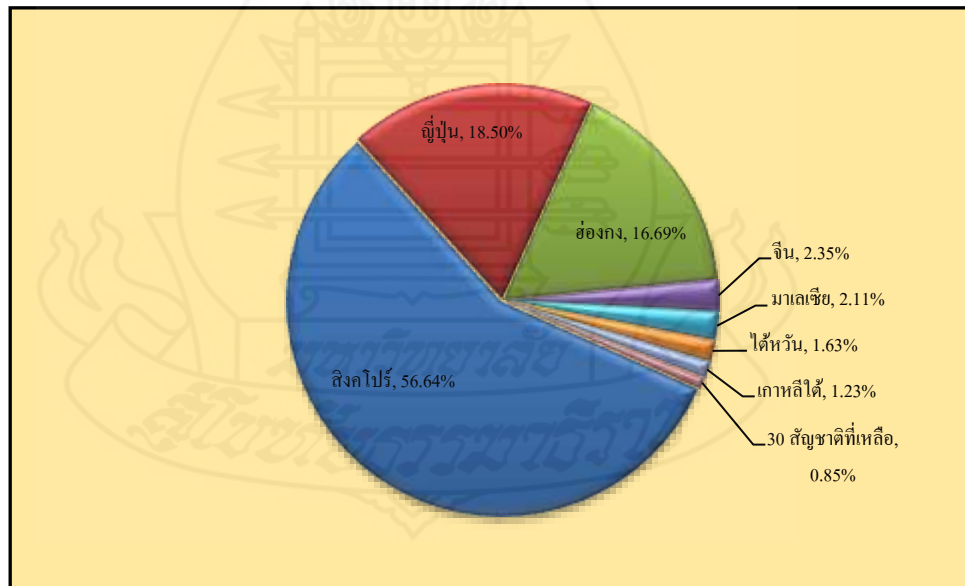
เมื่อพิจารณาเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามธุรกิจ พ.ศ. 2559 พบว่า 5 อันดับของภาคอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้าไปลงทุน โดยจะให้ความสำคัญเข้าไปลงทุนในภาคการผลิต ถึง 1,446.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.5 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ 1,427.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.1 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 37.40 ประกอบไปด้วยกิจกรรมการเงินและการประกันภัยมูลค่า 946.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ที่พักแรมและบริการด้านอาหารมูลค่า 763.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงมูลค่า 6.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 20.6 ร้อยละ 16.6 และ ร้อยละ 0.1 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

1.2 การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI)

การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่การลงทุนใน หุ้นกู้ หุ้นทุน หน่วยลงทุน กองทุนรวม ตราสารหนี้ภาคเอกชน ตราสารหนี้รัฐบาล ตราสารทุน และ ตราสารอนุพันธ์ ถือเป็นหนึ่งในช่องทางเลือกสำหรับนักลงทุนจากต่างประเทศ เพราะการลงทุนใน

หลักทรัพย์เป็นการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนเนื่องจากสามารถเลือกลงทุนได้หลากหลายอุตสาหกรรม และผู้ลงทุนไม่ต้องเป็นเจ้าของธุรกิจที่เข้าไปลงทุน ซึ่งการลงทุนโดยอ้อมจากต่างประเทศถือเป็นอีกหนึ่งแหล่งเงินทุนที่มีความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่น้อยไปกว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพราะการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศเป็นการระดมทุนจากนักลงทุนจากต่างประเทศผ่านตลาดหลักทรัพย์เข้าไปในภาคอุตสาหกรรมของประเทศซึ่งการลงทุนในหลักทรัพย์ถือเป็นการเพิ่มสภาพคล่องของเงินทุนหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรมทำให้ภาคอุตสาหกรรมมีเงินทุนที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาและขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมต่างๆของประเทศได้

หากพิจารณามูลค่าการถือครองหลักทรัพย์จำแนกตามสัญชาติของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย พ.ศ. 2560 พบว่า นักลงทุนที่มีมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักลงทุนจากสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และฮ่องกง ตามลำดับ ซึ่งหากนำมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างชาติ 3 อันดับแรกมารวมกันมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ที่ได้อรวม 1.54 ล้านบาท คิดเป็น 91.83% ของมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์รวมของนักลงทุนในเอเชีย (สุมิตรรา ตั้งสมวรพงษ์ : 2560) ในภาพที่ 4.8 และ 4.9

ภาพที่ 4.8 มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชีย รายสัญชาติ (ไม่รวมไทย) พ.ศ.2560
ที่มา : สุมิตรรา ตั้งสมวรพงษ์ (2560)

ตารางที่ 4.1 มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชียรายสัญชาติ (ไม่รวมไทย) พ.ศ. 2557-2560

	มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์							
	2557		2558		2559		2560	
	(ล้านบาท)	(%)	(ล้านบาท)	(%)	(ล้านบาท)	(%)	(ล้านบาท)	(%)
นักลงทุนในกลุ่มอาเซียน	953,834.00	65.27	965,497.00	58.11	838,952.00	55.94	989,492.00	58.97
สิงคโปร์	900,236.00	61.61	918,553.00	55.29	800,105.00	53.35	950,493.00	56.64
มาเลเซีย	51,929.00	3.55	42,920.00	2.58	35,321.00	2.36	35,381.00	2.11
อินโดนีเซีย	505.00	0.03	2,626.00	0.16	2,049.00	0.14	782.00	0.05
ฟิลิปปินส์	711.00	0.05	913.00	0.05	911.00	0.06	936.00	0.06
กลุ่ม CLMV	414.00	0.03	438.00	0.03	555.00	0.04	1,882.00	0.11
ลาว	6.00	0.0004	16.00	0.001	57.00	0.004	1,303.00	0.078
เมียนมา	241.00	0.02	285.00	0.02	292.00	0.02	383.00	0.02
กัมพูชา	95.00	0.01	83.00	0.0050	82.00	0.0055	101.00	0.0060
เวียดนาม	72.00	0.005	54.00	0.0033	125.00	0.0083	95.00	0.0057
บรูไน	40.00	0.003	48.00	0.0029	12.00	0.0008	16.00	0.0010
นักลงทุนเอเชียไม่รวมกลุ่มอาเซียน	507,432.00	34.73	695,878.00	41.89	660,848.00	44.06	688,562.00	41.03
ญี่ปุ่น	232,628.00	15.92	287,925.00	17.33	296,679.00	19.78	310,450.00	18.50
ฮ่องกง	204,472.00	13.99	317,001.00	19.08	278,374.00	18.56	280,034.00	16.69
จีน	13,802.00	0.94	32,309.00	1.94	34,946.00	2.33	39,488.00	2.35
ไต้หวัน	22,086.00	1.51	28,739.00	1.73	25,186.00	1.68	27,307.00	1.63
เกาหลีใต้	19,390.00	1.33	17,642.00	1.06	14,934.00	1.00	20,562.00	1.23
อินเดีย	13,532.00	0.93	9,168.00	0.55	10,209.00	0.68	10,379.00	0.62
อื่นๆ	1,522.00	0.10	3,094.00	0.19	520.00	0.03	342.00	0.02
รวม	1,461,266.00	100.00	1,661,375.00	100.00	1,499,800.00	100.00	1,678,053.00	100.00

ที่มา : สุมิตรา ตั่งสมรพงษ์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

เมื่อพิจารณามูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชียในตลาดหุ้นไทย พ.ศ. 2560 จำแนกตามกลุ่มของนักลงทุน ตามตารางที่ 4.2 พบว่า มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ 89 % เป็นการถือครองหลักทรัพย์โดยนักลงทุนสถาบัน

ตารางที่ 4.2 สัดส่วนการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชีย 10 สัญชาติ (ไม่รวมไทย) พ.ศ. 2557-2560

สัญชาติ	มูลค่าการถือครองทรัพย์สิน		สัดส่วนมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์จำแนกตามประเภทหลักทรัพย์(%)			
	(ล้านบาท)	(%)	นิติบุคคล ต่างประเทศ	นิติบุคคลใน ประเทศ	บุคคลธรรมดา ต่างประเทศ	บุคคลธรรมดา ในประเทศ
สิงคโปร์	950,493.00	56.64	95.95	3.65	0.35	0.05
ญี่ปุ่น	310,450.00	18.50	98.03	0.08	1.86	0.02
ฮ่องกง	280,034.00	16.69	66.93	32.73	0.28	0.06
จีน	39,488.00	2.35	64.89	-	33.34	1.77
มาเลเซีย	35,382.00	2.11	82.02	-	16.88	1.10
ไต้หวัน	27,307.00	1.63	72.46	-	26.48	1.06
เกาหลีใต้	20,562.00	1.23	73.44	-	26.56	-
อินเดีย	10,380.00	0.62	-	21.81	71.95	6.24
ลาว	1,303.00	0.08	0.55	-	99.43	0.02
ฟิลิปปินส์	936.00	0.06	92.23	-	7.75	0.02
รวม	1,676,335.00	99.91	89.13	7.69	3.02	0.16

ที่มา : สุมิตรา ตั้งสมรพงษ์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

หากพิจารณามูลค่าการถือครองหลักทรัพย์จากนักลงทุนเอเชียจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมของ เดือน พฤษภาคม 2560 (ตารางที่ 4.3) พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์มากที่สุด ได้แก่ กลุ่มธุรกิจการเงิน มีมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ 444,933.63 ล้านบาท คิดเป็น 26.51 % ของมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์รวมของนักลงทุนเอเชีย และรองลงมาคือกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ 444,144.44 ล้านบาท คิดเป็น 26.47 % ของมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์รวมของนักลงทุนเอเชีย

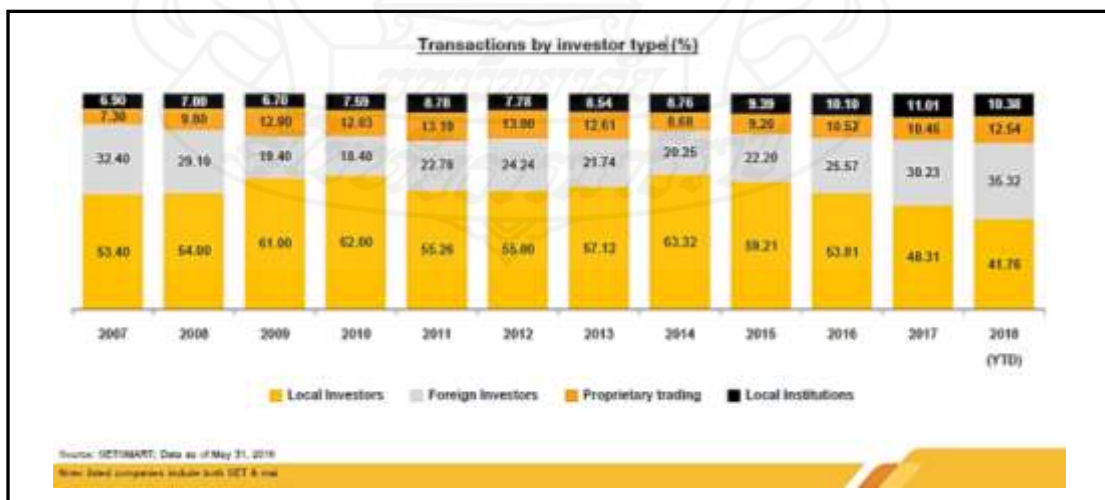
เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชีย เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 และ 2560 (ตารางที่ 4.3) พบว่า ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการถือครองเพิ่มขึ้น ยกเว้นกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ และ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคและบริโภคที่มีสัดส่วนการถือครองลดลง

ตารางที่ 4.3 มูลค่าการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเอเชียในตลาดหุ้นไทย พ.ศ. 2559-2560

กลุ่มอุตสาหกรรม	มูลค่าการถือครอง ณ สิ้นเดือน พ.ศ.59		มูลค่าการถือครอง ณ สิ้นเดือน พ.ศ.60		เปลี่ยนแปลง ของมูลค่า การถือครอง (ล้านบาท)	การ เปลี่ยนแปลง ของมูลค่า การถือครอง (%)	การ เปลี่ยนแปลง ของดัชนีราย กลุ่ม อุตสาหกรรม
	ล้านบาท	(%)	ล้านบาท	(%)			
	ธุรกิจการเงิน	424,931.12	28.33	444,933.63			
เทคโนโลยี	404,406.30	26.96	444,144.44	26.47	39,738.14	9.83	6.31
อสังหาริมทรัพย์และสิ่งก่อสร้าง	175,019.83	11.67	207,038.49	12.34	32,018.66	18.29	4.26
ทรัพยากร	151,915.28	10.13	195,989.26	11.68	44,073.98	29.01	17.07
บริการ	176,464.33	11.77	187,583.90	11.18	11,119.57	6.30	5.99
สินค้าอุตสาหกรรม	63,305.41	4.22	103,424.02	6.16	40,118.61	63.37	23.81
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	75,642.25	5.04	77,623.06	4.63	1,980.81	2.62	9.36
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	20,780.83	1.39	12,680.99	0.76	- 8,099.84	- 38.98	8.53
สินค้าอุปโภคบริโภค	7,345.61	0.49	4,634.81	0.28	- 2,710.80	- 36.90	3.87
รวม	1,499,810.96	100.00	1,678,052.60	100.00	178,241.64	11.88	

ที่มา : สุมิตรา ตั้งสมรพงษ์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

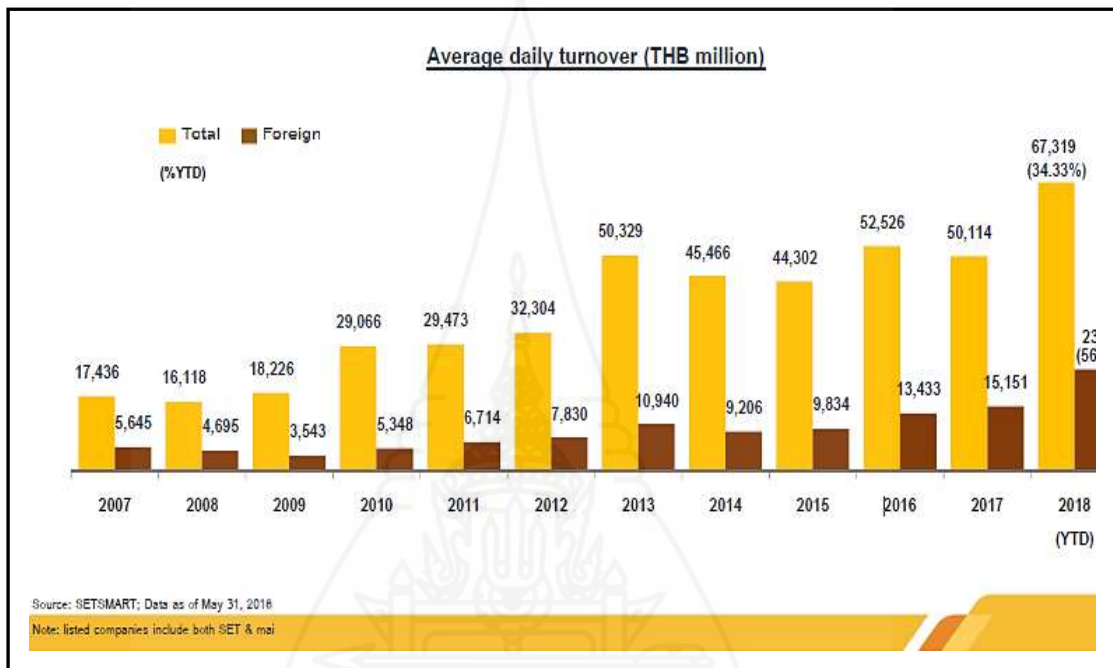
ข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤษภาคม 2561 พบว่า สัดส่วนการซื้อขายเงินลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกตามกลุ่มนักลงทุนสำหรับช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม พ.ศ. 2561 นักลงทุนที่มีสัดส่วนการซื้อขายมากที่สุดคือ นักลงทุนในประเทศ มีสัดส่วนการซื้อขายคิดเป็นร้อยละ 41.76 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมด รองลงมาเป็นนักลงทุนต่างประเทศ ซึ่งมีสัดส่วนการซื้อขายคิดเป็นร้อยละ 35.32 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมด โดยมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 5.09 (ภาพที่ 4.9)

ภาพที่ 4.9 สัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทย เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

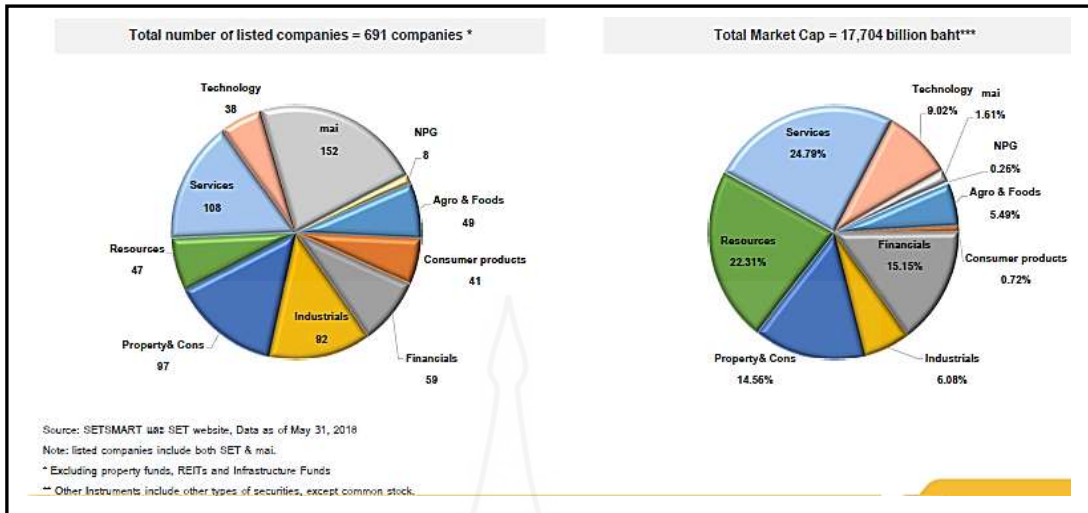
ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ และ mai เฉลี่ยต่อวันของเดือน พฤษภาคม 2561 มูลค่าการซื้อขายรวมเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 67,319 ล้านบาท เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 34.33 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลการซื้อขายของเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ในขณะที่มูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนจากต่างประเทศมีมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 23,780 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.95 เมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2560 (ภาพที่ 4.10)

ภาพที่ 4.10 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทย เฉลี่ยต่อวัน
ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

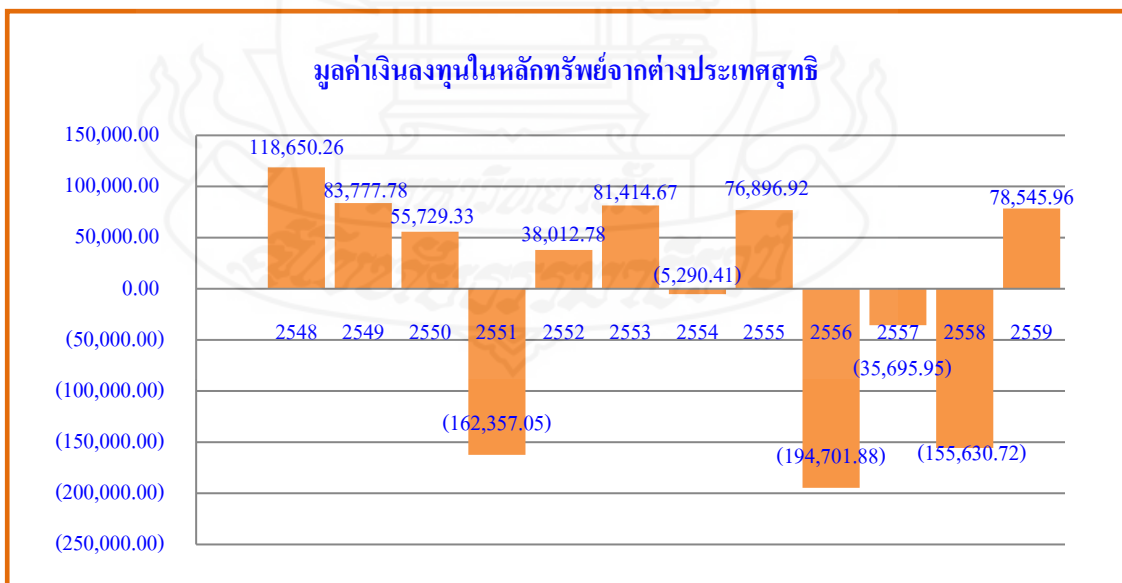
สำหรับมูลค่าการการซื้อขายหลักทรัพย์จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมของ เดือน พฤษภาคม 2561 (ภาพที่ 4.11) พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์มากที่สุดของมูลค่าตลาดรวม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ร้อยละ 24.79 กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร ร้อยละ 22.31 และกลุ่มอุตสาหกรรมการเงิน ร้อยละ 15.15 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.11 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม เดือน พฤษภาคม 2561
 ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560)

โครงสร้างของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างต่อเนื่องสาเหตุของการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่ยืดเยื้อส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนจากต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยตาม โครงสร้างการลงทุนตามภาพที่ 4.12

หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 4.12 มูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศสุทธิของประเทศไทย พ.ศ. 2548 -2559
 ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

จากภาพที่ 4.12 พบว่า พ.ศ. 2548 – 2550 มูลค่าการถือครองหุ้นของนักลงทุนต่างชาติในตลาดหุ้นไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งใน พ.ศ. 2551 มีการปรับตัวลดลงจากเงินไหลออกถึง 119,787.48 ล้านบาท เนื่องมาจากเกิดวิกฤตการณ์การทางการเมืองภายในประเทศมีการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยของกลุ่มพันธมิตรฯ ได้เข้าปิดล้อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเสียหายอย่างมากทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่เชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศไทยจึงทยอยขายหุ้นและชะลอการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในช่วง พ.ศ. 2552 -2553 มูลค่าการถือครองหุ้นปรับตัวเพิ่มขึ้นเมื่อสถานการณ์ทางการเมืองสงบลง

รัฐบาลจึงได้ออกมาตรการเพื่อช่วยสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น รัฐบาลเร่งการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง การประกันรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร และดำเนินมาตรการลดค่าครองชีพให้แก่ประชาชน ติงราคาสินค้าพลังงาน อุดหนุนค่าสาธารณูปโภค การแก้ปัญหาหนี้นอกระบบการ เพื่อช่วยบรรเทาภาระหนี้สินของประชาชนให้เบาลง ทำให้การบริโภคของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัว นักลงทุนชาวต่างชาติเกิดความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศไทยทำให้มีการเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น ใน พ.ศ. 2554 มูลค่าการถือครองหุ้นลดลงมียอดสุทธิติดลบเล็กน้อยเพราะเงินไหลเข้ามาลงทุนในตลาดหุ้นมีน้อยกว่าเงินที่ไหลออก เนื่องจากได้รับผลกระทบรุนแรงจากปัญหาการจลาจลของตะวันออกกลาง ปัญหาเศรษฐกิจในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ปัญหาภัยพิบัติทั้งในประเทศญี่ปุ่นและมหาอุทกภัยในประเทศเกือบทั้งประเทศเป็นระยะเวลาหลายเดือน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : 2554) ส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศในวงกว้าง ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 0.1 เท่านั้น ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศชะลอการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย หากพิจารณาสภาพคล่องของการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2560 พบว่าตลาดหลักทรัพย์ไทยมีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ตามราคาตลาดลดลงจาก พ.ศ. 2553 คิดเป็น -24.20 % ตามภาพที่ 4.13

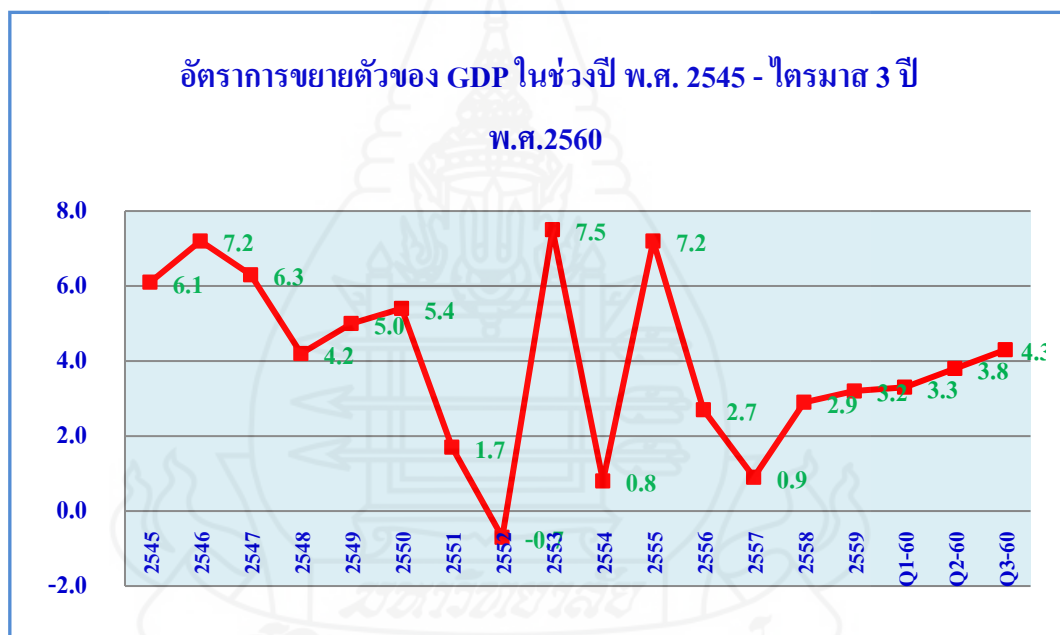
ใน พ.ศ. 2555 มูลค่าการถือครองหุ้นจากต่างประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก (5,290.41) ล้านบาท ใน พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นเป็น 76,896.92 ล้านบาทใน พ.ศ. 2555 สาเหตุของการเพิ่มขึ้นเนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวร้อยละ 7.2 ซึ่งเติบโตจากอุปสงค์ภายในประเทศ เนื่องจากได้รับแรงกระตุ้นจากมาตรการภาครัฐ ส่วนใน พ.ศ. 2556-2558 มูลค่าการถือครองหุ้นจากต่างประเทศมีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องโดยปรับลดลงจาก พ.ศ. 2555 เป็น (194,701.88) ล้านบาท (35,695.95) ล้านบาท และ (155,630.72) ล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งสาเหตุของการลดลงของมูลค่าการถือครองหุ้นจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยนั้นเริ่มตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของ พ.ศ. 2556 เกิดเหตุการณ์วิกฤตการณ์ทางการเมือง และใน พ.ศ. 2557 เกิดรัฐประหารในประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 เวลา 16.30 น. คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะได้โค่นรัฐบาลซึ่งนับเป็นรัฐประหารครั้งที่ 13 ในประวัติศาสตร์ไทย รัฐประหารดังกล่าวเกิดขึ้นหลังวิกฤตการณ์การเมืองซึ่งเริ่มเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 เพื่อคัดค้านการร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมและอิทธิพลของ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ในการเมืองไทย ใน พ.ศ. 2558 มูลค่าการถือครองหุ้นจากต่างประเทศมีการปรับตัวลดลงสาเหตุเนื่องมาจากสถานการณ์ทางการเมืองที่ยืดเยื้อของประเทศไทยที่เกิดวิกฤตการณ์การก่อการร้ายแยกราชประสงค์ซึ่งเกิดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2558 เวลา 18.55 น. เป็นเหตุการณ์ระเบิดที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์ เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นต่อมาเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2557 ตลาดหุ้นไทยเปิดทำการเวลา 10.00 น. ส่งผลให้ดัชนีหุ้นไทยร่วงลงทันที (-38) จุด ใน พ.ศ. 2559 มูลค่าการถือครองหุ้นจากต่างประเทศมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดิม (155,630.72) ล้านบาทใน พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นเป็น 78,545.96 ล้านบาทใน พ.ศ. 2559 แม้ว่าใน พ.ศ. 2559 ประเทศไทยจะมีปัจจัยด้านลบหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นประสบกับภัยแล้งภายในประเทศ ความไม่แน่นอนของการเมืองภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของต่างประเทศ ความผันผวนของตลาดการเงินโลก อุตสาหกรรมการส่งออกชบเซาแต่เศรษฐกิจภายในประเทศก็ยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากรัฐบาลพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบริโภคภายในประเทศมากขึ้น ถึงแม้จะเป็นการขยายตัวเพียงเล็กน้อย แต่นักลงทุนจากต่างประเทศก็ยังเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพราะเชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศไทย

3. การเติบโตทางเศรษฐกิจ

การเติบโตทางเศรษฐกิจ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ หรือผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติของประเทศในระยะเวลาหนึ่งปี การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นข้อมูลในการศึกษาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นเครื่องชี้วัดแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากผลิตภัณฑ์มวล

รวมภายในประเทศคือผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการทั้งหมดที่ผลิตได้ในประเทศในปีนั้นๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ นักเศรษฐศาสตร์นิยมวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้วยการวัดด้านรายจ่ายเนื่องจากเป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุด โดยได้แบ่งองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศออกเป็น 4 องค์ประกอบสำคัญได้แก่ การบริโภคจากภาคครัวเรือน การลงทุนจากภาคธุรกิจเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการส่งออกสุทธิ การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน สามารถวัดขนาดของเศรษฐกิจในประเทศได้เป็นอย่างดี ซึ่งการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศนั้นมีทั้งการปรับตัวเพิ่มขึ้นและลดลง ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากภัยทางธรรมชาติและปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเมืองของประเทศที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศตามภาพที่ 4.15

หน่วย : ร้อยละ

ภาพที่ 4.15 อัตราการขยายตัวของ GDP ในช่วง พ.ศ. 2545- ไตรมาสที่ 3 พ.ศ. 2560

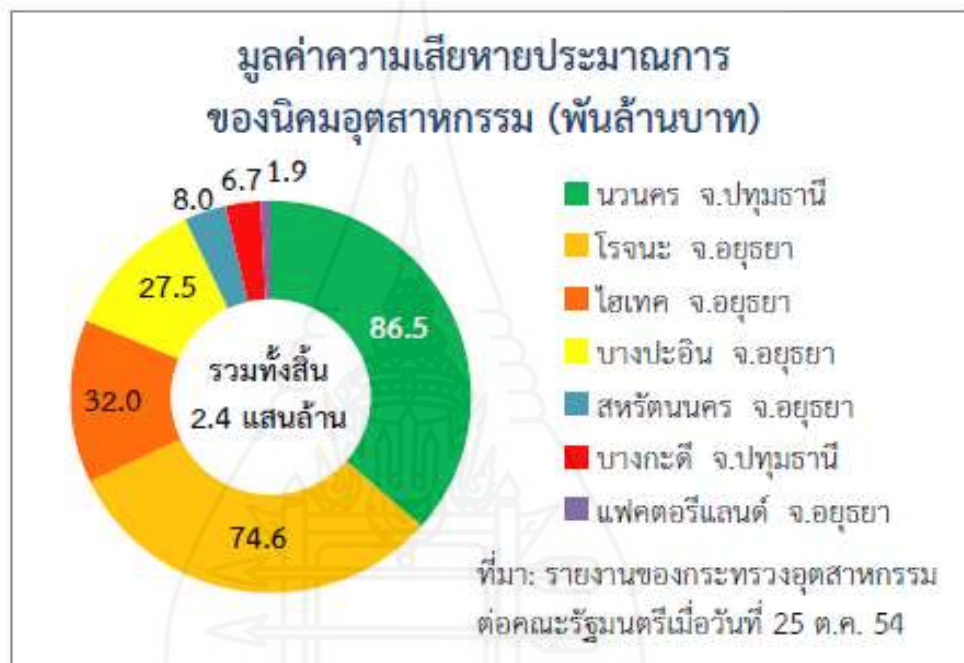
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

จากภาพที่ 4.15 จะเห็นได้ว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – พ.ศ. 2550 มีอัตราการปรับตัวเพิ่มขึ้น(ลดลง)อย่างต่อเนื่องประมาณร้อยละ 1 – 2 ต่อไตรมาส

พ.ศ. 2551- 2552 การเติบโตทางเศรษฐกิจเริ่มลดลงเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง จนถึงไตรมาสที่ 2 ของ พ.ศ. 2552 โดยใน พ.ศ. 2552 หดตัวร้อยละ 2.3 จากปีก่อนนับเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ปี เนื่องจากวิกฤตการเงิน โลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหลักของประเทศทำให้การ

ส่งออกของไทยลดลงมาก ส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการผลิตอุตสาหกรรม ความเชื่อมั่นของภาคเอกชนตลอดจนการบริโภคและการลงทุนในประเทศ เศรษฐกิจหดตัวมากที่สุดไตรมาสแรกและเริ่มฟื้นตัวในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 (ธนาคารแห่งประเทศไทย : 2552) ประกอบกับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของ พ.ศ. 2551- ไตรมาสที่ 1 ของ พ.ศ. 2552 ประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤตการณ์การเมืองภายในประเทศเป็นการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยกลุ่มพันธมิตรฯ ได้เข้าปิดล้อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเสียหายอย่างมาก อีกทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อส่งออก การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ในขณะที่การบริโภคจากภาคครัวเรือนการลงทุนจากภาคเอกชน การใช้จ่ายจากภาครัฐ และการส่งออกสุทธิยังคงลดลงเรื่อยๆจนถึงไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2552 (ธนาคารแห่งประเทศไทย : รายงานเศรษฐกิจและการเงินไทย พ.ศ. 2551) ส่วนในไตรมาสที่ 2 ของ พ.ศ. 2552 เศรษฐกิจของไทยเริ่มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงไตรมาสที่ 1 ของ พ.ศ. 2553 ส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น สาเหตุของการปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากรัฐบาลมีการออกมาตรการเพื่อช่วยสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้การลงทุนภาคเอกชนและการบริโภคภาคครัวเรือนรวมทั้งการส่งออกสินค้ารูปขยายตัวสูงขึ้น ถึงแม้ใน พ.ศ. 2553-2554 ประเทศไทยจะเผชิญกับปัจจัยด้านลบหลายด้านตลอดปี ทั้งความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ปัญหาการเมืองภายในประเทศ ความผันผวนของค่าเงินบาท รวมทั้งภัยธรรมชาติต่างๆ แต่ด้วยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ประกอบกับการดำเนินนโยบายการคลังและการเงินที่ผ่อนคลาย ทำให้เศรษฐกิจไทยในปี 2553 เติบโตได้สูงถึงร้อยละ 7.5 จากการส่งออก การท่องเที่ยวและการใช้จ่ายในประเทศที่ขยายตัวดี (ธนาคารแห่งประเทศไทย : 2553) โดยตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของ พ.ศ. 2553 เศรษฐกิจของประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวดีขึ้นอย่างมากส่งผลให้ภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศใน พ.ศ. 2553 มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 7.5 และตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของ พ.ศ. 2553 ถึงไตรมาสที่ 4 ของ พ.ศ. 2554 เศรษฐกิจของประเทศกลับมีอัตราการขยายตัวปรับลดลงเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องซึ่งลดลงถึงร้อยละ (-4.0) สาเหตุเนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองในช่วงต้น พ.ศ. 2553 เกิดเหตุการณ์การชุมนุมของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติมีเป้าหมายเรียกร้องให้อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีสมัยนั้นประกาศยุบสภาและจัดการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของไทย ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบโดยตรง สถานการณ์การเมืองดังกล่าวยืดเยื้อเกือบทั้ง พ.ศ. 2553 อีกทั้งใน พ.ศ. 2554 ประเทศไทยได้รับผลกระทบรุนแรงจากภัยพิบัติทั้งในประเทศญี่ปุ่นและมหาอุทกภัยในประเทศไทยในรอบ 70 ปี มหาอุทกภัยในครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อเกือบทั้งประเทศซึ่งแผ่กระจายวงกว้างครอบคลุมพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งสิ้น 64 จังหวัด โดยน้ำได้เข้าท่วมนิคมอุตสาหกรรม

ครั้งแรกในประวัติศาสตร์จำนวน 7 แห่งในจังหวัดอยุธยาและปทุมธานีและท่วมขังเป็นระยะเวลาหลายเดือน ซึ่งประเมินความเสียหายของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมอยู่ที่ประมาณ 2.4 แสนล้านบาท อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เนื่องจากผู้ผลิตรายใหญ่รวมถึง Supplier วัตถุดิบและชิ้นส่วนตั้งอยู่ในอุตสาหกรรมที่น้ำท่วมโดยตรงพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหายประมาณ 11.4 ล้านไร่ ส่งผลให้เศรษฐกิจหดตัวลงมาก (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

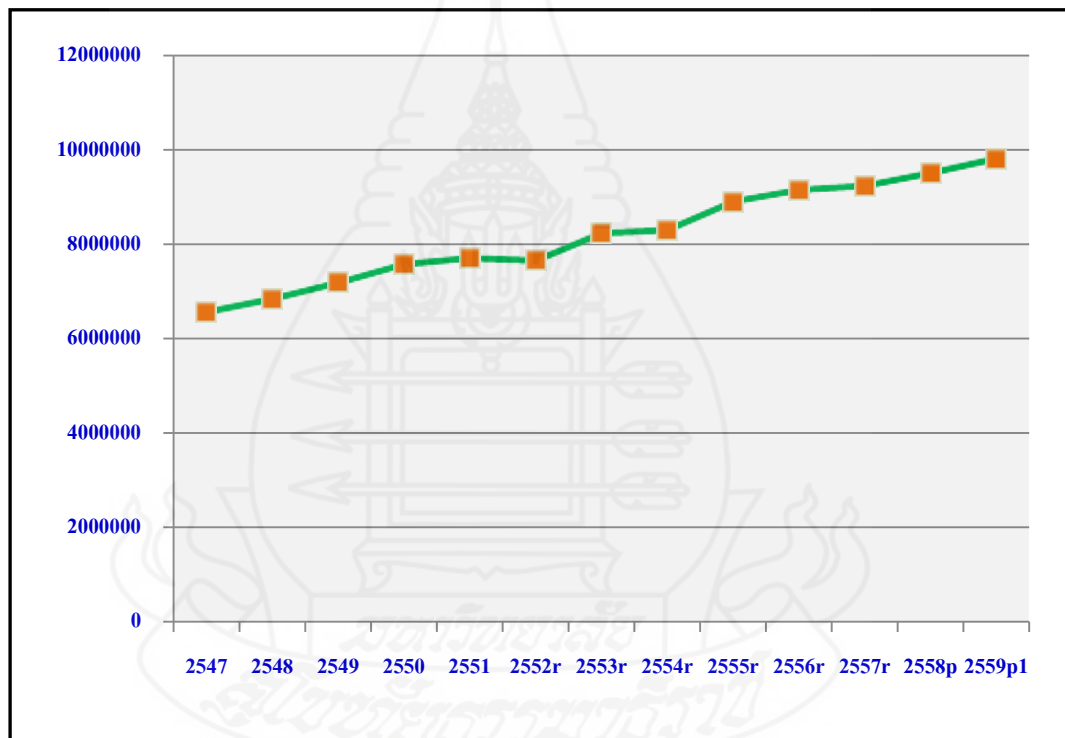
ภาพที่ 4.16 มูลค่าความเสียหายจากมหาอุทกภัย พ.ศ. 2554

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554)

หลังจากเหตุการณ์มหาอุทกภัยใน พ.ศ. 2554 – พ.ศ. 2556 เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวร้อยละ 7.2 เนื่องจากรัฐบาลมีมาตรการกระตุ้นที่รุนแรงให้มีการใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจต่อประเทศ ส่งผลให้อุปสงค์ภายในประเทศ การลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายของภาครัฐเพิ่มสูงขึ้น ใน พ.ศ. 2557 เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการปรับตัวลดลงร้อยละ 0.9 จากปีก่อน เพราะมีข้อจำกัดด้านการเติบโตจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ โดยในช่วงครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยไม่ขยายตัวเนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานบางส่วน of ภาครัฐและความเชื่อมั่นของครัวเรือนธุรกิจ รวมทั้งนักท่องเที่ยว เนื่องจากเกิดรัฐประหารในประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 เวลา 16.30 น. คณะรักษาความสงบ

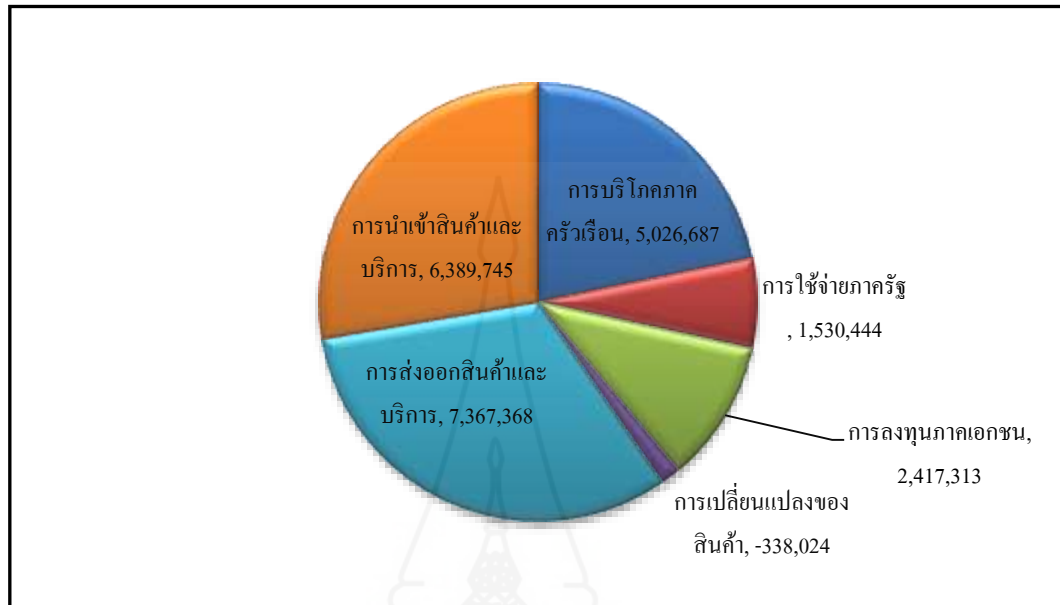
แห่งชาติ (คสช.) นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะได้โค่นรัฐบาลซึ่งนับเป็นรัฐประหารครั้งที่ 13 ในประวัติศาสตร์ไทย รัฐประหารดังกล่าวเกิดขึ้นหลังวิกฤตการณ์เมืองซึ่งเริ่มเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 เพื่อคัดค้านการร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯและอิทธิพลของ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ในการเมืองไทย และเหตุการณ์ดังกล่าวยืดเยื้อไปถึง พ.ศ. 2558 และสถานการณ์ทางการเมืองเริ่มรุนแรงขึ้นด้วยเหตุการณ์เกิดวิกฤตการณ์ก่อการร้ายแยกราชประสงค์ เป็นเหตุระเบิดที่เกิดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2558 เวลา 18.55 น. บริเวณสี่แยกราชประสงค์ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจของไทย ส่วนใน พ.ศ. 2558 – 2559 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจปรับตัวเพิ่มขึ้นและลดลงแต่มีการปรับตัวลดลงในสัดส่วนเพียงเล็กน้อย

หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 4.17 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศไทย ณ ราคาคงที่
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 4.18 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศไทย
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

จากภาพที่ 4.18 จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในประเทศไทยในแต่ละปีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโครงสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศประกอบไปด้วยการบริโภครถจักรยานยนต์ การลงทุนจากภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการส่งออกสุทธิ ซึ่งมูลค่าการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีส่วนใหญ่จะเพิ่มขึ้นจากการส่งออกและการบริโภครถจักรยานยนต์เป็นหลัก

การเคลื่อนไหวตัวแปรที่นำมาศึกษา

ตัวแปรที่นำมาศึกษาประกอบการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และจากการวิเคราะห์สาเหตุของอัตราการขยายตัวของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) พบว่าในปีใดที่ประเทศไทยประสบปัญหาภายในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ปัญหาอุทกภัย ปัญหาสถานการณ์ทางการเมือง อัตราการขยายตัวของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI)

และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) จะมีแนวโน้มการขยายตัวลดลงหรืออัตราการขยายตัวมีการชะลอตัว

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

สำหรับการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ทำการแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการทดสอบเชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration Test)

ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดสอบการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Granger Causality Test)

โดยผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) เป็นการทดสอบความนิ่งของข้อมูลที่จะนำมาศึกษาที่เสนอโดย Dickey and Fuller 1979 และ 1981 และ Phillips and Perron 1988 เพื่อทดสอบว่าตัวแปรที่นำมาทดสอบนั้นมีความนิ่ง (Stationary) หรือไม่นิ่ง (Non Stationary) เนื่องจากความนิ่งของข้อมูลมีผลต่อการทดสอบความแม่นยำและความถูกต้องของตัวแบบอนุกรมเวลาที่สร้างขึ้นมา ดังนั้นก่อนที่จะนำตัวแปรที่เป็นข้อมูลอนุกรมเวลาไปใช้ในการสร้างแบบจำลองและใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองนั้น จำเป็นจะต้องมีการทดสอบความหยุดนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลาก่อนทุกครั้ง เพื่อทดสอบว่าข้อมูลที่นำมาทดสอบนั้นมีความนิ่งหรือไม่นิ่ง และมีความนิ่งของข้อมูลอยู่ในระดับใด เนื่องจากข้อมูลอนุกรมเวลาส่วนมากจะพบปัญหาเรื่องความไม่นิ่งของข้อมูล สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทดสอบความนิ่งของข้อมูลโดยใช้การทดสอบยูนิตรูท (Unit Root) ตามวิธี Augmented Dickey – Fuller (ADF) Test และวิธีของ Phillips-Perron (PP) test ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในปัจจุบันในการศึกษาความนิ่งของข้อมูลในรูปแบบอนุกรมเวลา หากผลการทดสอบ Unit Root พบว่าข้อมูลที่นำมาทดสอบมีความไม่นิ่งของข้อมูล เพื่อให้การทดสอบมีความน่าเชื่อถือและถูกต้องจำเป็นต้องปรับระดับความนิ่งโดยการหาผลต่างลำดับที่ 1 (First Difference) หรือลำดับที่สูงถัดไปเรื่อยๆจนกว่าข้อมูลจะมีความนิ่ง (Stationary) (อัครพงศ์ อันทอง 2550)

การพิจารณาความนิ่งของข้อมูลจะวิเคราะห์ได้จากการเปรียบเทียบค่าสถิติ Augmented Dickey-Fuller กับค่าสถิติ MacKinnon critical ณ ระดับนัยสำคัญ ร้อยละ 1, ร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ของแบบจำลอง Unit Root ถ้าค่าสถิติ Augmented Dickey-Fuller test statistic มีค่ามากกว่าค่า MacKinnon critical แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หากข้อมูลอนุกรมเวลา (time series) มีลักษณะไม่นิ่ง (non-stationary) ต้องทำการแก้ไขโดยการหาผลต่างลำดับที่ 1 หรือลำดับถัดไปจนกว่าค่าสถิติ Augmented Dickey-Fuller test statistic จะมีค่าน้อยกว่าค่า MacKinnon critical ถึงแสดงให้เห็นว่าข้อมูลอนุกรมเวลานั้นมีลักษณะนิ่งซึ่งการทดสอบความนิ่งของข้อมูลสามารถแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 การทดสอบความนิ่งของข้อมูลที่นำมาศึกษา

Unit Root	ADF-TEST		PP-TEST	
	Trend	No-Trend	Trend	No-Trend
FDI	-2.036717	-0.237701	-2.061581	-0.220992
FPI	-2.112435	-0.425297	-2.168916	-0.428718
GDP	-4.741375	-0.741051	-4.710339*	-0.596157
IFDI	-7.292819*	-7.308728*	-7.285190*	-7.300144*
IFPI	-7.420121*	-7.448515*	-7.403032*	-7.429659*
IGDP	-8.174906*	-8.271349*	-8.653586*	-8.773201*

หมายเหตุ : * ที่ระดับนัยสำคัญ 5 % I หมายถึง ผลต่างลำดับที่ 1

จากตาราง 4.4 ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบการคำนวณด้วยวิธี ADF และ PP test พบว่า ณ ระดับ Level ระดับนัยสำคัญ 5% ข้อมูลที่นำมาทดสอบมีลักษณะของข้อมูลไม่นิ่ง (non-stationary) จึงได้ทำการแก้ปัญหาข้อมูลไม่นิ่งด้วยการหาผลต่างลำดับที่ 1 แล้วทดสอบ Unit root อีกครั้ง ผลการทดสอบพบว่าข้อมูลทั้งหมดมีความนิ่งที่ผลต่างลำดับที่ 1

2.2 ผลทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration Test)

การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration test) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในระยะยาว ซึ่งต้องอยู่ภายใต้สมมติฐานว่าในระยะยาวตัวแปรที่นำมาศึกษาจะต้องมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันและมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน เป็น

การทดสอบเพื่อประมาณค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดที่นำมาทดสอบหาจำนวน Cointegrating Vector โดยได้ทำการทดสอบด้วยวิธี Maximal Eigenvalue Test และ Trace Test โดยการเปรียบเทียบค่า Trace Statistic และ Max-Eigen Statistic กับค่า Critical Value ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 5 ซึ่งมีสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ถ้าหากค่า Trace Statistic และ Max – Eigen Statistic มากกว่าค่า Critical Value สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ตัวแปรต่างๆในแบบจำลองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว โดยในการทดสอบนี้ข้อมูลต้องมีความนิ่ง (Stationary) ในลำดับเดียวกัน (Order of Integration , I(d)) โดยที่ $d = 1,2,3$ ดังนั้นในขั้นตอนนี้ต้องมีการดำเนินการดังนี้

- การหาอันดับความนิ่งของข้อมูล (Order of Integration , I(d))
- การหาจำนวนตัวแปรที่เหมาะสม (Optimal Lag Length)
- การหาค่า Rank ของเมทริกซ์ π จากสมการ
- จำนวน rank ของเมทริกซ์ π จะเท่ากับจำนวน Characteristic Root ของเมทริกซ์ π และจำนวน cointegration Vectors พอดี (Enders 2004)

ดังนั้นจะต้องทดสอบหาจำนวน cointegration Vectors โดยคำนวณด้วยวิธี maximal eigenvalue statistic หรือ max test คำนวณหาค่าสถิติ $\lambda_{\text{Max tests}}$ (Max – eigen value test) และคำนวณด้วยวิธี eigenvalue trace statistic หรือ trace test คำนวณหาค่าสถิติ $\lambda_{\text{Trace tests}}$ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติของแบบจำลอง จะทำให้ทราบว่าตัวแปรทั้งหมดที่ศึกษามี cointegration หรือไม่ ถ้าค่าสถิติที่คำนวณได้ทั้งค่า λ_{Max} และค่าสถิติ λ_{Trace} มีค่ามากกว่าค่าสถิติ Critical value ในแบบจำลองแสดงว่าตัวแปรที่ทดสอบในแบบจำลองมี Cointegration หรือมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ในทิศทางตรงกันข้ามถ้าหากค่าสถิติ λ_{Max} และ λ_{Trace} มีค่าน้อยกว่าค่าสถิติ Critical Value แสดงว่าแบบจำลองดังกล่าวไม่มี Cointegrating หรือไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

ในการทดสอบ cointegration จะต้องมีการเลือกตัวแปรล่าที่เหมาะสมผลการทดสอบพบว่า การทดสอบหาตัวแปรล่าที่เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ Akaike Information Criteria (AIC) ค่าความล่าช้าที่เหมาะสม คือค่าความล่าช้าที่ให้ค่า AIC ต่ำที่สุด พบว่าค่า AIC ที่น้อยที่สุด ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 อยู่ที่ตัวแปรล่าเท่ากับ 10 แสดงดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่า Lag Length ที่เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ Akaike Information Criteria (AIC)

Lag	ค่าสถิติ AIC
0	87.11897
1	82.41153
2	82.29113
3	82.51683
4	82.42537
5	82.17150
6	82.35601
7	82.33517
8	82.49259
9	82.03091
10	80.83873

ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นในการศึกษานี้จึงเลือกตัวแปรล่าเท่ากับ 10 ตามเกณฑ์ของ AIC

ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบ Unrestricted Cointegration Rank Test (Trace)

Cointegration Rank Test (Trace) λ_{Trace}					
สมมติฐาน		Hypothesized No. of CE(s)	Trace Statistic	0.05 Critical Value	P-Value
H_0	H_1				
$r = 0$	$r > 0$	None*	122.8283	29.79707	0.0000
$r \leq 1$	$r \geq 1$	At most 1	50.29213	15.49471	0.0000
$r \leq 2...$	$r \geq 2...$	At most 2	10.71140	3.841466	0.0011

Ttrace test indicates 3 cointegrating eqn(s) at the 0.05 level

*denotes rejection of the hypothesis at the 0.05 level

จากผลการทดสอบตามตารางที่ 4.6 พบว่า ค่า λ_{Trace} กรณีที่ Rank = 0 มีค่าเท่ากับ 122.8283 มีค่ามากกว่าค่า Critical Value ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 29.79707 ทำให้เราปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งหมดที่นำมาศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว โดยมีดุลยภาพระยะยาว 3 สมการ

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบ Unrestricted Cointegration Rank Test (Maximum Eigenvalue) λ_{Max}

Cointegration Rank Test (Maximum Eigenvalue) λ_{Max}					
สมมติฐาน		Hypothesized No. of CE(s)	Max-Eigen Statistic	0.05 Critical Value	P-Value
H_0	H_1				
$r = 0$	$r = 1$	None*	72.53616	21.13162	0.0000
$r = 1$	$r = 2$	At most 1	39.58072	14.26460	0.0000
$r = 2...$	$r = 3...$	At most 2	10.71140	3.841466	0.0011

Max-eigenvalue test indicates 3 cointegrating eqn(s) at the 0.05 level

*denotes rejection of the hypothesis at the 0.05 level

จากผลการทดสอบตามตารางที่ 4.7 พบว่า ค่า λ_{Max} กรณีที่ Rank = 0 มีค่าเท่ากับ 72.53616 มีค่ามากกว่าค่า Critical Value ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 21.13162 ทำให้เราปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เนื่องจากตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีความสัมพันธ์กันในระยะยาวและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 3 สมการ

จากผลของการทดสอบ λ_{Trace} และ λ_{Max} สามารถพิสูจน์ได้ว่าตัวแปรที่นำมาทดสอบในแบบจำลอง ได้แก่ ตัวแปรการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) นั้นมี cointegration ซึ่งแสดงว่าตัวแปรในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

3.3 ผลการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Granger Causality Test)

การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causality test) เป็นการใช้อำนาจในอดีตรอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง ได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศ (Economic growth) ว่าตัวแปรใดเป็นเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่น หรือว่าแต่ละตัวแปรมีอิสรต่อกันหรือแต่ละตัวแปรเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของกันและกัน

การประมาณค่าด้วยวิธีนี้จะอธิบายความเป็นเหตุและผลของความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรคือตัวแปร X และตัวแปร Y เพราะถ้าแบบจำลองมีตัวแปร 2 ตัวแปร มักจะมีคำถามในการวิเคราะห์ว่าตัวแปรใดเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของอีกตัวแปรหนึ่ง หรือตัวแปรทั้งสองต่างส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน จึงได้นำการทดสอบที่เรียกว่า “Granger Causality Test” เข้ามาทำการทดสอบในประเด็นดังกล่าวสำหรับแนวคิดตามวิธี Causality ถูกนำเสนอครั้งแรกโดย Clive Granger (1969)

ในการทดสอบครั้งนี้จะใช้ผลการทดสอบโดยที่ค่า Lag เท่ากับ 2 และจะทำการทดสอบความเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ดังนี้

คู่ที่ 1 : ระหว่างตัวแปร FPI และตัวแปร FDI

คู่ที่ 2 : ระหว่างตัวแปร GDP และตัวแปร FDI

คู่ที่ 3 : ระหว่างตัวแปร GDP และตัวแปร FPI

ผลการทดสอบแต่ละคู่เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบ Granger Causality Tests (ระหว่างตัวแปร FPI FDI และ GDP)

ลำดับ	Null Hypothesis	F-Statistic	Probability
1	FPI does not Granger Cause FDI	0.65753	0.52338
	FDI does not Granger Cause FPI	0.36456	0.69668
2	GDP does not Granger Cause FDI	6.22341	0.00429**
	FDI does not Granger Cause GDP	0.80435	0.45415
3	GDP does not Granger Cause FPI	3.47165	0.04024**
	FPI does not Granger Cause GDP	1.07781	0.34957

ที่มา : จากการคำนวณ ** ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

คู่มือที่ 1 :ระหว่างตัวแปร FPI และตัวแปร FDIภายใต้สมมติฐาน

H_0 : FPI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FDI (FPI does not Granger Cause FDI)

H_0 : FDI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FPI (FDI does not Granger Cause FPI)

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างเงินลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) พบว่าการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) มีค่า Probability ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และจากสมมติฐานหลัก H_0 : FPI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FDI (FPI does not Granger Cause FDI) ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.52338 มีค่าสูงกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และจากสมมติฐานหลัก H_0 : FDI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FPI (FDI does not Granger Cause GDP) ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.69668 มีค่าสูงกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI)

สรุปว่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลกันกล่าวคือตัวแปรทั้งสองตัวแปรต่างเป็นอิสระต่อกัน ไม่ว่าตัวแปรใดจะเปลี่ยนแปลงไปก็ไม่ได้เป็นเหตุทำให้อีกตัวแปรเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

คู่มือที่ 2 ระหว่างตัวแปร GDP และตัวแปร FDI ภายใต้สมมติฐาน

H_0 : GDP ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FDI (GDP does not Granger Cause FDI)

H_0 : FDI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ GDP (FDI does not Granger Cause GDP)

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ผลการทดสอบ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าจากสมมติฐานหลัก H_0 : GDP ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FDI (GDP does not Granger Cause FDI) ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.00429 มีค่าต่ำกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และจากสมมติฐานหลัก H_0 : FDI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ GDP (FDI does not

Granger Cause GDP) ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.45415 มีค่าสูงกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth)

สรุปได้ว่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) กล่าวคือการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไม่เป็นสาเหตุให้การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เปลี่ยนแปลงไป ส่วนการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กล่าวคือหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีปริมาณอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เพิ่มขึ้นเช่นกัน ในทางกลับกันหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีอัตราการขยายตัวลดลงย่อมส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ลดลงด้วยเช่นกัน หมายความว่า ถ้าประเทศไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศมีอัตราการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจะทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติเชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศไทย และให้ความสนใจในการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) กล่าวคือไม่ว่าปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth)

คู่มือที่ 3 : ระหว่างตัวแปร GDP และตัวแปร FPI ภายใต้สมมติฐาน

H_0 : GDP ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FPI (GDP does not Granger Cause FPI)

H_0 : FPI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ GDP (FPI does not Granger Cause GDP)

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า สมมติฐานหลัก H_0 : GDP ไม่ได้เป็นสาเหตุของ FPI (GDP does not Granger Cause FPI) ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.04024 มีค่าต่ำกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และสมมติฐานหลัก H_0 : FPI ไม่ได้เป็นสาเหตุของ GDP (FPI does not Granger Cause GDP) ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.34957 มีค่าสูงกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth)

สรุปได้ว่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) กล่าวคือไม่ว่าปริมาณการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) แต่อย่างใด ส่วนการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กล่าวคือหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในทางกลับกันหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีอัตราการขยายตัวลดลงการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ก็จะลดลงตามไปด้วยเช่นกัน หมายความว่า ถ้าประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นจะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนชาวต่างชาติสนใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น

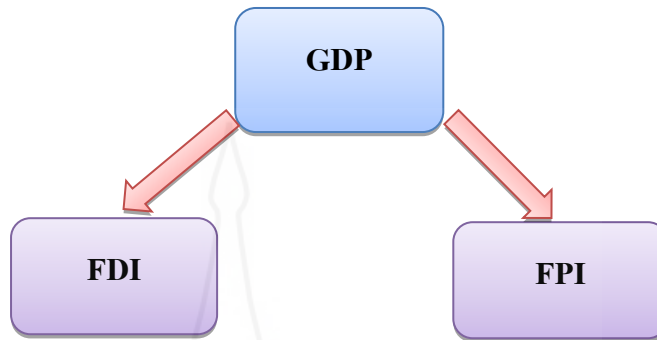
ตารางที่ 4.9 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาศึกษา

Variable	Relationship	F-Statistic	P-value
ΔFPI and ΔFDI	$\Delta FPI \neq \Delta FDI$	0.65753	0.52338
ΔFDI and ΔFPI	$\Delta FDI \neq \Delta FPI$	0.36456	0.69668
ΔGDP and ΔFDI	$\Delta GDP \Rightarrow \Delta FDI$	6.22341	0.00429**
ΔFDI and ΔGDP	$\Delta FDI \neq \Delta GDP$	0.80435	0.45415
ΔGDP and ΔFPI	$\Delta GDP \Rightarrow \Delta FPI$	3.47165	0.04024**
ΔFPI and ΔGDP	$\Delta FPI \neq \Delta GDP$	1.07781	0.34957

หมายเหตุ : จากผลการทดสอบตัวแปรทั้ง 3 คู่ พบว่า 2 คู่ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลต่อกัน**
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

หมายเหตุ : A \Rightarrow B หมายถึง ตัวแปร A เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร B

จากตารางสรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลด้วยวิธี Granger Causality Tests นำมาแสดงเป็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ได้ดังนี้

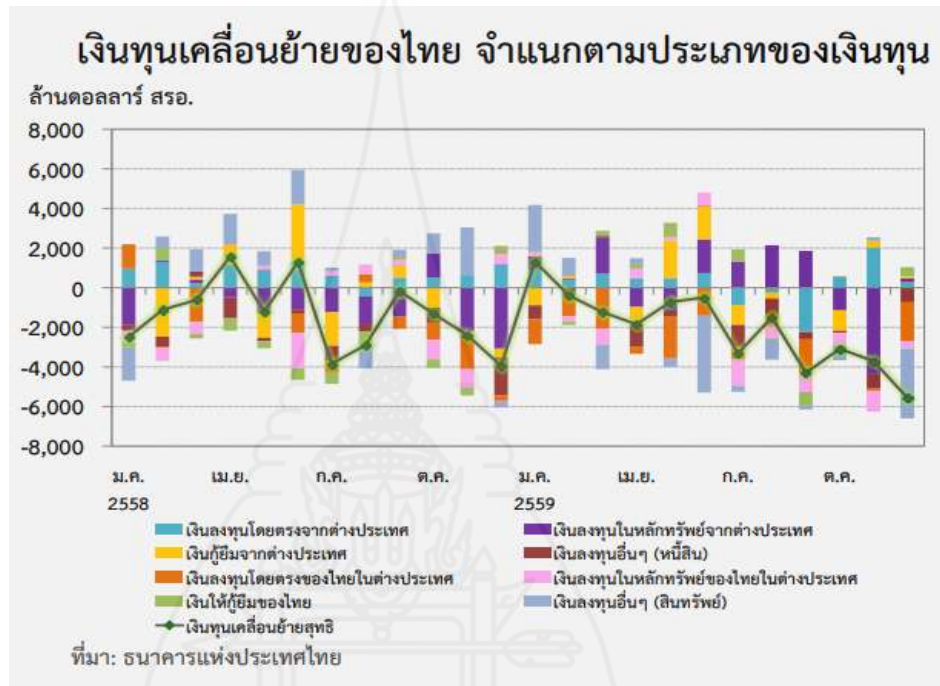

ภาพที่ 4.19 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

จากการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ด้วยวิธี Granger Causality Tests เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับ การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) สามารถสรุปผลการทดสอบได้ว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนจากต่างประเทศทั้งการลงทุนโดยตรงและทางอ้อม ในขณะที่การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ไม่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) แต่อย่างใด

ถึงแม้ผลการศึกษาหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของผลการศึกษานี้จะพบว่าทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) จะไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ก็ตามแต่ทั้งสามตัวแปรยังมีความสัมพันธ์กันเชิงคุณลักษณะในระยะยาวต่อกัน และมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน นั่นหมายความว่า การลงทุนจากต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมอาจจะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ในทางอ้อมก็ได้โดยส่งผ่าน ภาวการส่งออก ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศ เพราะเศรษฐกิจของประเทศ ไทยนั้นพึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก เนื่องจากการส่งออกเป็นธุรกิจที่สามารถทำให้ได้มาซึ่งเงินตรา จากต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งรายได้จากการส่งออกก็เป็นส่วนที่ ประเทศนำมาใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ จึงถือว่าการ ส่งออกเป็นกลไกสำคัญหนึ่งที่สำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการขยายตัวอยู่

ในระดับสูง และสาเหตุที่การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศอาจเนื่องมาจากประเทศไทยมีแหล่งเงินทุนที่ไหลเข้าไปในภาคอุตสาหกรรมจากหลายช่องทางการลงทุน ยกตัวอย่างเช่นเงินลงทุนจากนักลงทุนภายในประเทศ เงินกู้ยืมจากรัฐบาล เงินกู้ยืมจากต่างประเทศ เงินกู้ยืมจากภาคเอกชน และ เงินกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ (ภาพที่ 4.20)

ภาพที่ 4.20 แหล่งเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทย ตามประเภทของเงิน

การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กล่าวคือ เมื่อเศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการขยายตัวดีขึ้น ส่งผลให้ประชาชนภายในประเทศมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น การบริโภคภาคครัวเรือนสูงขึ้น มีเงินทุนหมุนเวียนภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีอัตราการขยายตัวดีขึ้นและการที่เศรษฐกิจดีขึ้นย่อมดึงดูดเม็ดเงินจากนักลงทุนจากต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพราะนักลงทุนต่างชาติเชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศไทย จึงตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ในทางกลับกันหากเศรษฐกิจภายในประเทศประสบกับปัญหาภาวะเศรษฐกิจซบเซา หรือเกิดวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศนักลงทุนก็จะไม่มีความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศ นักลงทุนต่างยกเลิกโครงการการขอรับเงินลงทุนหรือขายหุ้นออกไป

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการเติบโตทางเศรษฐกิจนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย 2) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยมีตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาประกอบด้วยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) สำหรับเครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษาได้แก่ การทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี Unit Root Test มาช่วยในการทดสอบเพื่อหาความนิ่งของข้อมูล การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงคูลยภาพระยะยาว (cointegration) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงคูลยภาพในระยะยาวของตัวแปรที่นำมาศึกษา และทดสอบหาความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล (Granger causality) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาว่าตัวแปรใดเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่นหรือว่าแต่ละตัวแปรต่างก็เป็นอิสระต่อกัน หรือ แต่ละตัวแปรต่างเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของกันและกัน โดยใช้ข้อมูลทฤษฎีแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาส 1 พ.ศ. 2548 – ไตรมาส 2 พ.ศ. 2560 รวม 50 ไตรมาส ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่งวิเคราะห์ในลักษณะเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และส่วนที่สองวิเคราะห์ในลักษณะเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive)

จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศ พบว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศที่ไหลเข้ามาในประเทศไทยมีแนวโน้มการขยายตัวลดลง และเมื่อพิจารณาเงินลงทุนจากต่างประเทศโดยจำแนกตามกลุ่มประเทศนักลงทุน พบว่า นักลงทุนที่มีบทบาทสำคัญต่อการลงทุนจากต่างประเทศทั้งการลงทุนโดยตรงและการลงทุนโดยอ้อม คือ นักลงทุนจากญี่ปุ่น สิงคโปร์ฮ่องกง และจีน (ธนาคารแห่งประเทศไทย: 2560) การลงทุนจากต่างประเทศจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้นมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและผลกระทบที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ยืดเยื้อ ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติภายในประเทศ ปัญหาเศรษฐกิจของยุโรปและสหรัฐอเมริกา ปัญหาการจลาจลของตะวันออกกลาง และ ปัญหาเศรษฐกิจของญี่ปุ่น ฯลฯ ที่ส่งผลอัตราการการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศของ ไทย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย:2554)

สำหรับการทดสอบความนิ่งของข้อมูลพบว่า ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ Unit Root Test ด้วยวิธี ADF และ PP test ณ ระดับนัยสำคัญ 5% การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง (non-stationary) จึงได้นำข้อมูลทั้งหมดไปหาผลต่างลำดับที่ 1 (first difference) และทำการทดสอบ Unit Root ใหม่อีกครั้ง พบว่า ณ ระดับผลต่างลำดับที่ 1 ข้อมูลของตัวแปรทั้งหมดมีลักษณะนิ่ง

ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวด้วยวิธี Cointegration เป็นการทดสอบว่าตัวแปรที่นำมาศึกษานั้นมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) นั้นมีความสัมพันธ์กันเชิงดุลยภาพในระยะยาวจำนวน 3 สมการและทั้งสามตัวแปรมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ในการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลด้วยวิธี Granger causality เป็นการทดสอบเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวแปรว่าตัวแปรอะไรเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่น และผลของเหตุนั้นเป็นอย่างไร จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 มีตัวแปร 2 คู่ที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลต่อกันอย่างมีนัยสำคัญคือ

คู่ที่ 1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไทย (FDI) ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ในขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจกลับเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)

กล่าวคือ หากปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เปลี่ยนแปลงไปก็ไม่ได้ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ในทางกลับกันหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เปลี่ยนแปลงไปทั้งในลักษณะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามไปด้วยในลักษณะทิศทางเดียวกัน

คู่ที่ 2 การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศไทย (FPI) ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ในขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กล่าวคือ หากปริมาณการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) เปลี่ยนแปลงไปก็ไม่ได้เป็นสาเหตุให้การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ในทางกลับกันหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เปลี่ยนแปลงทั้งในลักษณะเพิ่มขึ้นหรือลดลง การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ก็จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามไปด้วยในลักษณะทิศทางเดียวกัน

2. การอภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ได้ข้อสรุปดังนี้

2.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) และ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ทั้งสามตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานัญญา โอมะพนม, จิตติวรรณ ศรีเจริญ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิสา รัตนวราหะ (2553) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรัตน์ จิตต์ช่วย (2554) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปไว้ว่า “ การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือการเติบโตทางเศรษฐกิจ

ภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งถ้าหากประเทศไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นจะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนจากต่างประเทศให้ความสนใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น

2.2 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ส่วนการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กล่าวคือ ถึงแม้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ไม่เป็นสาเหตุให้การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ส่วนการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ไม่ว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงย่อมส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนารถ ปานทอง (2553) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรภรณ์ อัครศิสุวรรณ (2548) ศึกษาเรื่องการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาณิญา โอชะพนม,ฐิติวรรณ ศรีเจริญ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ถัดดาวลัย พรหมดนตรี (2550) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ โชติช่วง (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย ที่ผลการวิจัยสรุปไว้ว่า “ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hang Minh Le (2004) ศึกษาความสัมพันธ์สองทางระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ผลการวิจัยสรุปว่า “การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันแบบสองทิศทางค่อนข้างสูง กล่าวคือการลงทุนโดยตรงจากต่างชาตินับปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศให้สูงขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสูงเช่นกัน ซึ่งเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ของประเทศในอาเซียน”

สำหรับสาเหตุที่นักลงทุนจากต่างประเทศตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยนั้น ไม่ได้เข้ามาเพราะการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยตรงเพียงสาเหตุเดียว แต่นักลงทุนชาวต่างชาติอาจเข้ามาจากหลายสาเหตุ เช่น ประเทศไทยนับเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน การผลิตและส่งออกในกลุ่มประเทศอาเซียน ระบบสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ สะดวกสบาย มีวัตถุดิบในการผลิต และแรงงานมีศักยภาพ ราคาและค่าจ้างที่ต่ำ สถานที่ตั้งของประเทศไทยเป็นสถานที่ของภูมิศาสตร์ที่มีความโดดเด่นสามารถเดินทางไปได้หลายประเทศ และ ความมีเสถียรภาพของฐานการผลิต

2.3 การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) กล่าวคือ ถึงแม้เงินลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ไม่ได้เป็นสาเหตุให้การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เปลี่ยนแปลงไป ส่วนการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) กล่าวคือหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในทางกลับกันหากการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) มีอัตราการขยายตัวลดลง การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) ก็จะเปลี่ยนแปลงลดลงตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิสา รัตนวราหะ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปไว้ว่า “มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศไทยมีผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นจะจูงใจให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากขึ้น”

ถึงแม้ผลการศึกษานี้จะพบว่าทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับ การลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) จะไม่ได้เป็นสาเหตุทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ภายในประเทศขยายตัวโดยตรง แต่ทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศ (FPI) อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศในลักษณะทางอ้อมโดยส่งผ่านภาคการส่งออก ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศ เพราะเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นพึ่งพาการส่งออก เนื่องจากการส่งออกเป็นธุรกิจที่สามารถทำให้ได้มาซึ่งเงินตราจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งรายได้จากการส่งออกก็เป็นส่วนที่ประเทศนำมาใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ จึงถือว่าการ

ส่งออกเป็นกลไกสำคัญหนึ่งที่สำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการขยายตัวอยู่ในระดับสูง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ภายในประเทศเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนจากต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมจากต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ถ้าการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น การลงทุนจากต่างประเทศก็จะปรับตัวเพิ่มขึ้นตามไปด้วย การปรับตัวเพิ่มขึ้นของเศรษฐกิจในประเทศแสดงให้เห็นว่าอุปสงค์ภายในประเทศสูงขึ้น ประชาชนในประเทศมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศปรับตัวดีขึ้นทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศให้สนใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ดังนั้นการที่รัฐบาลจะดึงดูดเม็ดเงินจากนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศนั้น รัฐบาลควรให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้อยู่ในระดับที่ได้อย่างต่อเนื่องและยาวนานที่สุด ซึ่งแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศก็มีหลากหลายแนวทาง เช่น รัฐบาลควรกำหนดนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานหรือบุคลากรของประเทศให้มีศักยภาพในการทำงาน มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้แรงงานมีประสิทธิภาพสามารถเทียบเท่ากับต่างประเทศได้ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีจุดแข็งด้านแรงงานมีประสิทธิภาพค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ ในอาเซียน และประเทศไทยยังได้เปรียบในด้านภูมิศาสตร์โดยเฉพาะในด้านการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศรัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการคมนาคมขนส่งในภูมิภาคเอเชีย โดยการเร่งปรับโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อเพิ่มช่องทางในการคมนาคมขนส่งให้มากขึ้นและสะดวกสบายมากกว่าเดิม รวมทั้งควรมีการพัฒนาาระบบสาธารณสุขไปรษณีย์ โครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสาร เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีขนาดตลาดใหญ่และมีศักยภาพในการซื้อสูงเพราะมีจำนวนประชากรสูงถึง 66.7 ล้านคน ประกอบกับประเทศไทยมีภูมิประเทศที่เหมาะสมในการทำการค้า รัฐบาลควรใช้จุดเด่นนี้มาใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อเร่งขยายตลาดและสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งหากสามารถทำได้จะส่งผลทำให้เกิดการจ้างงานประชากรในประเทศมีงานทำ มีรายได้ดี ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทย

ขยายตัวมากขึ้นเป็นการดึงดูดเม็ดเงินจากนักลงทุนต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น และในขณะเดียวกันรัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการในการอำนวยความสะดวกสบายให้กับนักลงทุนจากต่างประเทศ โดยการออกนโยบายหรือมาตรการในการลดต้นทุน ลดขั้นตอนในการยื่นเรื่องเพื่อเข้ามาลงทุนในประเทศไทยของนักลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งการกำหนดอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายและกำหนดเขตอุตสาหกรรมพิเศษที่ต้องการให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้าไปลงทุน โดยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่น เพิ่มระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีให้มากขึ้นกว่าอุตสาหกรรมเดิม และควรคงไว้ซึ่งนโยบายการค้าและการลงทุนเสรี ในขณะเดียวกันก็ควรเร่งเปิดเสรีกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขยายตลาดให้ใหญ่ขึ้น และรัฐบาลควรลดผลกระทบที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศหดตัว เช่น ปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่ยืดเยื้อที่ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศและยังส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนจากต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เศรษฐกิจหดตัวและสามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น รัฐบาลหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการกำหนดมาตรการในการรักษาความสงบในประเทศให้มีความเข้มงวดมากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในลักษณะความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) และการศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปร ซึ่งการทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองวิธีที่ใช้ในการทดสอบเป็นเพียงวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการทดสอบ ในการศึกษารายต่อไปอาจจะวิธีการศึกษาวิธีการทดสอบอื่นมาใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และนำผลการที่ได้มานั้นมาเปรียบเทียบกับวิธีการของ Cointegration และ Causality

ในการศึกษาความสัมพันธ์ครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เงินลงทุนทางอ้อมจากต่างประเทศกับอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศไทยเท่านั้นไม่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของประเทศอื่นที่อยู่ในกลุ่มอาเซียนซึ่งหากทำการศึกษาผลของการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศต่างๆแล้วนำมาเปรียบเทียบกันจะทำให้มองเห็นภาพผลกระทบของการลงทุนจากต่างประเทศที่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างชัดเจนขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวิสา รัตนวราหะ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ฐาณินญา โอชะพนม และ ฐิติวรรณ ศรีเจริญ. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจเศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, 11(12), ---
- ดวงตา งานกรณาธิการ. (2552). ผลการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศที่มีต่อหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานและกลุ่มพืชพลังงานทดแทนใหม่ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ
- ดวงรัตน์ ประจักษ์ศิลป์ไทย. (2557). การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ. จุลสารเอกสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์สำนักวิชาการสำนักเลขานุการผู้แทนราษฎร.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). วารสารรายงานความเคลื่อนไหวตลาดทุนไทย, 3(4), 1-7
- ทัศนะ ศิริชัยพาณิชย์. (2552). ลักษณะและผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- นุชนารถ ปานทอง. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พัชรภรณ์ อัครศิสุวรรณ. (2548). การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- พีรพล ชีระตันติกุล. (2554). ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรธุรกิจมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- รัตนา สายคณิต , พุทธกาล รัชชร. (2549). การผลิตและการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ. ใน ชุมวิชาการเศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
- ลัดดาวัลย์ พรหมดนตรี. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย. (สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

- รัตนา สายคณิต ,พุทธกาล รัชช. (2549). การผลิตและการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ. ในชุด
วิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ.
- ศิริพร สัจจนันท์ . (2553). *การเงินเพื่อการอุตสาหกรรม.* ใน ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์
 อุตสาหกรรม และการจัดการอุตสาหกรรม.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- สุมิตรา ตั้งสมรพงษ์. (2560). นักลงทุนเอเชียในตลาดหุ้นไทย ปี 2560. *วารสาร SET Not Volume,*
 1(5/2560), 1-5.
- สมศักดิ์ โชติช่วง. (2557). ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจาก
 ต่างประเทศ. *วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สร้อยลักษณ์ สายสุริยา. (2555). *การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก
 ในอุตสาหกรรมการผลิตของไทย.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต),
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- สิทธิ มูลแก้ว. (2555). *ปัจจัยกำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย.* (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- อภิรัตน์ จิตต์ช่วย . (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย.*
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อภิญา วนเศรษฐ . (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างเงินตราสกุลต่างๆของ 5 ประเทศในเอเชีย
 ตะวันออกเฉียง ใต้. *วารสารเศรษฐศาสตร์สุโขทัยธรรมมาธิราช,*5(1),139-140.
- อภิญา วนเศรษฐ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาภายใต้ทฤษฎีความเท่า
 เทียมกันของอำนาจซื้อ : กรณีประเทศไทยและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ. *วารสารเศรษฐศาสตร์
 และนโยบายสาธารณะ.* 3(5), 33-36.
- อภิญา วนเศรษฐ. (2555). *การลงทุนของธุรกิจระหว่างประเทศ.* ใน ประมวลสาระชุดวิชา
 เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ (หน้า 9-39) นนทบุรี :
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.
- อภิญา วนเศรษฐ. (2559). การเปิดเสรีทางการเงินกับการพัฒนาเศรษฐกิจ:แนวทางที่เหมาะสมใน
 ประเทศไทย. *วารสารการจัดการสมัยใหม่.* 14(2),162-165.
- อมรินทร์ นวมขุนทด. (2551). *ความสัมพันธ์ของการลงทุนจากต่างประเทศกับผลิตภาพรวมใน
 ประเทศไทย.* (สารนิพนธ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).

- อาชนัน เกาะไพบูลย์,อลงกรณ์ ศรีชัยภูณกุลและประเสริฐ วิจิตรนพรัตน์.(2553). บรรษัทข้ามชาติกับการพัฒนาอุตสาหกรรม.ใน ประมวลสารระชูดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม. หน่วยที่ 9 (หน้า 34-37) นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.
- อาสยา ชวงศ์เลิศ. (2550). *การไหลเข้าเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- Elhanan Helpman. (2006). Trade, FDI, and the Organization of Firms,*NBER Working Papers 12091, National Bureau of Economic Research, Inc*).
- Hang Minh Le . (2004). *Foreign Direct Investment and Economic Growth:Evidence From Asean Countries*. (University of Durham School of Economics,Finance and Business).
- Hongxu Wei. (2010). *Foreign direct investment and economic development in China and East Asia*.(Doctor of Philosophy Economics ,The University of Birmingham).
- Hosein A.T. Elboiashi. (2011). *The Effect of FDI and Other Foreign Capital Inflows on Growth and Investment in Developing Economies*. (Thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy in Economics.Depaartment of Economics, School of Business University of Glasgow).
- Kailei WEI . (2008). *Foreign Direct Investment and Economic Growth in China's Regions, 1979-2003*.(This PhD dissertation is the finalized, version to be submitted to the Business School,MiddlesexUniversity,London,U.K.).
- Lin Wu. (2014). *Foreign Direct Investment in Taiwan:Post-1980s*. A thesis submitted to the Middlesex University Business School in fulfilment of The requirement for the degree of Doctor of Philosophy in Accounting and Finance).
- Wenyu Zang. (2012). *Foreign direct investment : causes and consequences , The determinants of inward and outward FDI and their relationship with economic growth*. (Thesis Doctor of Philosophy Economics Division The School of Social and International Studies University of Bradford).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

เงินลงทุนโดยตรงก้ำจากต่างประเทศในไทย

ตารางที่ 1 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศคงค้างในประเทศไทย

ไตรมาส-ปี	หน่วย : ล้านดอลล่าร์ สหรัฐ	อัตราแลกเปลี่ยน : (USD)	หน่วย: ล้านบาท
Q1-2548	14,735.64	38.612	568,972.65
Q2-2548	15,083.38	40.0962	604,786.18
Q3-2548	15,467.80	41.3353	639,366.01
Q4-2548	15,121.42	41.0354	620,513.57
Q1-2549	18,770.67	39.3343	738,330.99
Q2-2549	19,213.62	38.1188	732,400.18
Q3-2549	19,703.30	37.6896	742,609.60
Q4-2549	19,262.08	36.5718	704,448.96
Q1-2550	22,957.13	35.588	816,998.51
Q2-2550	23,498.88	34.691	815,199.78
Q3-2550	24,097.78	34.0565	820,686.05
Q4-2550	23,558.15	33.9192	799,073.64
Q1-2551	22,807.83	32.4151	739,318.24
Q2-2551	23,346.06	32.3026	754,138.46
Q3-2551	23,941.06	33.883	811,195.01
Q4-2551	23,404.94	34.8513	815,692.67
Q1-2552	25,894.63	35.3419	915,165.37
Q2-2552	26,505.70	34.7229	920,354.68
Q3-2552	27,181.23	33.966	923,237.52
Q4-2552	26,572.55	33.3093	885,112.98
Q1-2553	33,465.64	32.8974	1,100,932.54
Q2-2553	34,255.37	32.3849	1,109,356.79

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ไตรมาส-ปี	หน่วย : ล้าน (USD)	อัตราแลกเปลี่ยน : (USD)	หน่วย: ล้านบาท
Q3-2553	35,128.41	31.6343	1,111,262.66
Q4-2553	34,341.77	29.9913	1,029,954.28
Q1-2554	36,716.26	30.5562	1,121,909.46
Q2-2554	37,582.70	30.2723	1,137,714.87
Q3-2554	38,540.54	30.127	1,161,110.92
Q4-2554	37,677.49	31.0221	1,168,834.92
Q1-2555	163,377.54	31.0008	5,064,834.44
Q2-2555	160,972.02	31.2953	5,037,667.66
Q3-2555	175,750.31	31.3632	5,512,092.12
Q4-2555	180,127.94	30.6798	5,526,289.17
Q1-2556	194,863.83	29.8043	5,807,780.05
Q2-2556	188,528.57	29.8998	5,636,966.54
Q3-2556	192,391.00	31.4861	6,057,642.27
Q4-2556	187,343.73	31.7374	5,945,802.90
Q1-2557	196,757.89	32.6627	6,426,643.93
Q2-2557	201,401.04	32.4549	6,536,450.61
Q3-2557	206,533.98	32.0996	6,629,658.14
Q4-2557	201,909.00	32.7194	6,606,341.33
Q1-2558	203,681.91	32.6478	6,649,766.26
Q2-2558	199,156.65	33.2689	6,625,722.67

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ไตรมาส-ปี	หน่วย : ล้าน (USD)	อัตราแลกเปลี่ยน : (USD)	หน่วย:ล้านบาท
Q3-2558	184,151.44	35.2545	6,492,166.94
Q4-2558	188,905.58	35.8385	6,770,092.63
Q1-2559	198,407.32	35.6673	7,076,653.40
Q2-2559	202,514.10	35.284	7,145,507.50
Q3-2559	201,454.14	34.8419	7,019,045.00
Q4-2559	199,877.09	35.3988	7,075,409.13
Q1-2560	211,962.12	35.1174	7,443,558.55
Q2-2560	217,914.79	34.3013	7,474,760.59

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ภาคผนวก ข

เงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศคงค้างในประเทศไทย

ตารางที่ 2 มูลค่าลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศคงค้างในประเทศไทย

ไตรมาส-ปี	หน่วย : ล้าน (USD)	อัตราแลกเปลี่ยน : (USD)	หน่วย: ล้านบาท
Q1-2548	11,629.91	38.612	449,054.08
Q2-2548	10,311.79	40.0962	413,463.41
Q3-2548	9,833.52	41.3353	406,471.64
Q4-2548	8,561.54	41.0354	351,326.27
Q1-2549	13,714.63	39.3343	539,455.39
Q2-2549	12,160.23	38.1188	463,533.21
Q3-2549	11,596.23	37.6896	437,057.37
Q4-2549	10,096.24	36.5718	369,237.71
Q1-2550	18,460.44	35.588	656,970.30
Q2-2550	16,368.15	34.691	567,827.60
Q3-2550	15,609.00	34.0565	531,587.77
Q4-2550	13,589.95	33.9192	460,960.12
Q1-2551	9,832.53	32.4151	318,722.33
Q2-2551	8,718.12	32.3026	281,617.81
Q3-2551	8,313.77	33.883	281,695.42
Q4-2551	7,238.37	34.8513	252,266.57
Q1-2552	15,721.79	35.3419	555,637.83
Q2-2552	13,939.89	34.7229	484,033.51
Q3-2552	13,293.36	33.966	451,522.23
Q4-2552	11,573.84	33.3093	385,516.54
Q1-2553	24,412.87	32.8974	803,119.87
Q2-2553	21,645.93	32.3849	701,001.39
Q3-2553	20,641.99	31.6343	652,994.97
Q4-2553	17,971.92	29.9913	539,001.15
Q1-2554	25,127.41	30.5562	767,798.14

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

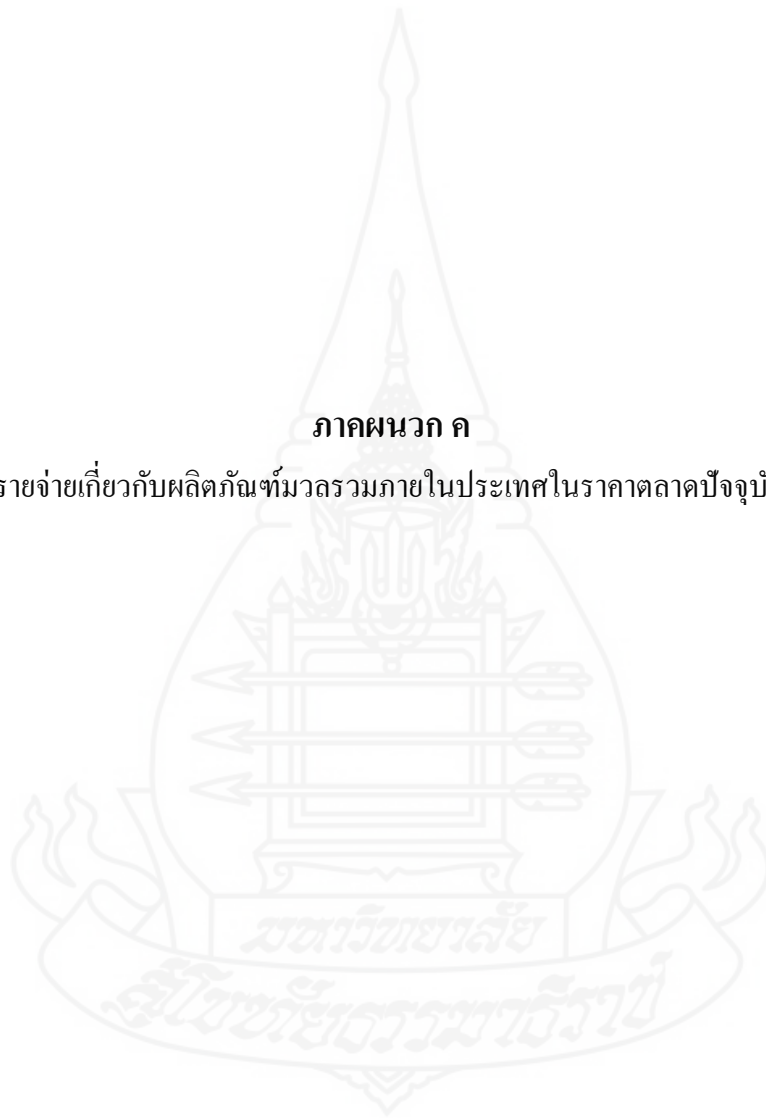
ตารางที่ 2 (ต่อ)

ไตรมาส-ปี	หน่วย : ล้าน (USD)	อัตราแลกเปลี่ยน : (USD)	หน่วย: ล้านบาท
Q2-2554	22,279.49	30.2723	674,451.39
Q3-2554	21,246.16	30.127	640,083.18
Q4-2554	18,497.94	31.0221	573,844.87
Q1-2555	104,894.86	31.0008	3,251,824.58
Q2-2555	103,189.24	31.2953	3,229,338.22
Q3-2555	121,855.53	31.3632	3,821,779.36
Q4-2555	132,237.24	30.6798	4,057,012.08
Q1-2556	155,376.56	29.8043	4,630,889.61
Q2-2556	137,766.31	29.8998	4,119,185.12
Q3-2556	131,376.69	31.4861	4,136,539.60
Q4-2556	114,382.90	31.7374	3,630,215.85
Q1-2557	123,131.96	32.6627	4,021,822.27
Q2-2557	132,982.80	32.4549	4,315,943.48
Q3-2557	143,311.41	32.0996	4,600,238.94
Q4-2557	133,765.48	32.7194	4,376,726.25
Q1-2558	136,330.37	32.6478	4,450,886.65
Q2-2558	128,402.78	33.2689	4,271,819.25
Q3-2558	107,147.05	35.2545	3,777,415.67
Q4-2558	102,859.27	35.8385	3,686,321.95
Q1-2559	117,077.03	35.6673	4,175,821.55
Q2-2559	121,061.75	35.284	4,271,542.79
Q3-2559	133,538.16	34.8419	4,652,723.22
Q4-2559	126,503.50	35.3988	4,478,072.10
Q1-2560	137,647.65	35.1174	4,833,827.58
Q2-2560	141,511.49	34.3013	4,854,028.07

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ภาคผนวก ค

รายจ่ายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในราคาตลาดปัจจุบัน

หน่วย:ล้านบาท

ตารางที่ 3 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาตลาดปัจจุบัน

Year	General		Gross fixed capital formation	Change in inventories	Exports of goods and services	Exports of goods	Exports of services	Imports of goods and services	Imports of goods	Imports of services	Expenditure on gross domestic product	Statistical discrepancy	Gross domestic product
	Private final consumption expenditure	final government consumption expenditure											
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Q1-2548	1,014,452	243,126	507,591	96,954	1,144,549	955,325	189,224	1,190,906	964,415	226,491	1,815,766	50,291	1,866,057
Q2-2548	1,052,431	250,785	534,881	92,770	1,240,937	1,056,512	184,425	1,382,698	1,128,384	254,314	1,789,106	39,700	1,828,806
Q3-2548	1,072,905	283,324	541,457	-50,617	1,428,744	1,228,965	199,779	1,362,888	1,097,236	265,652	1,912,925	-10,128	1,902,797
Q4-2548	1,112,090	262,407	526,224	67,101	1,394,234	1,165,872	228,362	1,351,804	1,074,402	277,402	2,010,252	6,497	2,016,749
Q1-2549	1,124,329	274,554	560,829	7,736	1,377,475	1,138,028	239,447	1,314,466	1,028,925	285,541	2,030,457	84,072	2,114,529
Q2-2549	1,150,145	280,657	581,711	4,213	1,379,008	1,159,273	219,735	1,388,172	1,106,430	281,742	2,007,562	38,999	2,046,561
Q3-2549	1,136,608	312,747	558,209	-33,875	1,519,580	1,296,076	223,504	1,417,091	1,120,336	296,755	2,076,178	-1,490	2,074,688
Q4-2549	1,163,169	266,321	554,542	35,788	1,493,108	1,244,864	248,244	1,375,267	1,068,413	306,854	2,137,661	27,216	2,164,877
Q1-2550	1,162,800	306,507	549,760	-10,321	1,468,926	1,196,856	272,070	1,279,367	981,047	298,320	2,198,305	59,880	2,258,185

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย:ล้านบาท

Year	Private final consumption expenditure	General final government consumption expenditure	Gross fixed capital formation	Change in inventories	Exports of goods and services	Exports of goods	Exports of services	Imports of goods and services	Imports of goods	Imports of services	Expenditure on gross domestic product	Statistical discrepancy	Gross domestic product
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Q2-2550	1,191,701	309,270	588,351	1,772	1,471,838	1,238,402	233,436	1,370,823	1,076,415	294,408	2,192,109	-4,715	2,187,394
Q3-2550	1,181,703	349,366	578,835	-6,460	1,573,194	1,332,056	241,138	1,393,824	1,089,279	304,545	2,282,814	-46,799	2,236,015
Q4-2550	1,233,245	298,816	593,538	18,618	1,737,097	1,444,895	292,202	1,492,616	1,148,671	343,945	2,388,698	6,015	2,394,713
Q1-2551	1,276,435	321,758	630,380	50,776	1,660,525	1,348,501	312,024	1,548,983	1,206,211	342,772	2,390,891	57,614	2,448,505
Q2-2551	1,327,076	325,410	654,563	-11,220	1,738,118	1,485,037	253,081	1,649,371	1,301,753	347,618	2,384,576	60,532	2,445,108
Q3-2551	1,308,388	397,515	655,210	45,873	1,931,491	1,669,292	262,199	1,893,211	1,508,642	384,569	2,445,266	19,071	2,464,337
Q4-2551	1,294,843	347,483	627,110	87,230	1,602,207	1,328,256	273,951	1,608,215	1,238,939	369,276	2,350,658	-1,676	2,348,982
Q1-2552	1,256,936	367,871	501,169	-159,180	1,453,333	1,176,633	276,700	1,099,130	811,309	287,821	2,320,999	36,993	2,357,992
Q2-2552	1,273,919	378,338	548,719	-40,622	1,393,855	1,176,629	217,226	1,244,503	937,701	306,802	2,309,706	32,240	2,341,946

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย:ล้านบาท

Year	Private	General	Gross fixed capital formation	Change in inventories	Exports of goods and services	Exports of goods	Exports of services	Imports of goods and services	Imports of goods	Imports of services	Expenditure on gross domestic product	Statistical discrepancy	Gross domestic product
	final consumpti on expenditu re	final government consumption expenditure											
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Q3-2552	1,275,464	416,697	584,583	-98,927	1,618,765	1,380,319	238,446	1,403,896	1,082,823	321,073	2,392,686	1,759	2,394,445
Q4-2552	1,318,919	378,738	597,548	59,913	1,724,105	1,424,063	300,042	1,538,841	1,204,756	334,085	2,540,382	19,251	2,559,633
Q1-2553	1,361,086	417,443	608,767	146,483	1,750,569	1,426,284	324,285	1,589,146	1,247,587	341,559	2,695,202	53,797	2,748,999
Q2-2553	1,419,716	424,122	659,151	-40,850	1,754,963	1,546,424	208,539	1,629,551	1,269,948	359,603	2,587,551	63,065	2,650,616
Q3-2553	1,409,933	453,220	661,283	-351	1,809,070	1,556,992	252,078	1,680,380	1,318,226	362,154	2,652,775	2,353	2,655,128
Q4-2553	1,439,067	417,123	663,967	42,136	1,830,952	1,530,483	300,469	1,648,196	1,287,174	361,022	2,745,049	2,610	2,747,659
Q1-2554	1,479,074	436,456	739,096	79,314	2,017,879	1,665,851	352,028	1,849,700	1,467,093	382,607	2,902,119	56,653	2,958,772
Q2-2554	1,521,300	452,416	758,834	-52,366	1,973,105	1,687,800	285,305	1,913,679	1,514,996	398,683	2,739,610	69,722	2,809,332
Q3-2554	1,512,201	501,432	723,473	-35,188	2,159,676	1,841,015	318,661	2,083,109	1,675,964	407,145	2,778,485	71,790	2,850,275

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

Year	Private final consumption on expenditure (1)	General final government consumption expenditure (2)	Gross fixed capital formation (3)	Change in inventories (4)	Exports of goods and services (5)	Exports of goods (6)	Exports of services (7)	Imports of goods and services (8)	Imports of goods (9)	Imports of services (10)	Expenditure on gross domestic product (11)	Statistical discrepancy (12)	Gross domestic product (13)
Q4-2554	1,465,518	433,918	699,891	116,231	1,792,067	1,480,402	311,665	1,903,142	1,502,166	400,976	2,604,483	77,623	2,682,106
Q1r-2555	1,544,209	464,023	803,089	133,911	2,059,213	1,665,068	394,145	2,041,745	1,642,488	399,257	2,962,700	82,992	3,045,692
Q2r-2555	1,627,872	502,610	846,300	45,681	2,107,626	1,774,222	333,404	2,174,166	1,751,189	422,977	2,955,923	36,197	2,992,120
Q3r-2555	1,654,090	558,342	825,314	-130,663	2,220,494	1,846,142	374,352	2,110,733	1,709,495	401,238	3,016,844	33,815	3,050,659
Q4r-2555	1,708,994	487,889	860,389	78,415	2,170,941	1,731,090	439,851	2,127,750	1,704,503	423,247	3,178,878	81,677	3,260,555
Q1r-2556	1,676,045	484,258	860,400	181,505	2,136,831	1,668,456	468,375	2,130,280	1,716,151	414,129	3,208,759	66,608	3,275,367
Q2r-2556	1,714,351	531,435	858,962	56,963	2,058,813	1,662,296	396,517	2,108,827	1,688,349	420,478	3,111,697	25,795	3,137,492
Q3r-2556	1,695,634	597,044	786,280	-112,031	2,276,155	1,823,832	452,323	2,070,970	1,654,305	416,665	3,172,112	8,714	3,180,826
Q4r-2556	1,669,821	510,892	774,244	141,367	2,258,614	1,773,384	485,230	2,086,653	1,652,228	434,425	3,268,285	39,528	3,307,813

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

Year	Private final consumption expenditure (1)	General final government consumption expenditure (2)	Gross fixed capital formation (3)	Change in inventories (4)	Exports of goods and services (5)	Exports of goods (6)	Exports of services (7)	Imports of goods and services (8)	Imports of goods (9)	Imports of services (10)	Expenditure on gross domestic product (11)	Statistical discrepancy (12)	Gross domestic product (13)
Q1p-2557	1,663,574	514,851	798,338	48,644	2,277,026	1,808,545	468,481	2,036,408	1,604,273	432,135	3,266,025	42,855	3,308,880
Q2p-2557	1,776,176	555,614	853,399	-96,868	2,177,053	1,809,054	367,999	2,049,858	1,617,777	432,081	3,215,516	4,738	3,220,254
Q3p-2557	1,766,437	615,036	821,077	-70,118	2,244,574	1,826,570	418,004	2,107,269	1,674,090	433,179	3,269,737	-44,866	3,224,871
Q4p-2557	1,716,433	549,927	786,674	20,124	2,400,060	1,855,764	544,296	2,036,590	1,605,153	431,437	3,436,628	-58,399	3,378,229
Q1p1-2558	1,684,203	530,412	847,186	36,839	2,274,024	1,729,690	544,334	1,904,440	1,485,593	418,847	3,468,224	-66,607	3,401,617
Q2p1-2558	1,778,695	572,944	851,441	-96,156	2,222,267	1,752,145	470,122	1,931,691	1,489,858	441,833	3,397,500	-93,156	3,304,344
Q3p1-2558	1,771,020	641,169	796,432	-80,929	2,404,587	1,911,365	493,222	2,004,817	1,571,396	433,421	3,527,462	-195,822	3,331,640
Q4p1-2558	1,740,433	589,624	880,416	31,620	2,439,816	1,872,369	567,447	1,970,758	1,527,100	443,658	3,711,151	-211,267	3,499,884

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย:ล้านบาท

Year	Private final consumption on expenditure (1)	General final government consumption expenditure (2)	Gross fixed capital formation (3)	Change in inventories (4)	Exports of goods and services (5)	Exports of goods (6)	Exports of services (7)	Imports of goods and services (8)	Imports of goods (9)	Imports of services (10)	Expenditure on gross domestic product (11)	Statistical discrepancy (12)	Gross domestic product (13)
Q1-2559	1,725,350	604,092	904,438	-205,292	2,524,915	1,879,550	645,365	1,827,454	1,458,381	369,073	3,726,049	-166,965	3,559,084
Q2-2559	1,875,926	605,865	833,754	-158,143	2,362,830	1,830,540	532,29	1,904,969	1,537,247	367,720	3,665,263	-141,287	3,523,976
Q3-2529	1,841,131	627,059	809,711	-78,601	2,494,611	1,912,865	581,746	1,965,085	1,600,369	364,716	3,728,226	-157,980	3,570,846
Q4-2559	1,837,857	618,763	892,905	111,313	2,516,515	1,932,368	584,147	2,084,869	1,697,580	387,289	3,892,484	-179,833	3,712,657
Q1-2560	1,807,323	618,012	934,877	-67,550	2,659,088	1,973,238	685,850	2,043,647	1,664,158	379,489	3,908,103	-110,784	3,797,319
Q2-2560	1,935,471	635,799	903,638	-69,457	2,508,669	1,923,387	585,282	2,091,093	1,704,035	387,058	3,823,027	-111,728	3,711,299

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

r = revised

p = preliminary based on annual figure

p= preliminary based on annual figure

p1 = without annual figure

ภาคผนวก ง
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ตารางที่ 4 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร
(2548-2560)

ไตรมาส-ปี	อัตราแลกเปลี่ยน : ดอลลาร์สหรัฐ (USD)
Q1-2548	38.612
Q2-2548	40.0962
Q3-2548	41.3353
Q4-2548	41.0354
Q1-2549	39.3343
Q2-2549	38.1188
Q3-2549	37.6896
Q4-2549	36.5718
Q1-2550	35.588
Q2-2550	34.691
Q3-2550	34.0565
Q4-2550	33.9192
Q1-2551	32.4151
Q2-2551	32.3026
Q3-2551	33.883
Q4-2551	34.8513
Q1-2552	35.3419
Q2-2552	34.7229
Q3-2552	33.966
Q4-2552	33.3093
Q1-2553	32.8974
Q2-2553	32.3849
Q3-2553	31.6343
Q4-2553	29.9913

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ไตรมาส-ปี	อัตราแลกเปลี่ยน : ดอลลาร์สหรัฐ (USD)
Q1-2554	30.5562
Q2-2554	30.2723
Q3-2554	30.127
Q4-2554	31.0221
Q1-2555	31.0008
Q2-2555	31.2953
Q3-2555	31.3632
Q4-2555	30.6798
Q1-2556	29.8043
Q2-2556	29.8998
Q3-2556	31.4861
Q4-2556	31.7374
Q1-2557	32.6627
Q2-2557	32.4549
Q3-2557	32.0996
Q4-2557	32.7194
Q1-2558	32.6478
Q2-2558	33.2689
Q3-2558	35.2545
Q4-2558	35.8385
Q1-2559	35.6673
Q2-2559	35.284
Q3-2559	34.8419
Q4-2559	35.3988
Q1-2560	35.1174
Q2-2560	34.3013

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560)

ภาคผนวก จ

ผลการทดสอบ Unit Root

Null Hypothesis: GDP has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-4.741375	0.0020
Test critical values:		
1% level	-4.156734	
5% level	-3.504330	
10% level	-3.181826	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:48
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDP(-1)	-0.657100	0.138589	-4.741375	0.0000
C	1247048.	255921.0	4.872785	0.0000
@TREND(2005Q1)	24922.09	5350.216	4.658146	0.0000
R-squared	0.328362	Mean dependent var		37738.55
Adjusted R-squared	0.299161	S.D. dependent var		106415.1
S.E. of regression	89086.62	Akaike info criterion		25.69188
Sum squared resid	3.65E+11	Schwarz criterion		25.80770
Log likelihood	-626.4510	F-statistic		11.24466
Durbin-Watson stat	1.846527	Prob(F-statistic)		0.000106

Null Hypothesis: FDI has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.036717	0.5671
Test critical values: 1% level	-4.156734	
5% level	-3.504330	
10% level	-3.181826	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FDI)

Method: Least Squares

Date: 03/29/18 Time: 04:49

Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2

Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FDI(-1)	-0.140537	0.069002	-2.036717	0.0475
C	-120298.2	180488.1	-0.666516	0.5084
@TREND(2005Q1)	28506.22	13399.34	2.127434	0.0388
R-squared	0.090670	Mean dependent var		140934.4
Adjusted R-squared	0.051134	S.D. dependent var		567274.2
S.E. of regression	552580.3	Akaike info criterion		29.34186
Sum squared resid	1.40E+13	Schwarz criterion		29.45768
Log likelihood	-715.8755	F-statistic		2.293359
Durbin-Watson stat	2.051825	Prob(F-statistic)		0.112355

Null Hypothesis: FPI has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.112435	0.5262
Test critical values: 1% level	-4.156734	
5% level	-3.504330	
10% level	-3.181826	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FPI)

Method: Least Squares

Date: 03/29/18 Time: 04:49

Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2

Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FPI(-1)	-0.155056	0.073401	-2.112435	0.0401
C	-101246.6	139845.8	-0.723987	0.4727
@TREND(2005Q1)	20404.64	9460.501	2.156825	0.0363
R-squared	0.095322	Mean dependent var		89897.43
Adjusted R-squared	0.055988	S.D. dependent var		451441.8
S.E. of regression	438622.1	Akaike info criterion		28.87993
Sum squared resid	8.85E+12	Schwarz criterion		28.99576
Log likelihood	-704.5584	F-statistic		2.423413
Durbin-Watson stat	2.065799	Prob(F-statistic)		0.099853

Null Hypothesis: GDP has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-0.741051	0.8264
Test critical values:		
1% level	-3.571310	
5% level	-2.922449	
10% level	-2.599224	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:50
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDP(-1)	-0.020732	0.027977	-0.741051	0.4623
C	95551.22	79495.61	1.201969	0.2354
R-squared	0.011549	Mean dependent var		37738.55
Adjusted R-squared	-0.009482	S.D. dependent var		106415.1
S.E. of regression	106918.4	Akaike info criterion		26.03748
Sum squared resid	5.37E+11	Schwarz criterion		26.11470
Log likelihood	-635.9183	F-statistic		0.549156
Durbin-Watson stat	2.338866	Prob(F-statistic)		0.462349

Null Hypothesis: FDI has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-0.237701	0.9263
Test critical values: 1% level	-3.571310	
5% level	-2.922449	
10% level	-2.599224	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FDI)

Method: Least Squares

Date: 03/29/18 Time: 04:50

Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2

Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FDI(-1)	-0.007084	0.029803	-0.237701	0.8131
C	163690.2	125951.5	1.299629	0.2001
R-squared	0.001201	Mean dependent var		140934.4
Adjusted R-squared	-0.020050	S.D. dependent var		567274.2
S.E. of regression	572933.0	Akaike info criterion		29.39489
Sum squared resid	1.54E+13	Schwarz criterion		29.47210
Log likelihood	-718.1747	F-statistic		0.056502
Durbin-Watson stat	2.135042	Prob(F-statistic)		0.813146

Null Hypothesis: FPI has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-0.425297	0.8964
Test critical values: 1% level	-3.571310	
5% level	-2.922449	
10% level	-2.599224	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FPI)

Method: Least Squares

Date: 03/29/18 Time: 04:50

Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2

Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FPI(-1)	-0.015178	0.035688	-0.425297	0.6726
C	121120.4	98087.05	1.234826	0.2230
R-squared	0.003834	Mean dependent var		89897.43
Adjusted R-squared	-0.017361	S.D. dependent var		451441.8
S.E. of regression	455343.8	Akaike info criterion		28.93545
Sum squared resid	9.74E+12	Schwarz criterion		29.01267
Log likelihood	-706.9186	F-statistic		0.180878
Durbin-Watson stat	2.158841	Prob(F-statistic)		0.672561

Null Hypothesis: D(GDP) has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-8.174906	0.0000
Test critical values: 1% level	-4.161144	
5% level	-3.506374	
10% level	-3.183002	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:51
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(GDP(-1))	-1.203312	0.147196	-8.174906	0.0000
C	53652.72	32745.99	1.638451	0.1083
@TREND(2005Q1)	-242.0282	1115.342	-0.216999	0.8292
R-squared	0.598376	Mean dependent var	-933.7917	
Adjusted R-squared	0.580526	S.D. dependent var	165208.8	
S.E. of regression	107000.5	Akaike info criterion	26.05952	
Sum squared resid	5.15E+11	Schwarz criterion	26.17647	
Log likelihood	-622.4284	F-statistic	33.52253	
Durbin-Watson stat	2.116345	Prob(F-statistic)	0.000000	

Null Hypothesis: D(FDI) has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-7.292819	0.0000
Test critical values: 1% level	-4.161144	
5% level	-3.506374	
10% level	-3.183002	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:51
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FDI(-1))	-1.084754	0.148743	-7.292819	0.0000
C	52990.85	175820.6	0.301392	0.7645
@TREND(2005Q1)	4010.672	6088.350	0.658745	0.5134
R-squared	0.541724	Mean dependent var		-96.07271
Adjusted R-squared	0.521356	S.D. dependent var		840127.9
S.E. of regression	581234.8	Akaike info criterion		29.44416
Sum squared resid	1.52E+13	Schwarz criterion		29.56111
Log likelihood	-703.6598	F-statistic		26.59706
Durbin-Watson stat	1.984710	Prob(F-statistic)		0.000000

Null Hypothesis: D(FPI) has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-7.420121	0.0000
Test critical values:		
1% level	-4.161144	
5% level	-3.506374	
10% level	-3.183002	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(FPI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:52
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FPI(-1))	-1.101355	0.148428	-7.420121	0.0000
C	27722.49	139701.6	0.198441	0.8436
@TREND(2005Q1)	2903.843	4835.615	0.600512	0.5512
R-squared	0.550314	Mean dependent var		1162.316
Adjusted R-squared	0.530328	S.D. dependent var		674133.7
S.E. of regression	462001.5	Akaike info criterion		28.98499
Sum squared resid	9.61E+12	Schwarz criterion		29.10194
Log likelihood	-692.6397	F-statistic		27.53491
Durbin-Watson stat	1.968869	Prob(F-statistic)		0.000000

Null Hypothesis: D(GDP) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-8.271349	0.0000
Test critical values: 1% level	-3.574446	
5% level	-2.923780	
10% level	-2.599925	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:52
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(GDP(-1))	-1.204279	0.145596	-8.271349	0.0000
C	47519.91	16367.60	2.903292	0.0057
R-squared	0.597956	Mean dependent var	-933.7917	
Adjusted R-squared	0.589215	S.D. dependent var	165208.8	
S.E. of regression	105886.4	Akaike info criterion	26.01889	
Sum squared resid	5.16E+11	Schwarz criterion	26.09686	
Log likelihood	-622.4535	F-statistic	68.41522	
Durbin-Watson stat	2.113070	Prob(F-statistic)	0.000000	

Null Hypothesis: D(FDI) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-7.308728	0.0000
Test critical values: 1% level	-3.574446	
5% level	-2.923780	
10% level	-2.599925	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/29/18 Time: 04:53
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FDI(-1))	-1.074642	0.147035	-7.308728	0.0000
C	153814.8	85994.53	1.788658	0.0803
R-squared	0.537305	Mean dependent var	-96.07271	
Adjusted R-squared	0.527246	S.D. dependent var	840127.9	
S.E. of regression	577647.6	Akaike info criterion	29.41209	
Sum squared resid	1.53E+13	Schwarz criterion	29.49006	
Log likelihood	-703.8901	F-statistic	53.41750	
Durbin-Watson stat	1.987420	Prob(F-statistic)	0.000000	

Null Hypothesis: D(FPI) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Fixed)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-7.448515	0.0000
Test critical values: 1% level	-3.574446	
5% level	-2.923780	
10% level	-2.599925	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FPI,2)

Method: Least Squares

Date: 03/29/18 Time: 04:53

Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2

Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FPI(-1))	-1.092852	0.146721	-7.448515	0.0000
C	100993.7	67561.88	1.494833	0.1418
R-squared	0.546710	Mean dependent var		1162.316
Adjusted R-squared	0.536856	S.D. dependent var		674133.7
S.E. of regression	458779.4	Akaike info criterion		28.95130
Sum squared resid	9.68E+12	Schwarz criterion		29.02927
Log likelihood	-692.8312	F-statistic		55.48037
Durbin-Watson stat	1.972692	Prob(F-statistic)		0.000000

Null Hypothesis: GDP has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-4.710339	0.0021
Test critical values: 1% level	-4.156734	
5% level	-3.504330	
10% level	-3.181826	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	7.45E+09
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	7.20E+09

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:40
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDP(-1)	-0.657100	0.138589	-4.741375	0.0000
C	1247048.	255921.0	4.872785	0.0000
@TREND(2005Q1)	24922.09	5350.216	4.658146	0.0000
R-squared	0.328362	Mean dependent var		37738.55
Adjusted R-squared	0.299161	S.D. dependent var		106415.1
S.E. of regression	89086.62	Akaike info criterion		25.69188
Sum squared resid	3.65E+11	Schwarz criterion		25.80770
Log likelihood	-626.4510	F-statistic		11.24466
Durbin-Watson stat	1.846527	Prob(F-statistic)		0.000106

Null Hypothesis: FDI has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-2.061581	0.5537
Test critical values:		
1% level	-4.156734	
5% level	-3.504330	
10% level	-3.181826	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	2.87E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	2.98E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:41
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FDI(-1)	-0.140537	0.069002	-2.036717	0.0475
C	-120298.2	180488.1	-0.666516	0.5084
@TREND(2005Q1)	28506.22	13399.34	2.127434	0.0388
R-squared	0.090670	Mean dependent var		140934.4
Adjusted R-squared	0.051134	S.D. dependent var		567274.2
S.E. of regression	552580.3	Akaike info criterion		29.34186
Sum squared resid	1.40E+13	Schwarz criterion		29.45768
Log likelihood	-715.8755	F-statistic		2.293359
Durbin-Watson stat	2.051825	Prob(F-statistic)		0.112355

Null Hypothesis: FPI has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-2.168916	0.4956
Test critical values: 1% level	-4.156734	
5% level	-3.504330	
10% level	-3.181826	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	1.81E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	1.96E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FPI)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:41
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FPI(-1)	-0.155056	0.073401	-2.112435	0.0401
C	-101246.6	139845.8	-0.723987	0.4727
@TREND(2005Q1)	20404.64	9460.501	2.156825	0.0363
R-squared	0.095322	Mean dependent var		89897.43
Adjusted R-squared	0.055988	S.D. dependent var		451441.8
S.E. of regression	438622.1	Akaike info criterion		28.87993
Sum squared resid	8.85E+12	Schwarz criterion		28.99576
Log likelihood	-704.5584	F-statistic		2.423413
Durbin-Watson stat	2.065799	Prob(F-statistic)		0.099853

Null Hypothesis: GDP has a unit root
 Exogenous: Constant
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-0.596157	0.8619
Test critical values: 1% level	-3.571310	
5% level	-2.922449	
10% level	-2.599224	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	1.10E+10
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	6.16E+09

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:51
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDP(-1)	-0.020732	0.027977	-0.741051	0.4623
C	95551.22	79495.61	1.201969	0.2354
R-squared	0.011549	Mean dependent var		37738.55
Adjusted R-squared	-0.009482	S.D. dependent var		106415.1
S.E. of regression	106918.4	Akaike info criterion		26.03748
Sum squared resid	5.37E+11	Schwarz criterion		26.11470
Log likelihood	-635.9183	F-statistic		0.549156
Durbin-Watson stat	2.338866	Prob(F-statistic)		0.462349

Null Hypothesis: FDI has a unit root
 Exogenous: Constant
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-0.220992	0.9286
Test critical values: 1% level	-3.571310	
5% level	-2.922449	
10% level	-2.599224	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	3.15E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	3.06E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:51
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FDI(-1)	-0.007084	0.029803	-0.237701	0.8131
C	163690.2	125951.5	1.299629	0.2001
R-squared	0.001201	Mean dependent var		140934.4
Adjusted R-squared	-0.020050	S.D. dependent var		567274.2
S.E. of regression	572933.0	Akaike info criterion		29.39489
Sum squared resid	1.54E+13	Schwarz criterion		29.47210
Log likelihood	-718.1747	F-statistic		0.056502
Durbin-Watson stat	2.135042	Prob(F-statistic)		0.813146

Null Hypothesis: FPI has a unit root
 Exogenous: Constant
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-0.428718	0.8958
Test critical values:		
1% level	-3.571310	
5% level	-2.922449	
10% level	-2.599224	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	1.99E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	2.00E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FPI)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:52
 Sample (adjusted): 2005Q2 2017Q2
 Included observations: 49 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FPI(-1)	-0.015178	0.035688	-0.425297	0.6726
C	121120.4	98087.05	1.234826	0.2230
R-squared	0.003834	Mean dependent var		89897.43
Adjusted R-squared	-0.017361	S.D. dependent var		451441.8
S.E. of regression	455343.8	Akaike info criterion		28.93545
Sum squared resid	9.74E+12	Schwarz criterion		29.01267
Log likelihood	-706.9186	F-statistic		0.180878
Durbin-Watson stat	2.158841	Prob(F-statistic)		0.672561

Null Hypothesis: D(GDP) has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-8.653586	0.0000
Test critical values: 1% level	-4.161144	
5% level	-3.506374	
10% level	-3.183002	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	1.07E+10
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	6.98E+09

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:53
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(GDP(-1))	-1.203312	0.147196	-8.174906	0.0000
C	53652.72	32745.99	1.638451	0.1083
@TREND(2005Q1)	-242.0282	1115.342	-0.216999	0.8292
R-squared	0.598376	Mean dependent var	-933.7917	
Adjusted R-squared	0.580526	S.D. dependent var	165208.8	
S.E. of regression	107000.5	Akaike info criterion	26.05952	
Sum squared resid	5.15E+11	Schwarz criterion	26.17647	
Log likelihood	-622.4284	F-statistic	33.52253	
Durbin-Watson stat	2.116345	Prob(F-statistic)	0.000000	

Null Hypothesis: D(FDI) has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-7.285190	0.0000
Test critical values:		
1% level	-4.161144	
5% level	-3.506374	
10% level	-3.183002	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	3.17E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	3.34E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:53
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FDI(-1))	-1.084754	0.148743	-7.292819	0.0000
C	52990.85	175820.6	0.301392	0.7645
@TREND(2005Q1)	4010.672	6088.350	0.658745	0.5134
R-squared	0.541724	Mean dependent var		-96.07271
Adjusted R-squared	0.521356	S.D. dependent var		840127.9
S.E. of regression	581234.8	Akaike info criterion		29.44416
Sum squared resid	1.52E+13	Schwarz criterion		29.56111
Log likelihood	-703.6598	F-statistic		26.59706
Durbin-Watson stat	1.984710	Prob(F-statistic)		0.000000

Null Hypothesis: D(FPI) has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-7.403032	0.0000
Test critical values:		
1% level	-4.161144	
5% level	-3.506374	
10% level	-3.183002	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	2.00E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	2.22E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FPI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:54
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FPI(-1))	-1.101355	0.148428	-7.420121	0.0000
C	27722.49	139701.6	0.198441	0.8436
@TREND(2005Q1)	2903.843	4835.615	0.600512	0.5512
R-squared	0.550314	Mean dependent var		1162.316
Adjusted R-squared	0.530328	S.D. dependent var		674133.7
S.E. of regression	462001.5	Akaike info criterion		28.98499
Sum squared resid	9.61E+12	Schwarz criterion		29.10194
Log likelihood	-692.6397	F-statistic		27.53491
Durbin-Watson stat	1.968869	Prob(F-statistic)		0.000000

Null Hypothesis: D(GDP) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-8.773201	0.0000
Test critical values: 1% level	-3.574446	
5% level	-2.923780	
10% level	-2.599925	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	1.07E+10
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	6.99E+09

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(GDP,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:55
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(GDP(-1))	-1.204279	0.145596	-8.271349	0.0000
C	47519.91	16367.60	2.903292	0.0057
R-squared	0.597956	Mean dependent var	-933.7917	
Adjusted R-squared	0.589215	S.D. dependent var	165208.8	
S.E. of regression	105886.4	Akaike info criterion	26.01889	
Sum squared resid	5.16E+11	Schwarz criterion	26.09686	
Log likelihood	-622.4535	F-statistic	68.41522	
Durbin-Watson stat	2.113070	Prob(F-statistic)	0.000000	

Null Hypothesis: D(FDI) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-7.300144	0.0000
Test critical values:		
1% level	-3.574446	
5% level	-2.923780	
10% level	-2.599925	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	3.20E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	3.39E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:55
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FDI(-1))	-1.074642	0.147035	-7.308728	0.0000
C	153814.8	85994.53	1.788658	0.0803
R-squared	0.537305	Mean dependent var	-96.07271	
Adjusted R-squared	0.527246	S.D. dependent var	840127.9	
S.E. of regression	577647.6	Akaike info criterion	29.41209	
Sum squared resid	1.53E+13	Schwarz criterion	29.49006	
Log likelihood	-703.8901	F-statistic	53.41750	
Durbin-Watson stat	1.987420	Prob(F-statistic)	0.000000	

Null Hypothesis: D(FPI) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Bandwidth: 2 (Fixed using Bartlett kernel)

	Adj. t-Stat	Prob.*
Phillips-Perron test statistic	-7.429659	0.0000
Test critical values: 1% level	-3.574446	
5% level	-2.923780	
10% level	-2.599925	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Residual variance (no correction)	2.02E+11
HAC corrected variance (Bartlett kernel)	2.24E+11

Phillips-Perron Test Equation
 Dependent Variable: D(FPI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/18 Time: 06:56
 Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2
 Included observations: 48 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FPI(-1))	-1.092852	0.146721	-7.448515	0.0000
C	100993.7	67561.88	1.494833	0.1418
R-squared	0.546710	Mean dependent var		1162.316
Adjusted R-squared	0.536856	S.D. dependent var		674133.7
S.E. of regression	458779.4	Akaike info criterion		28.95130
Sum squared resid	9.68E+12	Schwarz criterion		29.02927
Log likelihood	-692.8312	F-statistic		55.48037
Durbin-Watson stat	1.972692	Prob(F-statistic)		0.000000

VAR Lag Order Selection Criteria
 Endogenous variables: FDI FPI GDPSA
 Exogenous variables: C
 Date: 12/22/17 Time: 00:54
 Sample: 2005Q1 2017Q2
 Included observations: 40

Lag	LogL	LR	FPE	AIC	SC	HQ
0	-1739.379	NA	1.37e+34	87.11897	87.24564	87.16477
1	-1636.231	185.6679	1.24e+32	82.41153	82.91819*	82.59472
2	-1624.823	18.82330*	1.11e+32*	82.29113	83.17779	82.61172
3	-1620.337	6.728888	1.42e+32	82.51683	83.78349	82.97482
4	-1609.507	14.61936	1.35e+32	82.42537	84.07203	83.02075
5	-1595.430	16.89292	1.12e+32	82.17150	84.19816	82.90428
6	-1590.120	5.575262	1.50e+32	82.35601	84.76267	83.22618
7	-1580.703	8.475198	1.73e+32	82.33517	85.12182	83.34273
8	-1574.852	4.388707	2.57e+32	82.49259	85.65924	83.63755
9	-1556.618	10.94010	2.31e+32	82.03091	85.57756	83.31327
10	-1523.775	14.77964	1.21e+32	80.83873*	84.76538	82.25848*

* indicates lag order selected by the criterion

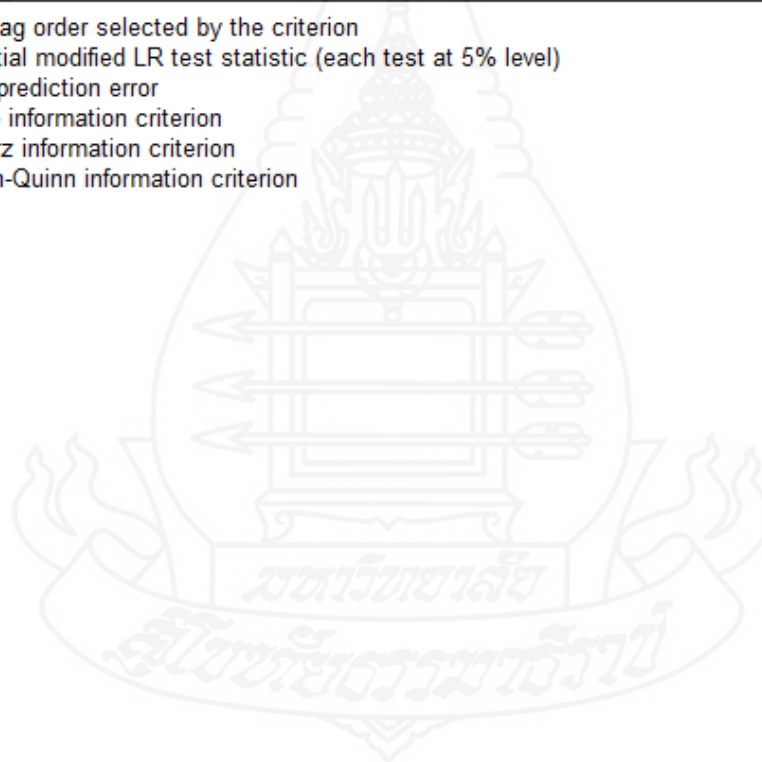
LR: sequential modified LR test statistic (each test at 5% level)

FPE: Final prediction error

AIC: Akaike information criterion

SC: Schwarz information criterion

HQ: Hannan-Quinn information criterion

Vector Autoregression Estimates

Date: 12/16/17 Time: 01:06

Sample (adjusted): 2005Q3 2017Q2

Included observations: 48 after adjustments

Standard errors in () & t-statistics in []

	FDI	FPI	GDPSA
FDI(-1)	1.440578 (0.33466) [4.30458]	0.374365 (0.27643) [1.35428]	0.018370 (0.05087) [0.36116]
FDI(-2)	-0.490987 (0.34007) [-1.44378]	-0.115299 (0.28090) [-0.41047]	0.013593 (0.05169) [0.26299]
FPI(-1)	-0.501448 (0.42286) [-1.18585]	0.515631 (0.34928) [1.47626]	0.022451 (0.06427) [0.34933]
FPI(-2)	0.435090 (0.42492) [1.02392]	0.018030 (0.35099) [0.05137]	-0.054374 (0.06458) [-0.84190]
GDPSA(-1)	-3.250258 (1.11039) [-2.92713]	-1.959539 (0.91718) [-2.13648]	0.615254 (0.16877) [3.64554]
GDPSA(-2)	3.738868 (1.06438) [3.51273]	2.202170 (0.87917) [2.50482]	0.317620 (0.16178) [1.96334]
C	-808407.8 (821753.) [-0.98376]	-386776.0 (678766.) [-0.56982]	199975.1 (124899.) [1.60110]

R-squared	0.970115	0.953798	0.980804
Adj. R-squared	0.965741	0.947037	0.977995
Sum sq. resids	1.11E+13	7.59E+12	2.57E+11
S.E. equation	520761.1	430147.8	79150.82
F-statistic	221.8189	141.0694	349.1460
Log likelihood	-696.1522	-686.9764	-605.7233
Akaike AIC	29.29801	28.91568	25.53014
Schwarz SC	29.57089	29.18857	25.80302
Mean dependent	3410329.	2185342.	2846552.
S.D. dependent	2813539.	1869100.	533573.8

Determinant resid covariance (dof adj.)	4.40E+31
Determinant resid covariance	2.74E+31
Log likelihood	-1941.670
Akaike information criterion	81.77791
Schwarz criterion	82.59657

ภาคผนวก ฉ

ผลการทดสอบ Cointegration Test

Date: 12/19/17 Time: 19:11
 Sample (adjusted): 2007Q4 2017Q2
 Included observations: 39 after adjustments
 Trend assumption: Linear deterministic trend
 Series: FDI FPI GDPSA
 Lags interval (in first differences): 1 to 10

Unrestricted Cointegration Rank Test (Trace)

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Trace Statistic	0.05 Critical Value	Prob.**
None *	0.844312	122.8283	29.79707	0.0000
At most 1 *	0.637558	50.29213	15.49471	0.0000
At most 2 *	0.240163	10.71140	3.841466	0.0011

Trace test indicates 3 cointegrating eqn(s) at the 0.05 level

* denotes rejection of the hypothesis at the 0.05 level

**MacKinnon-Haug-Michelis (1999) p-values

Unrestricted Cointegration Rank Test (Maximum Eigenvalue)

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Max-Eigen Statistic	0.05 Critical Value	Prob.**
None *	0.844312	72.53616	21.13162	0.0000
At most 1 *	0.637558	39.58072	14.26460	0.0000
At most 2 *	0.240163	10.71140	3.841466	0.0011

Max-eigenvalue test indicates 3 cointegrating eqn(s) at the 0.05 level

* denotes rejection of the hypothesis at the 0.05 level

**MacKinnon-Haug-Michelis (1999) p-values

Unrestricted Cointegrating Coefficients (normalized by b*S11*b=I):

FDI	FPI	GDPSA
-2.48E-05	3.18E-05	1.52E-05
-1.64E-06	6.29E-06	-1.10E-05
-4.11E-06	3.27E-06	1.76E-06

Unrestricted Adjustment Coefficients (alpha):

	FDI	FPI	GDPSA
D(FDI)	-81826.25	-203664.6	-131743.7
D(FPI)	-130577.3	-158745.4	-76500.72
D(GDPSA)	-31590.99	9013.311	-18276.05

1 Cointegrating Equation(s): Log likelihood -1490.830

Normalized cointegrating coefficients (standard error in parentheses)

FDI	FPI	GDPSA
1.000000	-1.283643	-0.614446
	(0.03038)	(0.07875)

Adjustment coefficients (standard error in parentheses)

	FDI	FPI	GDPSA
D(FDI)	2.028923		
	(3.48858)		
D(FPI)	3.237729		
	(2.42653)		
D(GDPSA)	0.783314		
	(0.38666)		

2 Cointegrating Equation(s): Log likelihood -1471.039

Normalized cointegrating coefficients (standard error in parentheses)

FDI	FPI	GDP
1.000000	0.000000	-4.305944 (0.50960)
0.000000	1.000000	-2.875797 (0.39478)

Adjustment coefficients (standard error in parentheses)

D(FDI)	2.363218 (2.92649)	-3.886251 (3.82095)
D(FPI)	3.498293 (1.92114)	-5.155212 (2.50832)
D(GDP)	0.768520 (0.37815)	-0.948768 (0.49373)

ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบ Granger Causality Test

Pairwise Granger Causality Tests
 Date: 12/19/17 Time: 19:06
 Sample: 2005Q1 2017Q2
 Lags: 2

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
DFPI does not Granger Cause DFDI	47	0.65753	0.52338
DFDI does not Granger Cause DFPI		0.36456	0.69668
DGDPSA does not Granger Cause DFDI	47	6.22341	0.00429
DFDI does not Granger Cause DGDPSA		0.80435	0.45415
DGDPSA does not Granger Cause DFPI	47	3.47165	0.04024
DFPI does not Granger Cause DGDPSA		1.07781	0.34957

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนิตยา พิมพ์พัฒน์
วันเดือนปีเกิด	15 กุมภาพันธ์ 2526
สถานที่เกิด	อำเภอตำโงง จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	บช.บ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปี 2549
สถานที่ทำงาน	สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
ตำแหน่ง	นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดินปฏิบัติการ

